

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 stycznia 2014 r.

Poz. 94

OBWIESZCZENIE

MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 grudnia 2013 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622 i Nr 187, poz. 1110),
- 2) ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 131, poz. 763),
- 3) ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391),
- 4) ustawą z dnia 28 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 836),
- 5) ustawą z dnia 24 października 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1385),
- 6) ustawą z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433),
- 7) ustawą z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 984),
- 8) ustawą z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 29 listopada 2013 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 105 ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622 i Nr 187, poz. 1110), który stanowi:

„Art. 105. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 36 pkt 3 i 4, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 44 i art. 103, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 r.;
- 3) (uchylony).”;

- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 4 i art. 5 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 131, poz. 763), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2009/111/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającej dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 97).”

„Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 98i ust. 2, art. 105 ust. 2 i art. 105b ust. 13 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 98i ust. 2, art. 105 ust. 2 i art. 105b ust. 13 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 15–17 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391), które stanowią:

„Art. 15. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz zezwolenia na prowadzenie działalności powierniczej, udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uprawniają podmioty posiadające takie zezwolenia do prowadzenia rachunków zbiorczych.

Art. 16. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.”;

- 4) art. 3 ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 836), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 5) odnośnika nr 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 24 października 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1385), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 120).”

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 6) odnośnika nr 1 oraz art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 ust. 1 i art. 11 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym (Dz. Urz. UE L 327 z 11.12.2010, str. 1).”

Art. 8. „1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„3. Do dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym akcji spółki, której inne akcje tego samego rodzaju są dopuszczone do obrotu na tym samym rynku regulowanym, jeżeli proponowanie nabycia lub wydanie tych akcji nastąpiło w celu realizacji uprawnień posiadaczy innych papierów wartościowych tej spółki, oraz praw do tych akcji – sto-

suje się przepisy dotychczasowe, o ile akcje będące przedmiotem dopuszczenia zostaną wydane w ramach warunkowego lub docelowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki, uchwalonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”

Art. 9. „1. W okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do subskrypcji lub sprzedaży papierów wartościowych oraz do pozostającej w związku z nią akcji promocyjnej, prowadzonych na podstawie:

- 1) prospektu emisyjnego albo memorandum informacyjnego, zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy albo
- 2) memorandum informacyjnego, którego równoważność została stwierdzona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, albo
- 3) opublikowanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy memorandum informacyjnego niewymagającego zatwierdzenia przez Komisję albo stwierdzenia jego równoważności

– stosuje się przepisy dotychczasowe.”

„Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 7) odnośnika nr 1 oraz art. 34 ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 984), które stanowią:

„¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/30/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do specyfikacji benzyny i olejów napędowych oraz wprowadzającą mechanizm monitorowania i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 88),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009 r., str. 16),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 211, poz. 55),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającą dyrektywę 2003/55/WE (Dz. U. UE. L. z 2009 r. Nr 211, str. 94).”

„Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 4e¹ ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 44 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.”;

- 8) odnośnika nr 1 oraz art. 123 ust. 1 i 5 i art. 129 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2010, str. 1).”

Art. 123. „1. Do postępowań egzekucyjnych w administracji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2–6.”

„5. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy:

- 1) art. 17a, art. 26b, art. 36 § 1, art. 56 § 1, art. 57 § 1 i art. 71 § 3 ustawy zmienianej w art. 111, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 49 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 113, art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. v ustawy zmienianej w art. 115, art. 54 pkt 8a ustawy zmienianej w art. 116, art. 19 ust. 2 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 117, art. 8a ustawy zmienianej w art. 118, art. 18a ustawy zmienianej w art. 119, art. 281 ust. 1 pkt 10a ustawy zmienianej w art. 120, art. 149 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 121 oraz art. 9f ust. 1 pkt 15a ustawy zmienianej w art. 122, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

„Art. 129. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 111 pkt 16, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”.

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 6 grudnia 2013 r. (poz. 94)

USTAWA

z dnia 29 lipca 2005 r.

o obrocie instrumentami finansowymi¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.

Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) papiery wartościowe;
- 2) niebędące papierami wartościowymi:
 - a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania,
 - b) instrumenty rynku pieniężnego,
 - c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne,
 - d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993);
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003);
- 3) dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz. Urz. WE L 84 z 26.03.1997);
- 4) dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, L 96 z 12.04.2003, L 345 z 31.12.2003 i L 390 z 31.12.2004);
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003);
- 6) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 7) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 8) dyrektywy Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 9) dyrektywy Komisji WE 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób, mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządkiem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

- e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez dostawę, pod warunkiem, że są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu,
- f) niedopuszczone do obrotu na rynku regulowanym ani w alternatywnym systemie obrotu opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar, które mogą być wykonane przez dostawę, które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,
- g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,
- h) kontrakty na różnicę,
- i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych, uprawnień do emisji oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także wszelkiego rodzaju inne instrumenty pochodne odnoszące się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych.

2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 38 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz. Urz. UE L 241 z 02.09.2006, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 1287/2006”.

3. W rozumieniu przepisów ustawy nie jest rozliczeniem pieniężnym według wyboru jednej ze stron spełnienie świadczenia pieniężnego powstałego na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy przez jedną ze stron lub na skutek innego zdarzenia powodującego rozwiązanie umowy.

4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 38 ust. 4 rozporządzenia 1287/2006.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) papierach wartościowych – rozumie się przez to:
 - a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,
 - b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego (prawa pochodne);
- 2) alternatywnym systemie obrotu – rozumie się przez to organizowany przez firmę inwestycyjną lub podmiot prowadzący rynek regulowany, poza rynkiem regulowanym, wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami; nie stanowi alternatywnego systemu obrotu rynek organizowany przez Narodowy Bank Polski, jak również organy publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, w tym lokując środki pochodzące z tego długu;
- 3) tytułach uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania – rozumie się przez to wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji wspólnego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 4) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 1382);

- 5) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej obejmującą papiery wartościowe, do których stosuje się przepisy tej ustawy;
- 6) obrocie pierwotnym – rozumie się przez to obrót pierwotny w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 7) obrocie wtórnym – rozumie się przez to:
 - a) dokonywanie oferty publicznej przez podmiot inny niż emitent lub subemitent usługowy, lub nabywanie papierów wartościowych od tego podmiotu, albo
 - b)²⁾ proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, przez podmiot inny niż wystawca, nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub nabywanie ich od tego innego podmiotu, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata;
- 8) pierwszej ofercie publicznej – rozumie się przez to pierwszą ofertę publiczną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 9) obrocie zorganizowanym – rozumie się przez to obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu;
- 10) giełdzie – rozumie się przez to giełdę papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych;
- 11) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 12) wystawcy – rozumie się przez to podmiot wystawiający we własnym imieniu instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i uprawniony lub zobowiązany z tych instrumentów finansowych;
- 13) sprzedającym³⁾ – rozumie się przez to sprzedającego³⁾ w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 14) subemisji inwestycyjnej – rozumie się przez to umowę o subemisję inwestycyjną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 15) subemisji usługowej – rozumie się przez to umowę o subemisję usługową w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330 i 613);
- 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 18) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 19) ogólnej liczbie głosów – rozumie się przez to ogólną liczbę głosów w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej albo sumę głosów przypadających na wszystkie udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 20) Krajowym Depozycie – rozumie się przez to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
- 21)⁴⁾ depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to prowadzony przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, system rejestracji zdigitalizowanych papierów wartościowych, obejmujący rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze i konta depozytowe prowadzone przez podmioty upoważnione do tego przepisami ustawy;
- 22) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 23) innym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie niebędące Rzeczpospolitą Polską;

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 433), która weszła w życie z dniem 23 kwietnia 2013 r.

³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1391), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

- 24) państwach należących do OECD – rozumie się przez to państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25) państwach należących do WTO – rozumie się przez to państwa należące do Światowej Organizacji Handlu, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25a)⁵⁾ państwie równoważnym – rozumie się przez to państwo równoważne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 276, z późn. zm.⁶⁾);
- 26) spółce publicznej – rozumie się przez to spółkę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 27) rynku pieniężnym – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi opiewającymi wyłącznie na wierzytelności pieniężne, o terminie realizacji praw, liczonym od dnia ich wystawienia albo nabycia w obrocie pierwotnym, nie dłuższym niż rok;
- 28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe, wyemitowane lub wystawione na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, które mogą być przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym;
- 28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników (instrumentów bazowych) oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;
- 28b) kapitale własnym – rozumie się przez to sumę wartości kapitału zakładowego, kapitału zapasowego, kapitału z aktualizacji wyceny, pozostałych kapitałów rezerwowych, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych i zysku netto z bieżącej działalności, pomniejszoną o sumę wartości należnych wpłat na kapitał zakładowy, akcji własnych, niepokrytej straty z lat ubiegłych, straty netto z bieżącej działalności i odpisów z zysku netto w ciągu roku obrotowego;
- 29) prawie do akcji – rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania, niemających formy dokumentu, akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców;
- 30) kwiecie depozytowym – rozumie się przez to papier wartościowy wyemitowany przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub innego państwa należącego do OECD:
 - a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo
 - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium– w którym inkorporowane jest prawo do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji – możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego emitentowi wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu;
- 31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.⁷⁾), prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 134, poz. 779, Nr 199, poz. 1175, Nr 234, poz. 1391 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2013 r. poz. 613 i 1036.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 777, 1036, 1289 i 1567.

- 32) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą na terytorium innego państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, jak również zagraniczną instytucję kredytową;
- 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;
- 34) ustawie o nadzorze – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. Nr 183, poz. 1537, z późn. zm.⁸⁾);
- 35) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.⁹⁾);
- 36)¹⁰⁾ banku powierniczym – rozumie się przez to bank krajowy posiadający zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 37) podmiocie nadzorowanym – rozumie się przez to podmiot nadzorowany w rozumieniu ustawy o nadzorze;
- 38) banku zagranicznym – rozumie się przez to bank mający siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej;
- 39) zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 950 i 1289), zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16a tej ustawy, oraz zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16b tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 39a) spółce zarządzającej – rozumie się przez to podmiot lub spółkę, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.¹¹⁾);
- 39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest:
- a) bankiem,
 - b) firmą inwestycyjną,
 - c) zakładem ubezpieczeń,
 - d) funduszem inwestycyjnym lub towarzystwem funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,
 - e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, 1289 i 1717),
 - f) towarowym domem maklerskim,
 - g) podmiotem, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 13,
 - h) inną niż wskazane w lit. a–g instytucją finansową,
 - i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a–h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym,

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 165, poz. 1316, z 2011 r. Nr 234, poz. 1391 oraz z 2012 r. poz. 1385.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166 i 1385 oraz z 2013 r. poz. 70, 1012, 1036 i 1567.

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 900 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 70, 433, 777 i 1289.

- j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a–i,
 - k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowartość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
 - suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro,
 - osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,
 - kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro,
 - l) jednostką administracji rządowej lub samorządowej, organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,
 - m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych,
 - n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany za klienta profesjonalnego na podstawie art. 3a ust. 1;
- 39c) kliencie detalicznym – rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;
- 40) umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 822 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹²⁾);
- 41) Przewodniczącym Komisji – rozumie się przez to Przewodniczącego Komisji, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- 42) ustawie o ostateczności rozrachunku – rozumie się przez to ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036);
- 43) systemie rozrachunku – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 44) zleceniu rozrachunku – rozumie się przez to zlecenie, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 45) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.¹³⁾);
- 46) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 47) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to zobowiązanie się do zbycia papierów wartościowych mimo ich braku w chwili zaciągania tego zobowiązania na rachunku papierów wartościowych zbywcy, jeżeli nie zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 7 ust. 5;
- 48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 1287/2006.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075, z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432, Nr 85, poz. 458 i Nr 230, poz. 1370.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650.

Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m i w zakresie określonym w takim żądaniu może uznać go za klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna na pisemne żądanie klienta profesjonalnego i w zakresie określonym w tym żądaniu może uznać go za klienta detalicznego. Firma inwestycyjna może także uznać klienta profesjonalnego za klienta detalicznego pomimo braku takiego żądania.

Art. 4. 1. Rachunkami papierów wartościowych są rachunki, na których zapisywane są zdematerializowane papiery wartościowe, prowadzone wyłącznie przez:

- 1) domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską, banki powiernicze, zagraniczne firmy inwestycyjne i zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, oraz Narodowy Bank Polski – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych;
- 2) inne podmioty będące uczestnikami depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski, pośredniczące w zbywaniu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – jeżeli dokonywane przez nie zapisy dotyczą tych papierów i pozwalają na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

2. Od chwili zarejestrowania papierów wartościowych, na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane w związku z ich subskrypcją lub sprzedażą w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, przez:

- 1) podmioty prowadzące działalność maklerską lub
- 2) banki powiernicze

– o ile identyfikują one osoby, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o rachunkach papierów wartościowych, rozumie się przez to również rachunki, na których są zapisywane niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego.

Art. 5. 1. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej lub
- 2) dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub,
- 3) wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, lub
- 4) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– nie mają formy dokumentu od chwili ich zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych (dematerializacja).

2. Papiery wartościowe mogą nie mieć formy dokumentu również w przypadku, gdy przewidują to odrębne przepisy dotyczące emisji tych papierów.

3. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej, które nie będą podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym, albo
- 2) wprowadzone wyłącznie do alternatywnego systemu obrotu

– mogą nie podlegać dematerializacji, o której mowa w ust. 1, jeżeli emitent tak postanowi. W takim przypadku ust. 4 i 6 nie stosuje się.

4. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

5. Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych instrumentów w depozycie papierów wartościowych.

6. Jeżeli system rejestracji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub opiewających na wynikające z nich zbywalne prawa majątkowe będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, emitent będący Skarbem Państwa jest zobowiązany, przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o ich wprowadzenie do alternatywnego systemu obrotu, do zawarcia z Narodowym Bankiem Polskim umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w takim systemie.

7. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotem rejestracji może być ta część papierów wartościowych, która stanowi przedmiot oferty publicznej, lub które mają być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym albo w alternatywnym systemie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Zawarcie przez spółkę niebędącą spółką publiczną umowy o rejestrację praw do akcji oraz akcji w depozycie papierów wartościowych wymaga upoważnienia zawartego w uchwale walnego zgromadzenia tej spółki, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale właściwego organu stanowiącego tego emitenta. Upoważnienie do zawarcia umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych jest równoznaczne z upoważnieniem do zawarcia umowy o rejestrację w depozycie papierów wartościowych praw do akcji, z których wynika uprawnienie do otrzymania tych akcji.

9. Umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych stanowi także podstawę do rejestrowania w depozycie papierów wartościowych praw poboru z tych akcji.

10. W przypadku przekazania przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, spółce zależnej od Krajowego Depozytu, umowa o rejestrację papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych jest zawierana z tą spółką.

Art. 5a. 1. Na podstawie umowy zawartej przez emitenta z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, które zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi emisji tych papierów, mogą nie mieć formy dokumentu.

2. W depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, inne niż wskazane w art. 5 ust. 1, wyemitowane przez podmioty z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywane przez:

- 1) uczestników Krajowego Depozytu lub ich klientów, lub
- 2) uczestników spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub ich klientów.

3. Do papierów wartościowych rejestrowanych zgodnie z ust. 1 i 2 stosuje się przepisy ustawy dotyczące zdematerializowanych papierów wartościowych, w tym dotyczące nabywania oraz przenoszenia praw z takich papierów.

Art. 6. 1. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, emitent jest obowiązany, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, złożyć te papiery do depozytu prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.

2. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, zapisy w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, uzyskują znaczenie prawne zapisów na rachunkach papierów wartościowych, a dokumenty złożone do depozytu zostają pozbawione mocy prawnej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 7. 1. Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku.

2. Umowa zobowiązująca do przeniesienia zdematerializowanych papierów wartościowych przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. W przypadku gdy ustalenie prawa do pożytków ze zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło w dniu, w którym w depozycie papierów wartościowych powinno zostać przeprowadzone rozliczenie transakcji, lub później, a papiery te są nadal zapisane na rachunku zbywcy, pożytki przypadają nabywcy w chwili dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych.

3. W przypadku gdy nabycie zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie tych papierów, zapis na rachunku papierów wartościowych nabywcy jest dokonywany na jego żądanie.

4. Dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2, następuje po dokonaniu zarejestrowania przeniesienia papierów wartościowych pomiędzy odpowiednimi kontami depozytowymi, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1.

5. Zobowiązanie się do zbycia papierów wartościowych w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy jest dopuszczalne, o ile:

- 1) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji, której rozliczenie jest zabezpieczone przez fundusz, o którym mowa w art. 65, art. 68 lub art. 68d, lub
- 2) następuje w ramach tej samej transakcji, w której zbywca zobowiązał się i stał się uprawniony do nabycia tej samej liczby takich samych papierów wartościowych, a rozrachunek nabycia nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia, lub
- 3) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym.

5a. Na rynku regulowanym zawieranie transakcji krótkiej sprzedaży jest dopuszczalne, o ile:

- 1) pomiędzy zbywcą lub podmiotem, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2, a wykonującym zlecenie została zawarta umowa, która:
 - a) ustanawia obowiązek i określa zasady pozyskania i termin dostarczenia przez zbywcę lub podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2, papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji w terminie określonym przez Krajowy Depozyt lub inny podmiot prowadzący rozrachunek, oraz
 - b) uprawnia wykonującego zlecenie do zawarcia na rachunek zbywcy lub podmiotu, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2, umowy pożyczki papierów wartościowych na wypadek niewywiązania się przez zbywcę lub podmiot, o którym mowa w art. 121 ust. 2 pkt 2, z obowiązku terminowego dostarczenia papierów wartościowych, albo
- 2) zbywcą jest podmiot będący uczestnikiem Krajowego Depozytu lub innego podmiotu prowadzącego rozliczenia transakcji, odpowiedzialny za wykonanie obowiązków związanych z rozliczeniem tej transakcji, albo
- 3) zbywcą jest podmiot niebędący uczestnikiem Krajowego Depozytu lub innego podmiotu prowadzącego rozliczenia transakcji, odpowiedzialnym za wykonanie obowiązków związanych z rozliczeniem tej transakcji, o ile umowa pomiędzy zbywcą a podmiotem będącym uczestnikiem Krajowego Depozytu lub innego podmiotu prowadzącego rozliczenia transakcji, odpowiedzialnym za wykonanie obowiązków związanych z rozliczeniem tej transakcji:
 - a) ustanawia obowiązek i określa zasady pozyskania i termin dostarczenia przez zbywcę papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji w terminie określonym przez Krajowy Depozyt lub inny podmiot prowadzący rozrachunek, oraz
 - b) uprawnia tego uczestnika do zawarcia na rachunek zbywcy umowy pożyczki papierów wartościowych na wypadek niewywiązania się przez zbywcę z obowiązku terminowego dostarczenia papierów wartościowych.

5b. Przepisy ust. 1–5a nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.

6.¹⁴⁾ Przepisy ust. 1–5b stosuje się również do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu, od chwili zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 8. Przepisy art. 7 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego.

Art. 8a.¹⁵⁾ 1. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1, mogą prowadzić w ramach depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski rachunki, na których mogą być rejestrowane zdematerializowane papiery wartościowe nienależące do osób, dla których rachunki te są prowadzone, ale należące do innej osoby lub osób (rachunki zbiorcze). Zdematerializowane papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym nie są zapisywane na rachunkach papierów wartościowych.

2. Rachunki zbiorcze mogą być prowadzone dla:

- 1) osób prawnych lub innych jednostek organizacyjnych z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które wykonują zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych i podlegają nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie równoważnym;
- 2) zagranicznych firm inwestycyjnych nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;
- 3) zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;
- 4) zagranicznych osób prawnych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności maklerskiej w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby, nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) banków zagranicznych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby.

3. Podmiot, dla którego prowadzony jest rachunek zbiorczy (posiadacz rachunku zbiorczego), nie jest uważany za uprawnionego z zapisanych na tym rachunku zdematerializowanych papierów wartościowych. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, do ustalania osób uprawnionych z takich papierów wartościowych nie stosuje się przepisów prawa polskiego.

4. Osoba wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku jako osoba uprawniona z papierów wartościowych zapisanych na takim rachunku jest uważana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za osobę uprawnioną ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na tym rachunku w liczbie wynikającej z tego wskazania.

5. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla potrzeb określenia chwili powstania praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych, ich przeniesienia na inną osobę, uzyskania lub utraty uprawnienia z takich papierów wartościowych, a także dla ustalenia dopuszczalności zobowiązania się do ich zbycia uznaje się, że zapis na rachunku zbiorczym wywołuje skutki prawne, które przepis art. 7 wiąże z zapisem na rachunku papierów wartościowych.

6. Świadczenia wynikające ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, otrzymane bezpośrednio lub pośrednio od emitentów, podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przekazuje lub stawia do dyspozycji wyłącznie posiadaczowi tego rachunku. Osobom uprawnionym z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym nie przysługuje wobec podmiotu prowadzącego ten rachunek zbiorczy roszczenie o wydanie tych świadczeń.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

8. O ile ustawa nie stanowi inaczej, do rachunków zbiorczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rachunków papierów wartościowych.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 8b.¹⁵⁾ 1. Na żądanie Komisji albo Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadacz rachunku zbiorczego jest obowiązany do niezwłocznego przekazania określonych w tym żądaniu danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, oraz danych co do liczby i rodzaju posiadanych przez te osoby papierów wartościowych. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie posiada informacji pozwalających na ustalenie takich osób lub liczby i rodzaju posiadanych przez nie papierów wartościowych, jest on obowiązany do wskazania klienta, na którego rachunek papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym są rejestrowane w prowadzonej przez posiadacza rachunku zbiorczego ewidencji.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, przekazywane jest posiadaczowi rachunku zbiorczego za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy. Posiadacz rachunku zbiorczego przekazuje żądane informacje za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy.

3. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy może żądać od posiadacza rachunku zbiorczego przekazania mu danych dotyczących osób uprawnionych z rejestrowanych na tym rachunku papierów wartościowych, w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonania przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przewidzianych w przepisach prawa podatkowego obowiązków związanych z powstałymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązaniami podatkowymi tych osób. Posiadacz rachunku zbiorczego, który nie posiada danych dotyczących takich osób, przekazuje podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy informację określającą odrębnie liczbę papierów wartościowych należących do osób fizycznych oraz do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, według stanu na dzień określony przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy.

4. Umowa o prowadzenie rachunku zbiorczego powinna zawierać informację o obowiązku składania przez podatników będących osobami fizycznymi zeznań podatkowych o wysokości dochodu (straty) osiągniętego przez nich w roku podatkowym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych i z realizacji praw wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, oraz o obowiązku zapłaty podatku dochodowego od tego dochodu.

5. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie może przetwarzać danych osobowych otrzymanych zgodnie z ust. 1–3 w celach innych, niż określone w ustawie.

Art. 8c.¹⁵⁾ 1. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy, na żądanie osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, w celu umożliwienia złożenia przez nie wniosku o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym, wydaje zaświadczenie, w którym podaje:

- 1) wysokość dochodu (przychodu) przekazanego posiadaczowi rachunku zbiorczego;
- 2) wysokość pobranego podatku;
- 3) datę osiągnięcia i przekazania dochodu oraz pobrania podatku.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawione wyłącznie na rzecz osoby, która została wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku pośredniczącego w dokonaniu świadczenia, jako osoba, na rzecz której świadczenie to zostało zrealizowane.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, dochodzące zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym, muszą udokumentować miejsce zamieszkania lub siedziby certyfikatem rezydencji.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku dochodowego.

Art. 9. 1. Na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych podmiot prowadzący ten rachunek, zwany „wystawiającym”, wystawia mu na piśmie, oddzielnie dla każdego rodzaju papierów wartościowych, imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem”. Na żądanie posiadacza rachunku w treści wystawianego świadectwa może zostać wskazana część lub wszystkie papiery wartościowe zapisane na tym rachunku.

2. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji uprawnień wynikających z papierów wartościowych wskazanych w jego treści, które nie są lub nie mogą być realizowane wyłącznie na podstawie zapisów na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem prawa uczestnictwa w walnym zgromadzeniu.

Art. 10. 1. Świadectwo zawiera:

- 1) firmę (nazwę), siedzibę i adres wystawiającego oraz numer świadectwa;
- 2) liczbę papierów wartościowych;

- 3) rodzaj i kod papieru wartościowego;
- 4) firmę (nazwę), siedzibę i adres emitenta;
- 5) wartość nominalną papieru wartościowego;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres posiadacza rachunku papierów wartościowych;
- 7) informację o istniejących ograniczeniach przenoszenia papierów wartościowych lub o ustanowionych na nich obciążeniach;
- 8) datę i miejsce wystawienia świadectwa;
- 9) cel wystawienia świadectwa;
- 10) termin ważności świadectwa;
- 11) w przypadku gdy poprzednio wystawione świadectwo, dotyczące tych samych papierów wartościowych, było nieważne albo zostało zniszczone lub utracone przed upływem terminu swojej ważności – wskazanie, że jest to nowy dokument świadectwa;
- 12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa, opatrzony pieczęcią wystawiającego.

1a. Świadectwo dotyczące, rejestrowanych w depozycie papierów wartościowych zgodnie z art. 5a:

- 1) hipotecznych listów zastawnych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 2) bankowych papierów wartościowych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

2.¹⁷⁾ W odniesieniu do papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym za świadectwo uważa się dokument o treści wskazanej w ust. 1, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku.

3. Dokument świadectwa sporządzony lub wystawiony z naruszeniem ust. 1 pkt 1–3, 6, 8, 10, 12 lub ust. 2 jest nieważny.

Art. 10a.¹⁸⁾ 1. W odniesieniu do akcji spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zapisanych na rachunku zbiorczym, za zaświadczenie o prawie uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, o którym mowa w art. 406³ § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uważa się również dokument o treści wskazanej w art. 406³ § 3 tej ustawy, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku. Jeżeli rachunek zbiorczy nie jest prowadzony przez Krajowy Depozyt albo przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, posiadacz tego rachunku powinien zostać wskazany Krajowemu Depozytowi albo tej spółce przez podmiot prowadzący dla niego rachunek zbiorczy przed pierwszym wystawieniem takiego dokumentu.

2. W razie wystawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, posiadacz rachunku zbiorczego sporządza na ich podstawie wykaz, o którym mowa w art. 406³ § 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, i przekazuje go Krajowemu Depozytowi albo spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w tym przepisie. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie jest uczestnikiem Krajowego Depozytu albo spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, wykaz ten jest przekazywany za pośrednictwem uczestnika Krajowego Depozytu lub tej spółki. Sposób i forma sporządzenia oraz przekazania tego wykazu powinny odpowiadać wymogom określonym zgodnie z art. 50 ust. 4 pkt 7a.

Art. 11. 1. Od chwili wystawienia świadectwa, papiery wartościowe w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili utraty jego ważności albo zwrotu świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu jego ważności. Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na tym rachunku.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, te same papiery wartościowe mogą być wskazane w treści kilku świadectw, pod warunkiem że cel wystawienia każdego ze świadectw jest odmienny. W takim przypadku w kolejnych świadectwach zamieszcza się również, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7, informację o dokonaniu blokady papierów wartościowych w związku z wcześniejszym wystawieniem innych świadectw.

Art. 12. 1. Utratę ważności świadectwa powoduje:

- 1) upływ terminu jego ważności;
- 2) przeniesienie papierów wartościowych obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika – w przypadku świadectwa dotyczącego tych papierów wartościowych, wystawionego zastawcy;
- 3) przeniesienie papierów wartościowych w trybie postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych przepisów – w przypadku świadectwa dotyczącego papierów wartościowych objętych egzekucją, wystawionego dłużnikowi;
- 3a) dokonanie przymusowego wykupu akcji zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej – w przypadku świadectwa dotyczącego akcji objętych przymusowym wykupem;
- 4) zniszczenie lub utrata świadectwa.

2. Utrata ważności świadectwa lub zwrot świadectwa wystawiającemu, dokonany przed upływem terminu jego ważności, wyłącza możliwość realizacji, przy jego użyciu, uprawnienia wynikającego z celu wystawienia tego świadectwa.

3. O utracie ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 2, 3 lub 3a, wystawionego w celu uczestnictwa w walnym zgromadzeniu spółki publicznej, wystawiający niezwłocznie zawiadamia tę spółkę.

4. W przypadku utraty ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 4, wystawiający, na żądanie posiadacza rachunku zgłoszone przed upływem terminu ważności tego świadectwa, wystawia nowy dokument świadectwa, po złożeniu przez posiadacza rachunku pisemnego oświadczenia o fakcie posiadania świadectwa oraz okoliczności jego zniszczenia lub utraty.

Art. 13. 1. Oświadczenia woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów nadzorowanych w zakresie regulowanym ustawą, mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony w umowie tak postanowiły.

2. Dokumenty związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, mogą być sporządzane w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone.

3. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej, zawarte w dokumencie związanym z czynnościami, o których mowa w ust. 2, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów.

DZIAŁ II

Wtórny obrót instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 14. 1. Rynkiem regulowanym, w rozumieniu ustawy, jest działający w sposób stały system obrotu instrumentami finansowymi dopuszczonymi do tego obrotu, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych, oraz jednakowe warunki nabycia i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki, i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.

2. Przez zagraniczny rynek regulowany rozumie się rynek regulowany działający na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany organizującego w innym państwie członkowskim alternatywny system obrotu stosuje się odpowiednio art. 117a.

Art. 14a. 1. Podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego rynku podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił danemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, o zamiarze ich podjęcia.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników rynku, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1287/2006, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska istotne znaczenie dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z organem nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 15. 1. Rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obejmuje:

- 1) rynek giełdowy;
- 2) rynek pozagiełdowy;
- 3) (uchylony).

2. Rynek regulowany określony w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą giełdę;
- 2) ust. 1 pkt 2 – jest organizowany przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy;
- 3) (uchylony).

3. (uchylony).

Art. 16. 1. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować rynki wyodrębnione pod względem rodzaju papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, jak również rodzaju ich emitentów.

2. Spółka prowadząca giełdę może, w ramach organizowania rynku giełdowego, wyodrębnić rynek oficjalnych notowań giełdowych, zwany dalej „rynkiem oficjalnych notowań”, spełniający dodatkowe, w stosunku do minimalnych wymogów określonych dla rynku regulowanego, wymogi dotyczące emitentów papierów wartościowych oraz papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na tym rynku.

3. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może organizować alternatywny system obrotu. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje alternatywny system obrotu, stosuje się odpowiednio art. 78, art. 78a, art. 81a–81g i art. 104a oraz przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 oraz pkt 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności.

4. Spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze organizowania alternatywnego systemu obrotu co najmniej na 30 dni przed rozpoczęciem organizowania tego systemu. Zawiadomienie powinno zawierać informacje potwierdzające spełnienie przez tę spółkę warunków organizowania alternatywnego systemu obrotu.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany,
- 2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku

– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17–20 i art. 27–37 rozporządzenia 1287/2006.

2.¹⁹⁾ Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich listę rynków regulowanych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 18. 1. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia:

- 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu na danym rynku, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
- 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
- 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę, w tym – w przypadku organizowania obrotu akcjami – w sposób i w zakresie określonym w art. 12, art. 13, art. 17–20 oraz art. 27–32 rozporządzenia 1287/2006.

1a. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji.

1b. Podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji powinien spełniać następujące warunki:

- 1) wykorzystywać rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności, w tym spełniać warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń transakcji;
- 2) zapewniać wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

1c. Warunki, o których mowa w ust. 1b pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

2. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy upowszechnia aktualne ceny kupna i ceny sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na danej giełdzie lub na danym rynku pozagiełdowym, ze wskazaniem łącznego wolumenu zleceń dla każdego z poziomów cenowych zgodnie z art. 17, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

2a. Informacje, o których mowa w ust. 2, są upowszechniane niezwłocznie w ciągu normalnych godzin handlu w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 1287/2006.

2b. Komisja może zwolnić spółkę prowadzącą giełdę lub spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy, na wniosek tej spółki, z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 2, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na przyjęty sposób organizowania obrotu albo rodzaj lub wielkość zleceń, zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może również zwolnić spółkę prowadzącą giełdę lub spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do zleceń na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 20 rozporządzenia 1287/2006.

2c. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy upowszechnia w odniesieniu do zawieranych na danym rynku transakcji, których przedmiotem są akcje dopuszczone do obrotu na danej giełdzie lub na danym rynku pozagiełdowym, dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji, zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

2d. Komisja może udzielić spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, na wniosek tej spółki, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006, ze względu na wielkość transakcji.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 października 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1385), która weszła w życie z dniem 26 grudnia 2012 r.

2e. Do wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 2d, spółka prowadząca giełdę lub spółka prowadząca rynek pozagiełdowy dołącza zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c, po uzyskaniu zgody Komisji.

2f. Spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2d, jest obowiązana upowszechnić zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 2c.

3. (uchylony).

Art. 19. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) papiery wartościowe objęte zatwierdzonym prospektem emisyjnym mogą być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym wyłącznie po ich dopuszczeniu do tego obrotu;
- 2)²⁰⁾ dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5 oraz ust. 8 ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
- 3)²⁰⁾ proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata, może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu;
- 4)²⁰⁾ instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu;
- 5) przedmiotem obrotu zorganizowanego nie mogą być papiery wartościowe emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania typu otwartego inne niż fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 6) przedmiotem obrotu wyłącznie na rynku regulowanym mogą być papiery wartościowe emitowane przez fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, lub która prowadzi do powstania takich instrumentów, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani też gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.

Art. 20. 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie Komisji, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez Komisję papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 10 dni.

2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, albo naruszenia interesów inwestorów, na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót tymi papierami lub instrumentami, na okres nie dłuższy niż miesiąc.

3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 1–3, powinno wskazywać szczególne przyczyny, które je uzasadniają.

4a. Spółka prowadząca rynek regulowany, na wniosek emitenta, może zawiesić obrót danymi papierami wartościowymi lub powiązаныmi z nimi instrumentami pochodnymi w celu zapewnienia inwestorom powszechnego i równego dostępu do informacji.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

4b. Spółka prowadząca rynek regulowany może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu.

4c. Komisja, w przypadku otrzymania od organu nadzoru nad rynkiem regulowanym w innym państwie członkowskim informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem wstrzymania, zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego, występuje do spółek prowadzących rynek regulowany oraz podmiotów organizujących alternatywny system obrotu z żądaniem odpowiednio wstrzymania, zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego, o ile nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów ani nie zagrazi bezpieczeństwu obrotu.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi. Przepisy art. 19 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

5a.²¹⁾ Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich.

5b. Komisja niezwłocznie przekazuje informację, o której mowa w ust. 4b, organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych państwach członkowskich.

6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem alternatywnego systemu obrotu, organizator tego systemu po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5 jest obowiązany podjąć działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądania Komisji, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 3.

7. Spółka prowadząca rynek regulowany nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5.

Rozdział 2

Rynek regulowany

Oddział 1

Rynek giełdowy

Art. 21. 1. Giełda może być prowadzona wyłącznie przez spółkę akcyjną.

2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej giełdę może być wyłącznie prowadzenie giełdy, organizowanie alternatywnego systemu obrotu lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.

3. Spółka prowadząca giełdę może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3a. Spółka prowadząca giełdę, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.²²⁾). Do spółki prowadzącej giełdę, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdy towarowej, z wyłączeniem art. 5 ust. 2 i ust. 5–7, art. 6–8, art. 9 ust. 1 i art. 12 tej ustawy.

3b. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, spółka prowadząca giełdę dołącza regulamin obrotu towarami giełdowymi, do którego stosuje się art. 11 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi spółka prowadząca giełdę informuje Komisję.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 106, poz. 622 i Nr 205, poz. 1208 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1289.

3c. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizowania przez spółkę prowadzącą giełdę obrotu towarami giełdowymi albo jego kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

4. (uchylony).

5. Spółka prowadząca giełdę ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie spółki wyrazów „giełda instrumentów finansowych” lub, w przypadku gdy organizuje obrót papierami wartościowymi, wyrazów „giełda papierów wartościowych”.

6. (uchylony).

7. Kapitał własny spółki prowadzącej giełdę wynosi co najmniej 10 000 000 zł.

Art. 22. 1. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą być wyłącznie imienne.

2. Akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać wyłącznie Skarb Państwa, firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych na tej giełdzie. Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej giełdę mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) spółka prowadząca giełdę jest spółką publiczną;
- 2) przedmiotem obrotu na giełdzie prowadzonej przez daną spółkę nie są papiery wartościowe.

4. Spółka prowadząca giełdę niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie giełdy jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem:

- 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania
 - w przypadku osób fizycznych,
- 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby
 - w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz
- 3) liczby posiadanych przez poszczególnych akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej giełdę.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej giełdę.

6. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca giełdę niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.

Art. 23. (uchylony).

Art. 24. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym posiadanie akcji spółki prowadzącej giełdę przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje spółki prowadzącej giełdę, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej giełdę w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej giełdę mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie giełdą. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej giełdę może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej giełdę nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii o tym podmiocie od organu nadzoru, który udzielił mu zezwolenia na prowadzenie działalności.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej giełdę jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca znacznie wywiera znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje spółki prowadzącej giełdę.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji spółki prowadzącej giełdę, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 25. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4, prowadzenie giełdy wymaga zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek zainteresowanego, zaopiniowany przez Komisję.

2. W celu uzyskania zezwolenia spółka składa za pośrednictwem Komisji wniosek zawierający:

- 1) firmę oraz siedzibę spółki;
- 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej giełdę, zwanych dalej odpowiednio „zarządem giełdy” i „radą giełdy”, oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności giełdy lub będą nią kierować;
- 3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie giełdy, oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródłach jego pochodzenia;
- 5) wskazanie podmiotu lub podmiotów, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, rozliczenia oraz rozrachunku transakcji zawieranych na giełdzie prowadzonej przez spółkę oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczenie transakcji przez ten podmiot lub podmioty;
- 6) dane o przewidywanej lokalizacji giełdy oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie giełdy, w szczególności zapewniających stałą łączność z podmiotami, o których mowa w pkt 5;
- 7) zobowiązanie co najmniej 6 firm inwestycyjnych do prowadzenia działalności na danej giełdzie;
- 8) listę akcjonariuszy spółki posiadających akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiących co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki ze wskazaniem posiadanych przez nich udziałów w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki.

3. Do wniosku należy dołączyć statut spółki, regulamin giełdy oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia giełdy. W przypadku gdy spółka zamierza również organizować alternatywny system obrotu, do wniosku należy dołączyć również regulamin tego systemu.

4. W przypadku stwierdzenia braków formalnych Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania.

5. Wydając zezwolenie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych zatwierdza statut spółki i regulamin giełdy.

Art. 25a. 1. W skład zarządu giełdy powinny wchodzić osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca giełdę organizuje alternatywny system obrotu, warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy organizowaniem alternatywnego systemu obrotu kierują członkowie zarządu giełdy.

Art. 25b. 1. Zezwolenie na prowadzenie giełdy uprawnia spółkę prowadzącą giełdę do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów informatycznych i urządzeń technicznych, umożliwiających dostęp do giełdy podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, w terminie miesiąca właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 26. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie giełdy, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 27. 1. Dokonanie zmian w składzie zarządu giełdy wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu giełdy. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu papierami wartościowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

2. Zamiar zawarcia przez spółkę prowadzącą giełdę umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji.

3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji.

4. Komisja w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji lub wobec planowanego powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą giełdę dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na rynku giełdowym, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa, albo podmiot wskazany zgodnie z ust. 3 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b.

5. W przypadku gdy podmiot dokonujący rozrachunku lub rozliczania transakcji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej giełdę rozwiązanie umowy zawartej z tym podmiotem. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego rozwiązanie umowy powinno zostać dokonane.

6. W przypadku gdy podmiot, któremu podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku giełdowym powierzył dokonywanie rozrachunku transakcji, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zmianę podmiotu dokonującego rozrachunku transakcji. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zmiana podmiotu powinna zostać dokonana.

Art. 28. 1. Rada giełdy, na wniosek zarządu giełdy, uchwała regulamin giełdy, a także zmiany tego regulaminu.

2. Regulamin giełdy określa w szczególności:

- 1) kryteria i warunki dopuszczania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych do obrotu na poszczególnych rynkach giełdowych, w tym papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim;
- 2) sposób i tryb rozstrzygnięcia sporów dotyczących przebiegu transakcji giełdowych;
- 3) rodzaje transakcji zawieranych na giełdzie;
- 4) porządek obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na giełdzie;
- 5) warunki i tryb notowania, zawieszania i zaprzestania notowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych na giełdzie;
- 6) sposób ustalania i ogłaszania kursów;
- 7) dni sesyjne i godziny sesji;
- 8) zasady anulowania transakcji;
- 9) sposób klasyfikowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych notowanych na giełdzie;
- 10) system informacyjny giełdy;
- 11) wysokość stałej opłaty rocznej za korzystanie z urządzeń giełdy;
- 12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania;
- 13) obowiązki informacyjne emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu wyłącznie na rynku giełdowym niebędącym rynkiem oficjalnych notowań giełdowych, a także warunki uznania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym, w przypadku emitentów z siedzibą w państwie niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym w rozumieniu art. 55a ustawy o ofercie publicznej – w zakresie określonym w art. 61 tej ustawy;
- 14) sposób postępowania w przypadku naruszenia przez emitentów obowiązków informacyjnych określonych w regulaminie;
- 15) postanowienia służące przeciwdziałaniu i ujawnianiu przypadków manipulacji, o której mowa w art. 39;
- 16) zasady kwalifikowania papierów wartościowych jako przedmiotu transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5a, oraz pozyskiwania i przetwarzania informacji o tych transakcjach;
- 17) warunki i tryb zawierania oraz zasady monitorowania i limitowania transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5a.

3. Regulamin giełdy może określać dodatkowe warunki dopuszczania papierów wartościowych do obrotu stosowane wyłącznie w celu ochrony interesu inwestorów. W takim przypadku podmiot składający wniosek o dopuszczenie danych papierów wartościowych do obrotu powinien zostać powiadomiony o tych warunkach przed jego złożeniem.

Art. 29. 1. Dokonywanie zmian w statucie spółki prowadzącej giełdę i regulaminie giełdy wymaga zgody Komisji. Komisja odmawia udzielenia zgody na dokonanie zmian w statucie i regulaminie, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

2. Spółka prowadząca giełdę jest obowiązana informować Komisję o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 25 ust. 2.

3. Spółka prowadząca giełdę udostępnia uczestnikom obrotu regulamin giełdy i jego zmiany oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 30. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej giełdę celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady giełdy oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej giełdę lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych spółki prowadzącej giełdę lub świadczeniem na rzecz spółki prowadzącej giełdę innych usług wymienionych w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.²³⁾). Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd spółki prowadzącej giełdę jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie giełdy niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady giełdy, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, spółka prowadząca giełdę zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

Art. 31. 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być wyłącznie:

- 1) firmy inwestycyjne;
- 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 – w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3;
- 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową – w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3.

2. Stronami transakcji zawieranych na rynku giełdowym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie giełdy, inne podmioty nabywające i zbywające instrumenty finansowe we własnym imieniu i na własny rachunek:

- 1) będące uczestnikami Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a;
- 2) niebędące uczestnikami podmiotu, o którym mowa w pkt 1, pod warunkiem wskazania podmiotu będącego uczestnikiem podmiotu, o którym mowa w pkt 1, który zobowiązał się do wypełniania obowiązków w związku z rozliczaniem zawartych transakcji.

3. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku giełdowym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 2 jest nieważna.

²³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz. 1036.

Art. 32. 1. Uchwałę w sprawie dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym podejmuje zarząd giełdy w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. W przypadku gdy złożony wniosek jest niekompletny lub konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji, odpowiednio zarząd giełdy lub rada giełdy może – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia, czy instrumenty finansowe będące przedmiotem wniosku spełniają kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – żądać uzupełnienia wniosku lub przedstawienia tych informacji. W takim przypadku bieg terminów, o których mowa w ust. 1 i 3, zaczyna się w momencie spełnienia żądania przez wnioskodawcę.

3. Zarząd giełdy odmawia dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym, jeżeli nie są spełnione kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1. W przypadku odmowy, wnioskodawcy przysługuje odwołanie do rady giełdy, w terminie określonym w regulaminie giełdy. Rozpatrzenie odwołania następuje w terminie miesiąca od dnia jego złożenia.

4. Uchwałę rady giełdy nieuwzględniającą odwołania wnioskodawca może zaskarżyć do sądu właściwego miejscowo dla siedziby spółki prowadzącej rynek giełdowy, w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli odmowa dopuszczenia narusza postanowienia regulaminu giełdy. Wyrok sądu uwzględniający powództwo zastępuje uchwałę o dopuszczeniu instrumentów finansowych do obrotu na rynku giełdowym.

5. Obligacje zamienne, obligacje z prawem pierwszeństwa lub warranty subskrypcyjne mogą być dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, pod warunkiem, że akcje emitowane w celu realizacji uprawnień wynikających z tych papierów wartościowych są jednocześnie objęte wnioskiem o dopuszczenie do obrotu na tym rynku albo są już notowane na tym samym lub na innym rynku oficjalnych notowań lub na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim.

6. Spółka, której akcje są dopuszczone do obrotu na danym rynku oficjalnych notowań, ma obowiązek złożyć wniosek o dopuszczenie do obrotu na tym rynku akcji tego samego rodzaju nowej emisji, będących przedmiotem oferty publicznej, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia subskrypcji, albo ustania ograniczenia ich zbywalności – jeżeli takie ograniczenie było ustanowione.

Oddział 2

Rynek pozagiełdowy

Art. 33. 1. Rynek pozagiełdowy może być prowadzony wyłącznie przez spółkę akcyjną.

2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy może być wyłącznie organizowanie rynku pozagiełdowego, organizowanie alternatywnego systemu obrotu lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.

3. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3a. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdy towarowej, z wyłączeniem art. 5 ust. 2 i ust. 5–7, art. 6–8, art. 9 ust. 1 i art. 12 tej ustawy.

3b. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, spółka prowadząca rynek pozagiełdowy dołącza regulamin obrotu towarami giełdowymi, do którego stosuje się art. 11 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi spółka prowadząca rynek pozagiełdowy informuje Komisję.

3c. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizowania przez spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy obrotu towarami giełdowymi albo jego kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

4. (uchylony).

5. (uchylony).

6. Kapitał własny spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy wynosi co najmniej 5 000 000 zł.

Art. 34. 1. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą być wyłącznie imienne.

2. Akcje spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy mogą nabywać wyłącznie firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych w obrocie na tym rynku. Za zgodą Komisji akcje spółki mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) spółka prowadząca rynek pozagiełdowy jest spółką publiczną;
- 2) przedmiotem obrotu na rynku pozagiełdowym prowadzonym przez daną spółkę nie są papiery wartościowe.

4. Spółka prowadząca rynek pozagiełdowy niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem:

- 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania
 - w przypadku osób fizycznych,
- 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby
 - w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz
- 3) liczby posiadanych przez poszczególnych akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy

– przy czym obowiązek ten dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy.

5. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca rynek pozagiełdowy niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.

Art. 35. (uchylony).

Art. 36. 1. Prowadzenie rynku pozagiełdowego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu. Przepisy art. 25 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy wniosek o wydanie zezwolenia nie spełnia określonych dla niego warunków lub gdy z przedstawionych danych wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 37. 1. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, na wniosek zarządu, uchwała regulamin obrotu na tym rynku.

2. Udzielając zezwolenia, o którym mowa w art. 36 ust. 1, Komisja zatwierdza statut spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy i regulamin obrotu na tym rynku.

3. Do spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy oraz do wykonywania nadzoru nad taką spółką stosuje się odpowiednio przepisy art. 24, art. 25a i 25b, art. 27–30 i art. 32 ust. 1–4.

Art. 38. 1. Do zawierania transakcji na rynku pozagiełdowym stosuje się odpowiednio przepisy art. 31.

2. Firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku pozagiełdowym, wykonujące zadania związane z organizacją rynku regulowanego, określone regulaminem, o którym mowa w art. 37 ust. 1, mogą zawierać transakcje kupna lub sprzedaży papierów wartościowych bezpośrednio z dającym zlecenie.

Oddział 3

Zakaz manipulacji

Art. 39. 1. Zakazana jest manipulacja instrumentem finansowym, zwana dalej „manipulacją”.

2. Manipulację stanowi:

- 1) składanie zleceń lub zawieranie transakcji wprowadzających lub mogących wprowadzić w błąd co do rzeczywistego popytu, podaży lub ceny instrumentu finansowego, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
- 2) składanie zleceń lub zawieranie transakcji powodujących nienaturalne lub sztuczne ustalenie się ceny jednego lub kilku instrumentów finansowych, chyba że powody tych działań były uprawnione, a złożone zlecenia lub zawarte transakcje nie naruszyły przyjętych praktyk rynkowych na danym rynku regulowanym;
- 3) składanie zleceń lub zawieranie transakcji, z zamiarem wywołania innych skutków prawnych niż te, dla osiągnięcia których faktycznie jest dokonywana dana czynność prawna;
- 4) rozpowszechnianie za pomocą środków masowego przekazu, w tym internetu, lub w inny sposób fałszywych lub niezrzetelnych informacji albo pogłosek, które wprowadzają lub mogą wprowadzać w błąd w zakresie instrumentów finansowych:
 - a) przez dziennikarza – jeżeli nie działał z zachowaniem należytej staranności zawodowej albo jeżeli uzyskał z rozpowszechniania takich informacji bezpośrednią lub pośrednią korzyść majątkową lub osobistą dla siebie lub innej osoby, nawet działając z zachowaniem tej staranności,
 - b) przez inną osobę – jeżeli wiedziała lub przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że są to informacje nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd;
- 5) składanie zleceń lub zawieranie transakcji przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wykorzystanie ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych;
- 6) zapewnianie kontroli nad popytem lub podażą instrumentu finansowego z naruszeniem zasad uczciwego obrotu lub w sposób powodujący bezpośrednio lub pośrednio ustalanie cen nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 7) nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na zakończenie notowań powodujące wprowadzenie w błąd inwestorów dokonujących czynności na podstawie ceny ustalonej na tym etapie notowań;
- 8) uzyskiwanie korzyści majątkowej z wpływu opinii dotyczących instrumentów finansowych lub ich emitentów wyrażanych w środkach masowego przekazu w sposób okazjonalny lub regularny, na cenę posiadanych instrumentów finansowych, jeśli nie został publicznie ujawniony w sposób pełny i rzetelny występujący konflikt interesu.

3. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) nabywania akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek lub w jej imieniu, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2273/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień dla programów odkupu i stabilizacji instrumentów finansowych (Dz. Urz. WE L 336 z 23.12.2003);
- 2) transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych lub Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 3) nabywania instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, pod warunkiem że nabywanie to odbywać się będzie w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w pkt 1.

4. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1–3, mają zastosowanie do:

- 1) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zachowań zaistniałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących instrumentów finansowych dopuszczonych lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym na terytorium któregośkolwiek z innych państw członkowskich;
- 3) instrumentów finansowych wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 40. 1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1 i 2 oraz pkt 12 i 13 ustawy o nadzorze, są zobowiązane do niezwłocznego przekazania Komisji – jeżeli jest właściwa ze względu na udzielone temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie działalności podlegającej nadzorowi, siedzibę podmiotu lub siedzibę jego oddziału – informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji, zawierającej, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) szczegółowe dane dotyczące podejrzanej transakcji, ze wskazaniem:
 - a) instrumentu finansowego będącego przedmiotem transakcji,
 - b) rodzaju transakcji i trybu jej zawarcia,
 - c) daty i miejsca transakcji,
 - d) ceny i wolumenu transakcji,
 - e) rodzaju rynku i systemu notowań instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja,
 - f) opisu zlecenia dotyczącego instrumentów finansowych, których dotyczy transakcja, w tym jego typu i wielkości,
 - g) osoby, która złożyła zlecenie lub zawarła transakcję, z określeniem w szczególności, czy działała ona na rachunek własny czy na rzecz osoby trzeciej;
- 2) powody uzasadniające podejrzenie;
- 3) informacje pozwalające na identyfikację osób, na rachunek których zlecenie zostało złożone lub transakcja zawarta, oraz innych osób mających związek z zawieraną transakcją;
- 4) określenie związku podmiotu nadzorowanego z podejrzaną transakcją i osobami, o których mowa w pkt 3, wynikającego z charakteru wykonywanych przez ten podmiot czynności, w szczególności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 3;
- 5) inne informacje, które w ocenie podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 pkt 1, 2, 12 lub 13 ustawy o nadzorze, mogą mieć istotne znaczenie dla weryfikacji podejrzenia;
- 6) datę i miejsce sporządzenia informacji oraz podpis osoby przekazującej informację.

2. W przypadku gdy wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, podmiot nadzorowany nie posiada wszystkich informacji, przekazuje te informacje, które są mu znane, co najmniej ze wskazaniem powodu powzięcia podejrzenia manipulacji. Pozostałe informacje, w posiadanie których podmiot nadzorowany wszedł później, podmiot ten przekazuje niezwłocznie po ich uzyskaniu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być sporządzane i przekazywane przez podmiot nadzorowany w inny sposób niż na piśmie, w szczególności w formie elektronicznej lub przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, z zachowaniem poufności tych informacji. W takim przypadku podmiot nadzorowany, na żądanie Komisji, przedstawia dokument potwierdzający na piśmie fakt przekazania informacji.

4. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja niezwłocznie przekazuje je właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, właściwemu dla rynku regulowanego, z funkcjonowaniem którego informacja ta ma związek.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na:

- 1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7;
- 2) podmiotach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, 3 i 10.

6. Podmiot wykonujący obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zarówno o fakcie dokonania notyfikacji jak i jej treści nie może informować podmiotów innych niż Komisja, w szczególności osób, na których rachunek transakcje przeprowadzono, lub podmiotów powiązanych z tymi osobami, z wyłączeniem przypadków, w których obowiązek przekazania tych informacji wynika z przepisów innych ustaw.

Art. 41. 1. Komisja oraz uczestnicy rynku rozważając, czy składanie danych zleceń lub zawieranie danych transakcji może stanowić manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 i 2, biorą pod uwagę w szczególności:

- 1) jak znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym mają dane zlecenia lub transakcje, a w szczególności, czy powodują one istotną zmianę ceny instrumentu finansowego;

- 2) na ile zlecenia, które mają znaczący udział w ofertach kupna lub sprzedaży, albo transakcje, które mają znaczący udział w kupnie lub sprzedaży określonego instrumentu finansowego, powodują istotną zmianę ceny:
 - a) tego instrumentu finansowego lub
 - b) instrumentu pochodnego od instrumentu, o którym mowa w lit. a, lub
 - c) określonego prawa będącego podstawą wystawienia instrumentu finansowego, które jest dopuszczone do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 3) czy dane transakcje wpływają na zmianę faktycznego stanu posiadania określonego instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 4) na ile zmieniający się w krótkich odstępach czasu udział zleceń lub transakcji w ofertach kupna lub w kupnie na udział w ofertach sprzedaży lub w sprzedaży albo odwrotnie, które to zlecenia lub transakcje mają znaczący udział w dziennym obrocie określonym instrumentem finansowym na danym rynku regulowanym, powoduje w sposób bezpośredni lub pośredni istotną zmianę ceny tego instrumentu finansowego;
- 5) na ile składanie w krótkich odstępach czasu zleceń lub zawieranie w ten sam sposób transakcji wywołuje krótkotrwałą zmianę ceny instrumentu finansowego, która następnie powraca do poziomu sprzed jej zmiany;
- 6) na ile dane zlecenia odwołane przed ich realizacją powodują zmianę w zakresie najlepszych pod względem ceny ofert kupna lub sprzedaży albo pozostałych ofert kupna lub sprzedaży instrumentu finansowego dopuszczonego do obrotu na danym rynku regulowanym;
- 7) na ile zlecenia składane w okresie, który stanowi podstawę do określenia ceny rozliczeniowej, ceny wykonania, ceny odniesienia lub wyceny wartości danego instrumentu finansowego, lub w czasie poprzedzającym ten okres albo transakcje zawierane w tym samym czasie wpływają na cenę danego instrumentu finansowego, na podstawie której ustala się cenę rozliczeniową, cenę wykonania, cenę odniesienia lub dokonuje wyceny.

2. Przy rozważaniu, czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji następuje przy jednoczesnym wprowadzeniu uczestników rynku w błąd albo wyzyskaniu ich błędu, co do ceny instrumentów finansowych Komisja oraz uczestnicy rynku biorą pod uwagę w szczególności:

- 1) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji;
- 2) czy składanie zleceń lub zawieranie transakcji przez określone osoby następuje w okresie poprzedzającym lub następującym po sporządzeniu lub rozpowszechnieniu przez te osoby lub osoby z nimi powiązane błędnych, stroniczych lub w sposób wyraźny podyktowanych zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej rekomendacji.

Art. 42. 1. Osoby sporządzające rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów, oraz osoby zajmujące się rozpowszechnianiem takich rekomendacji są obowiązane do zachowania należytej staranności, zapewnienia rzetelności sporządzanych rekomendacji oraz ujawnienia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji stanowiących rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych, ich emitentów lub wystawców, sposób sporządzania i rozpowszechniania takich rekomendacji oraz szczegółowe warunki, jakim powinny odpowiadać te rekomendacje, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia ich rzetelnej prezentacji i ujawniania słusznego interesu oraz istnienia konfliktu interesów oraz bezpieczeństwa obrotu na rynku i zapobieżenia naruszeniu interesu jego uczestników.

3. Zakazy i wymogi, o których mowa w ust. 1, oraz wynikające z przepisów wydanych na podstawie ust. 2 mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 43. 1. Przepisy niniejszego oddziału mają zastosowanie do instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Przepis art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b stosuje się również do papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do alternatywnego systemu obrotu.

Oddział 4

Przyjęte praktyki rynkowe

Art. 44. 1. Przyjętymi praktykami rynkowymi są zachowania, których zasadnie można oczekiwać na jednym lub wielu rynkach finansowych i które są, w drodze uchwały, akceptowane przez Komisję zgodnie z wytycznymi określonymi w art. 45 ust. 1.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 45. 1. Komisja uznając, czy określone zachowanie stanowi przyjętą praktykę rynkową, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) przejrzystość i zrozumiałość praktyki rynkowej dla uczestników rynku;
- 2) potrzebę ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku i właściwego oddziaływania popytu i podaży;
- 3) wpływ określonej praktyki rynkowej na płynność i efektywność działania rynku;
- 4) stopień uwzględnienia zasad obrotu występujących na danym rynku oraz umożliwienie uczestnikom rynku podjęcia w odpowiednim czasie właściwych czynności w związku z wywołaną przez tę praktykę zmianą sytuacji rynkowej;
- 5) ryzyko, jakie w odniesieniu do instrumentów finansowych niesie ze sobą określona praktyka rynkowa dla prawidłowego funkcjonowania powiązanych pośrednio lub bezpośrednio rynków regulowanych lub nieregulowanych któregoś z państw członkowskich;
- 6) wyniki postępowań prowadzonych przez właściwy organ nadzoru i inne organy uprawnione do prowadzenia postępowań w zakresie nadużyć dokonywanych w obrocie instrumentami finansowymi, dotyczące określonej praktyki rynkowej, w szczególności jeżeli praktyka ta naruszała przepisy wprowadzone w celu przeciwdziałania nadużyciom na danym rynku lub rynkach bezpośrednio lub pośrednio związanych z którymkolwiek rynkiem państwa członkowskiego lub naruszała postanowienia zawarte w regulacjach określających zasady postępowania na tych rynkach;
- 7) charakterystykę określonego rynku regulowanego lub nieregulowanego, rodzaje instrumentów finansowych będących w obrocie, rodzaje uczestników rynku, włączając w to wielkość udziału inwestorów indywidualnych w obrocie na danym rynku.

2. Komisja regularnie weryfikuje przyjęte praktyki rynkowe, biorąc przy tym pod uwagę istotne zmiany w funkcjonowaniu rynku, takie jak zmiany zasad obrotu lub zasad organizacji rynku.

3. Biorąc pod uwagę potrzebę ochrony zasad uczciwego obrotu i właściwego oddziaływania sił popytu i podaży, należy w szczególności analizować wpływ określonej praktyki rynkowej na główne parametry rynku, takie jak:

- 1) warunki występujące na danym rynku;
- 2) średnią cenę na sesji;
- 3) cenę ustalaną na zakończenie notowań.

4. Określona, w szczególności nowa lub kształtująca się, praktyka rynkowa może być stosowana, nawet jeżeli nie została zaakceptowana przez Komisję.

5. Przed zaakceptowaniem danego zachowania, jako przyjętej praktyki rynkowej, Komisja przeprowadza konsultacje celem zasięgnięcia opinii:

- 1) właściwych podmiotów będących uczestnikami odpowiednio rynku papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, towarów giełdowych lub usług funduszy inwestycyjnych oraz stowarzyszeń i organizacji zrzeszających uczestników tych rynków;
- 2) właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, w którym rynek regulowany posiada podobne cechy, w szczególności pod względem organizacji, wielkości i rodzajów transakcji.

6. Wprowadzenie zmiany przyjętej praktyki rynkowej wymaga uprzedniego przeprowadzenia konsultacji z podmiotami i organizacjami, o których mowa w ust. 5.

7.²⁴⁾ Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz do publicznej wiadomości treść uchwały, o której mowa w art. 44 ust. 1, wskazując jednocześnie wytyczne, które wzięła pod uwagę akceptując dane zachowanie jako przyjętą praktykę rynkową.

8. W przypadku wszczęcia postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego w sprawie związanej z wykonywaniem nadzoru przez Komisję dotyczącej zachowań będących przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 5, Komisja może zawiesić prowadzenie konsultacji do chwili zakończenia tego postępowania.

DZIAŁ III

System depozytowo-rozliczeniowy

Art. 45a. 1. Na zasadach określonych w niniejszym dziale, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1a i 1b, jest prowadzony depozyt papierów wartościowych i rejestracja instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, rozliczanie i rozrachunek transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe oraz wykonywanie innych czynności związanych z systemem depozytowo-rozliczeniowym.

2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.

Art. 45b.²⁵⁾ 1. Rozliczeniem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji, w ramach przyjętego sposobu rozliczenia, do których są zobowiązani lub uprawnieni:

- 1) uczestnicy będący stronami tych transakcji;
- 2) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, lub izba rozliczeniowa (podmiot rozliczający) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1;
- 3) uczestnicy, którzy na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego:
 - a) zobowiązali się wobec tego podmiotu do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inne podmioty oraz
 - b) w przypadku, gdy rozliczenie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h – uzyskali zgodę podmiotu zawierającego transakcje na wykonywanie obowiązków, o których mowa w lit. a– (uczestnicy będący stronami rozliczenia).

2. Rozrachunkiem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest obciążenie lub uznanie konta depozytowego, rachunku zbiorczego lub rachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub przez izbę rozrachunkową (podmiot przeprowadzający rozrachunek), odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także odpowiednio do ustalonych w trakcie rozliczenia kwot świadczeń, uznanie lub obciążenie rachunku bankowego lub rachunku pieniężnego wskazanego przez uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia.

Art. 45c. Rozliczanie i rozrachunek transakcji oraz rejestracja w zakresie papierów wartościowych:

- 1) emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
- 2) opiewających na zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– mogą być dokonane w odrębnym systemie prowadzonym przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45d.²⁶⁾ Jeżeli sposób rozliczenia transakcji polega na tym, że podmiot, o którym mowa w art. 45b ust. 1, zobowiązany jest do spełnienia świadczenia w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad wartość należnego mu świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, obowiązek spełnienia przez ten podmiot świadczenia w tej wysokości powstaje z chwilą zawarcia transakcji, a w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – z momentem przyjęcia transakcji do rozliczenia. Nie wyłącza to możliwości ustalenia innej wysokości świadczenia w przypadkach określonych w art. 45f.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 czerwca 2012 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. poz. 836), która weszła w życie z dniem 4 sierpnia 2012 r.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

Art. 45e.²⁷⁾ 1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, naprawczego, egzekucyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu zawierającego transakcje:

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w alternatywnym systemie obrotu,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– powodujących zawieszenie lub zaprzestanie dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania swoim mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych w stosunku do środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub podmiotu, służącym do realizacji rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są przeznaczone do przeprowadzenia rozrachunku transakcji w podmiocie przeprowadzającym rozrachunek, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed przeprowadzeniem jej rozrachunku.

2. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wywołują skutków prawnych wobec podmiotu uprawnionego z zabezpieczenia w stosunku do przedmiotu zabezpieczenia ustanowionego przez uczestnika lub przez inny podmiot zawierający transakcje:

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w alternatywnym systemie obrotu,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– na rzecz innego uczestnika lub na rzecz podmiotu rozliczającego, na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego.

3. Podmiot przeprowadzający rozrachunek transakcji jest uprawniony do wykorzystania:

- 1) środków, o których mowa w ust. 1, należących do podmiotu zawierającego transakcję, o którym mowa w art. 45g ust. 1, oraz
- 2) ustanowionego przez ten podmiot zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2

– w celu dokonania rozrachunku zawartej przez ten podmiot transakcji, także w przypadku, gdy jej rozliczenie następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy system rejestracji papierów wartościowych jest prowadzony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45f. 1.²⁸⁾ W przypadku braku środków na koncie depozytowym, rachunku bankowym wskazanym przez stronę rozliczenia, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnym uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia, potrzebnych do przeprowadzenia rozrachunku transakcji, podmiot przeprowadzający rozrachunek określa transakcje, których rozrachunek ulega zawieszeniu.

2. System gwarantowania, o którym mowa w art. 59 ust. 2, lub system zabezpieczania, o którym mowa w art. 68c ust. 2, może przewidywać niespełnienie świadczeń na rzecz uczestnika, który spowodował zawieszenie rozrachunku transakcji.

Art. 45g.²⁹⁾ 1. Podmiot zawierający transakcje podlegające rozliczeniu, niebędący uczestnikiem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczenia tych transakcji, może wykonywać prawa lub obowiązki wynikające z tych transakcji wyłącznie za pośrednictwem uczestnika będącego stroną rozliczenia, na zasadach określonych w ustawie oraz w regulaminie podmiotu rozliczającego.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

2. W przypadku gdy rozliczanie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h, przed rozpoczęciem wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków wynikających z rozliczeń transakcji, o których mowa w ust. 1, jest on obowiązany do:

- 1) uzyskania od podmiotu zawierającego transakcję pisemnego oświadczenia, w którym wyraża on zgodę na wykonywanie przez tego uczestnika obowiązków wynikających z rozliczeń zawieranych przez niego transakcji;
- 2) przekazania oświadczenia, o którym mowa w pkt 1, podmiotowi rozliczającemu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2:

- 1) podmiot rozliczający staje się uprawniony do żądania spełnienia świadczeń wynikających z transakcji zawartych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wobec uczestnika będącego stroną rozliczenia;
- 2) uczestnik będący stroną rozliczenia nie może powoływać się wobec podmiotu rozliczającego na zarzuty związane ze stosunkiem prawnym łączącym go z podmiotem zawierającym transakcję.

4. Cofnięcie zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 1, lub zajście innego zdarzenia prawnego, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia praw lub obowiązków wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, wywołuje skutki prawne od chwili wygaśnięcia zobowiązania tego uczestnika wobec podmiotu rozliczającego do wypełniania obowiązków związanych z rozliczaniem tych transakcji. Z chwilą powzięcia przez uczestnika będącego stroną rozliczenia wiadomości o odwołaniu zgody albo o innym zdarzeniu prawnym, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, jest on obowiązany niezwłocznie wystąpić o rozwiązanie lub zmianę umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym w tym zakresie.

5. Rozwiązanie lub zmiana umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym, zawartej przez uczestnika będącego stroną rozliczenia transakcji zawieranych przez inny podmiot, nie ma wpływu na obowiązki wynikające z rozliczeń transakcji, które zostały zawarte przed jej rozwiązaniem lub zmianą.

Art. 45h.²⁹⁾ 1. Sposób rozliczenia transakcji może polegać na wstąpieniu przez podmiot rozliczający w prawa i obowiązki strony transakcji względem:

- 1) drugiej strony transakcji – jeżeli druga strona transakcji jest uczestnikiem i zobowiązała się wobec podmiotu rozliczającego do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczenia zawieranych przez nią transakcji albo
- 2) uczestnika będącego drugą stroną rozliczenia transakcji – w przypadku, o którym mowa w art. 45g.

2. Z chwilą przyjęcia transakcji do rozliczenia w sposób, o którym mowa w ust. 1, prawa i obowiązki z niej wynikające wygasają, a w to miejsce:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego albo
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:
 - a) strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do uczestnika, który na podstawie zawartej z nią umowy zobowiązał się do wykonywania zadań uczestnika będącego stroną rozliczenia zawieranych przez nią transakcji,
 - b) uczestnik, o którym mowa w lit. a, staje się uprawniony lub zobowiązany zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego

– (nowacja rozliczeniowa).

3. Wykonanie zobowiązań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, następuje poprzez spełnienie ustalonego w wyniku rozliczenia transakcji świadczenia rozliczeniowego, którym jest:

- 1) świadczenie należne z tytułu transakcji, w którą wstąpił podmiot rozliczający albo
- 2) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot rozliczający jest uprawniony wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 1, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot rozliczający jest zobowiązany wobec tego podmiotu, albo
- 3) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony wobec podmiotu rozliczającego, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot ten jest zobowiązany wobec podmiotu rozliczającego.

Podmiot rozliczający jest uprawniony do pomniejszenia świadczenia rozliczeniowego o świadczenie tego samego rodzaju należne z tytułu uczestnictwa podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w systemie gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

4. Regulamin podmiotu rozliczającego określa rodzaje transakcji, które podlegają rozliczeniu w sposób, o którym mowa w ust. 1, warunki oraz moment przyjęcia tych transakcji do rozliczenia, a także zakres odpowiedzialności podmiotu rozliczającego z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań wynikających z tych transakcji. Regulamin podmiotu rozliczającego może także określać szczególne przypadki, w których ze względu na bezpieczeństwo i płynność rozliczeń, zobowiązanie do spełnienia świadczenia rozliczeniowego wygasa przez spełnienie innego świadczenia (świadczenie zastępcze). Wysokość świadczenia zastępczego powinna zostać określona w sposób, który nie prowadzi do pokrzywdzenia podmiotu uprawnionego do jego otrzymania. Do świadczenia zastępczego stosuje się odpowiednio przepis ust. 3 zdanie drugie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uczestnik będący stroną rozliczenia jest uprawniony do spełnienia świadczenia rozliczeniowego ze środków pieniężnych lub instrumentów finansowych podmiotu, który zawarł transakcję.

6. Skierowanie przez strony transakcji do rozliczenia oznacza, że wyrażają one zgodę na zasady i sposób jej rozliczenia określone w regulaminie podmiotu rozliczającego.

7. Od chwili przyjęcia transakcji do rozliczenia przez podmiot rozliczający uczestnik będący stroną rozliczenia i podmiot rozliczający mogą powoływać się wyłącznie na zarzuty wynikające ze stosunków prawnych powstałych w miejsce zawartych transakcji, z uwzględnieniem przepisu art. 45g ust. 3 pkt 2.

8. Jeżeli w dniu albo po dniu dokonania rozrachunku transakcji zawartej przez podmiot niebędący stroną rozliczenia, lecz przed dniem zapisania na rachunku papierów wartościowych tego podmiotu nabywanych przez niego w wyniku tej transakcji papierów wartościowych, nastąpiło ustalenie prawa do pożytków z tych papierów, uczestnik będący stroną rozliczenia – z chwilą otrzymania tych pożytków – staje się zobowiązany do ich wydania stronie transakcji.

9. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, staje się wymagalne z dniem dokonania rozrachunku transakcji.

10. Spełnienie świadczenia rozliczeniowego, którego przedmiotem są papiery wartościowe następuje w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – poprzez, odpowiednio, uznanie konta depozytowego albo rachunku papierów wartościowych, wskazane go przez stronę transakcji podmiotowi rozliczającemu;
- 2) ust. 1 pkt 2 – poprzez uznanie konta depozytowego, wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia podmiotowi rozliczającemu, któremu odpowiada rachunek papierów wartościowych prowadzony dla strony transakcji.

11. Nabycie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji na podstawie ust. 2 pkt 2 przez uczestnika będącego stroną rozliczenia tej transakcji powoduje powstanie po stronie tego uczestnika obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych w dniu następującym po dniu rozrachunku tej transakcji. Przepis ten stosuje się odpowiednio do nabycia papierów wartościowych przez podmiot rozliczający na podstawie ust. 2.

12. Do nowacji rozliczeniowej nie stosuje się przepisów art. 506–525 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

13. Nowacja rozliczeniowa następująca w ramach rozliczenia transakcji, której przedmiotem jest przeniesienie instrumentów finansowych, nie stanowi sprzedaży ani pożyczki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

14. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu rozliczającego, przepisy art. 85 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2012 r. poz. 1112, z późn. zm.³⁰⁾) stosuje się odpowiednio do transakcji rozliczanych w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Art. 46. 1. Krajowy Depozyt działa w formie spółki akcyjnej.

2. Akcje Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie imienne.

3. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być: spółki prowadzące giełdę, spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, firmy inwestycyjne, banki, Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, międzynarodowe instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, a także osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne, które prowadzą działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi lub organizowania rynku regulowanego, posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD i podlegające nadzorowi właściwego organu nadzoru tego państwa.

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2013 r. poz. 355 i 613.

4. (uchylony).

5. W sprawach dotyczących sprawozdań zarządu Krajowego Depozytu z działalności spółki, planów działalności i planów finansowych Krajowego Depozytu, sprawozdania z działalności systemu rekompensat, o którym mowa w art. 146 ust. 1, regulaminów, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 66 ust. 2, art. 134 ust. 1, oraz innych regulacji Krajowego Depozytu wydawanych na podstawie tych regulaminów, zarząd lub rada nadzorcza Krajowego Depozytu zasięga opinii zespołu doradczego, składającego się z:

- 1) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych;
- 2) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających banki powiernicze;
- 3) 2 przedstawicieli izb gospodarczych, o których mowa w art. 92 ust. 1;
- 4) 2 przedstawicieli podmiotów, o których mowa w art. 51 ust. 3 i 4;
- 5) 1 przedstawiciela każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany.

6. Zespół doradczy może, z własnej inicjatywy, wydawać i przedstawiać zarządowi lub radzie nadzorczej Krajowego Depozytu opinie w sprawach, o których mowa w ust. 5.

Art. 46a. 1. Akcjonariusz Krajowego Depozytu jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

2. Akcjonariusze Krajowego Depozytu pozostający w tej samej grupie kapitałowej są uprawnieni do wykonywania łącznie nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

Art. 47. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego – przy czym posiadanie akcji Krajowego Depozytu przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji Krajowego Depozytu rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje Krajowego Depozytu, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje Krajowego Depozytu mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tą spółką. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca znacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji Krajowego Depozytu, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 48. 1. Do zadań Krajowego Depozytu należy:

- 1) prowadzenie depozytu papierów wartościowych;
- 2) wykonywanie czynności w zakresie prowadzenia systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu;
- 3) nadzorowanie zgodności wielkości emisji z liczbą papierów wartościowych, zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, znajdujących się w obrocie;
- 4) obsługa realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych;
- 5) wykonywanie czynności związanych z wycofywaniem papierów wartościowych z depozytu papierów wartościowych;
- 6) dokonywanie rozrachunku w instrumentach finansowych i środkach pieniężnych w związku z transakcjami zawieranymi na rynku regulowanym oraz transakcjami zawieranymi w alternatywnym systemie obrotu w zakresie instrumentów finansowych zarejestrowanych w Krajowym Depozycie;
- 7) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania obowiązkowego systemu rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1.

2. Do zadań Krajowego Depozytu może należeć również:

- 1) rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 2) rozliczanie transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu w zakresie zdematerializowanych papierów wartościowych;
- 3) prowadzenie systemu zabezpieczania płynności rozliczeń, w tym systemu gwarantowania rozliczeń transakcji zawartych na rynku regulowanym.

3. Krajowy Depozyt może również:

- 1) rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1;
- 2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w obrocie zorganizowanym;
- 3) prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń transakcji, o których mowa w pkt 2.

4. Krajowy Depozyt może obsługiwać obrót papierami wartościowymi innymi niż zdematerializowane. Do obsługi tej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia depozytu papierów wartościowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

5. Krajowy Depozyt może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1–3.

5a.³¹⁾ Krajowy Depozyt może również, na zasadach określonych w odrębnym regulaminie, gromadzić i przechowywać informacje dotyczące transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz informacje dotyczące tych instrumentów (repozytorium transakcji).

³¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

6. Minimalna wysokość kapitału własnego Krajowego Depozytu wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on wyłącznie funkcje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1;
- 2) 30 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on także co najmniej jedną z funkcji, o których mowa w ust. 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3.

7. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 oraz w ust. 2, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań. Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje Komisję o zawarciu takiej umowy, wskazując podmiot, któremu jest przekazywane wykonywanie czynności oraz zakres tych czynności, jak również niezwłocznie informuje Komisję o zmianie lub rozwiązaniu takiej umowy.

8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki, o której mowa w ust. 7, wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6;
- 2) 10 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2;
- 3) 30 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 i ust. 2.

10. Spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1–6 – może również rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1 pkt 1 oraz dokonywać rozrachunku transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym;
- 2) ust. 2 – może również rozliczać transakcje zawierane poza obrotem zorganizowanym oraz prowadzić system zabezpieczenia płynności rozliczeń takich transakcji.

11. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów, których przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych, zawartych z emitentami lub wystawcami, przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

12. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów o uczestnictwo, o których mowa w art. 52 ust. 1:

- 1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczenia płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65 i 68;
- 2)³²⁾ w zakresie dotyczącym prowadzenia kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych dla uczestników – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

13.³³⁾ W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe są przenoszone z kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych prowadzonych przez Krajowy Depozyt na odpowiednie konta i rachunki prowadzone przez spółkę, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności.

14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt stawia do dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, oraz w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt.

15.³⁴⁾ Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, na wniosek zarządu tej spółki, uchwała regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

16.³⁴⁾ Regulamin, o którym mowa w ust. 15, oraz jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w art. 45h ust. 4 oraz w art. 50 ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. (uchylony).

Art. 50. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin Krajowego Depozytu.

2.³⁵⁾ Regulamin Krajowego Depozytu i jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 oraz art. 45h ust. 4 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Komisja odmawia zatwierdzenia zmian regulaminu Krajowego Depozytu, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

4. W zakresie czynności wykonywanych przez Krajowy Depozyt, regulamin określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2)³⁶⁾ sposób rejestracji instrumentów finansowych w Krajowym Depozycie, jak również prowadzenia przez uczestników rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych i innych rachunków związanych z obsługą rachunków papierów wartościowych;
- 3) zasady dokonywania redukcji wartości lub liczby akcji oraz tryb dokonywania przez emitenta zwrotu wartości akcji w zakresie przeprowadzonej redukcji, w przypadku o którym mowa w art. 56;
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji;
- 4a)³⁷⁾ sposób i tryb rozliczania transakcji, o których mowa w art. 7 ust. 5 i 5a, szczególne obowiązki uczestników zobowiązanych do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczeń tych transakcji oraz środki dyscyplinujące, które mogą być podejmowane wobec takich uczestników;
- 5) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 6) sposób obsługi realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;
- 7) tryb wystawiania przez Krajowy Depozyt świadectw oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 406³ § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 7a) sposób i formę sporządzania, przekazywania oraz udostępniania wykazów, o których mowa w art. 406³ § 6 i 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 63, z zastrzeżeniem ust. 4a;
- 9) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 10) sposób postępowania i środki stosowane w związku z:
 - a) nadzorem nad zgodnością wielkości emisji rejestrowanej przez Krajowy Depozyt z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie,
 - b) kontrolą uczestników w zakresie podejmowanych przez nich czynności w obrocie papierami wartościowymi;
- 11) sposób funkcjonowania systemu rozliczeń i rozrachunku;
- 12)³⁸⁾ sposób organizacji systemu zabezpieczenia płynności rozliczania transakcji, w szczególności określający system gwarantowania rozliczeń transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 13) zasady funkcjonowania zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 14) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

4a. Regulamin Krajowego Depozytu może stanowić, że wysokość opłat pobieranych przez Krajowy Depozyt za czynności, których przedmiotem są papiery wartościowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych za pośrednictwem podmiotu wykonującego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionego do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, a także za czynności związane z obsługą realizacji praw wynikających z papierów wartościowych rejestrowanych w ten sposób, podlega powiększeniu o koszty usług obcych ponoszone przez Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem tych czynności przy udziale tego podmiotu. W takim przypadku zarząd Krajowego Depozytu podaje do wiadomości uczestników, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, informację o wysokości kosztów, o które powiększane są poszczególne opłaty określone w regulaminie Krajowego Depozytu.

5. Regulamin Krajowego Depozytu, jego zmiany oraz inne, wydane na podstawie regulaminu regulacje dotyczące praw i obowiązków uczestników, Krajowy Depozyt udostępnia do wiadomości uczestników co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

6. W przypadku, jeżeli zmiany regulaminu Krajowego Depozytu nie ograniczają praw ani nie zwiększają obowiązków uczestników, Komisja może zezwolić na skrócenie czasu ich wejścia w życie.

Art. 51. 1. Zadania, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2, Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu tych zadań, wykonują współdziałając z uczestnikami.

2.³⁹⁾ Uczestnikami mogą być wyłącznie podmioty, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych, emitenci zdematerializowanych papierów wartościowych, jak również inne instytucje finansowe, jeżeli ich uczestnictwo ma na celu współdziałanie z Krajowym Depozytem lub spółką, o której mowa w ust. 1, w zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2.

3. Uczestnikami mogą być również osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, z zastrzeżeniem że podmioty, których działalność nie podlega nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie należącym do OECD, mogą być uczestnikami za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję.

4.⁴⁰⁾ Uczestnikami mogą być także zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto podmioty, dla których w Krajowym Depozycie lub w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, mogą być prowadzone rachunki zbiorcze.

Art. 52. 1. Uczestnictwo powstaje przez zawarcie z Krajowym Depozytem umowy o uczestnictwo w depozycie papierów wartościowych, zwanej dalej „umową o uczestnictwo”.

2.⁴¹⁾ Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych lub który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie Krajowego Depozytu, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo.

3. Zawarcie umowy o uczestnictwo następuje przez złożenie oświadczenia o zamiarze jej zawarcia przez podmiot uprawniony, w terminie 2 tygodni od dnia złożenia tego oświadczenia, chyba że zarząd Krajowego Depozytu podejmie w tym terminie uchwałę o odmowie jej zawarcia.

4. Od uchwały zarządu odmawiającej zawarcia umowy o uczestnictwo przysługuje odwołanie do rady nadzorczej Krajowego Depozytu. Rada nadzorcza rozpatruje odwołanie w terminie 2 tygodni od dnia jego złożenia.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 48 ust. 12, do uczestnictwa w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1.

Art. 53. 1. W razie ograniczenia albo pozbawienia uczestnictwa danego podmiotu w Krajowym Depozycie, w przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu, spółka prowadząca giełdę oraz spółka prowadząca rynek pozagiełdowy są obowiązane do ograniczenia albo zawieszenia działania uczestnika na rynku regulowanym, chyba że inny uczestnik będzie wykonywał zadania związane z rozliczaniem transakcji.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. O ograniczeniu albo pozbawieniu uczestnictwa Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie spółkę prowadzącą giełdę oraz spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 pkt 1, oraz do uczestnictwa w tej spółce.

Art. 54. 1. Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 i 5, może otrzymać od uczestników dane umożliwiające identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, a w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 pkt 3, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania tych danych oraz tych stanów.

2. Krajowy Depozyt może przekazać informacje umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, jeżeli na podstawie właściwego prawa obcego informacji takich może żądać od Krajowego Depozytu emitent papierów wartościowych, podmiot wykonujący poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawniony do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których rejestrowane są papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania informacji umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujących stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 oraz ust. 2 pkt 3, w zakresie zadań, które zostały przekazane tej spółce.

Art. 55. 1. Papierom wartościowym danej emisji dającym te same uprawnienia i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt nadaje odrębne oznaczenie, zwane dalej „kodem”.

2. Na wniosek emitenta papierom wartościowym różnych emisji dającym te same uprawnienia ich posiadaczom i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt może nadać jeden kod, jeżeli uprzednio zawiadomił o tym spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którym papiery te są przedmiotem obrotu, lub podmiot organizujący dla nich alternatywny system obrotu.

2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie tych czynności w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

3. Emitent nie może różnicować praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem. Zmiana praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem wymaga nadania odrębnego kodu.

Art. 56. 1. W przypadku gdy:

- 1) zostało uchylone postanowienie sądu o wpisie podwyższenia kapitału zakładowego spółki publicznej do rejestru przedsiębiorców lub
- 2) uchwała walnego zgromadzenia o podwyższeniu tego kapitału została uchylona albo stwierdzono jej nieważność

– a akcje wyemitowane w wyniku podwyższenia zostały uprzednio objęte tym samym kodem razem z innymi akcjami tej spółki, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja wartości nominalnej wszystkich akcji oznaczonych tym kodem.

2. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie redukcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja ogólnej liczby akcji oznaczonych danym kodem.

3. Na podstawie zawiadomienia o przeprowadzeniu redukcji złożonego przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, właściwy sąd rejestrowy dokonuje odpowiedniej zmiany w rejestrze przedsiębiorców, a następnie wzywa właściwą spółkę do dostosowania w określonym terminie brzmienia statutu do zmienionego stanu prawnego.

4. Spółka publiczna jest obowiązana do zwrotu akcjonariuszom środków uzyskanych w wyniku emisji akcji, które są zapisane na rachunkach akcjonariuszy i zostały objęte redukcją, o której mowa w ust. 1 i 2. Udział poszczególnych akcjonariuszy w wartości środków zwracanych przez emitenta jest wyznaczony odpowiednio stosunkiem zredukowanej wartości nominalnej akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych do wartości nominalnej wszystkich akcji będących przedmiotem redukcji albo stosunkiem liczby akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych, które zostały objęte redukcją, do łącznej liczby zredukowanych akcji.

Art. 57. 1. Rejestracja papierów wartościowych jest prowadzona przez Krajowy Depozyt na:

- 1) kontach depozytowych, które nie pozwalają na identyfikację posiadacza rachunku, na którym te papiery zostały zapisane;
- 2) rachunkach papierów wartościowych;
- 3)⁴²⁾ rachunkach zbiorczych.

2.⁴³⁾ Stany na rachunkach papierów wartościowych oraz rachunkach zbiorczych prowadzonych przez uczestników powinny być zgodne ze stanem na odpowiednim koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, i do kont depozytowych prowadzonych przez tę spółkę w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

Art. 58. Zobowiązanie emitenta opiewające na papiery wartościowe jest wykonane z chwilą otrzymania świadczenia przez uczestnika prowadzącego rachunek papierów wartościowych dla osoby uprawnionej do tego świadczenia, zaś opiewające na pieniądze – z chwilą dokonania przeniesienia środków pieniężnych na rachunek bankowy wskazany przez tego uczestnika.

Art. 59. 1.⁴⁴⁾ Organizując i prowadząc rozliczanie transakcji, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, Krajowy Depozyt określa w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia, w celu prawidłowego spełnienia przez nich świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

2. Krajowy Depozyt organizuje i zarządza systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

3.⁴⁵⁾ Krajowy Depozyt może wystąpić jako strona transakcji zawartej na rynku regulowanym w związku z funkcjonowaniem systemu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z jego celem.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 60. (uchylony).

Art. 61. (uchylony).

Art. 62. (uchylony).

Art. 63. Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, pobierają opłaty za czynności dokonywane na rzecz uczestników.

Art. 64. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby Krajowego Depozytu celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej Krajowego Depozytu oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania Krajowego Depozytu lub wchodzące w skład jego zarządu i rady nadzorczej albo pozostające z nim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

⁴²⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidentcie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych lub pozostających z tym podmiotem w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub podmiot, w związku z badaniem sprawozdań finansowych Krajowego Depozytu lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 59 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd Krajowego Depozytu jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie nadzorczej Krajowego Depozytu niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej Krajowego Depozytu, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, Krajowy Depozyt zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.

Art. 64a. 1. Na żądanie Prezesa Narodowego Banku Polskiego osoby wchodzące w skład zarządu Krajowego Depozytu lub pozostające z Krajowym Depozytem w stosunku pracy są obowiązane do udzielenia pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. W przypadku gdy w opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego działalność Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, nie zapewnia bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania systemów rozrachunku prowadzonych przez Krajowy Depozyt, Prezes Narodowego Banku Polskiego zawiadamia o tym Przewodniczącą Komisji.

Art. 65. 1. W przypadku rozliczania przez Krajowy Depozyt transakcji zawieranych na rynku regulowanym, uczestnicy są zobowiązani do wnoszenia do Krajowego Depozytu wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji, zwany dalej „funduszem rozliczeniowym”.

2. Fundusz rozliczeniowy zapewnia rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w zakresie określonym w regulaminie funduszu rozliczeniowego.

3. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu rozliczeniowego.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, oraz uczestników tej spółki.

Art. 66. 1. Wysokość wpłat na fundusz rozliczeniowy określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczanej przez niego działalności uczestnika w zakresie wskazanym w art. 65 ust. 2. Wysokość wpłat może być również uzależniona od sytuacji finansowej uczestnika.

2. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin określający sposób tworzenia i wykorzystywania funduszu rozliczeniowego. Regulamin i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 67. 1. Masa majątkowa funduszu rozliczeniowego stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określania obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem funduszu rozliczeniowego, spowodowanym przez działania tego uczestnika.

2. Fundusz rozliczeniowy może składać się z wyodrębnionych funkcjonalnie części, z których każda zawiera środki przeznaczone na zabezpieczenie rozliczenia transakcji zawieranych na poszczególnych rynkach lub na zabezpieczenie rozliczenia określonych rodzajów transakcji.

3. Do środków funduszu rozliczeniowego stosuje się odpowiednio art. 45e.

Art. 68.⁴⁶⁾ 1. Krajowy Depozyt może, na podstawie umowy z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu, prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych w tym obrocie. Do środków takiego funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 45e.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzony jest z wpłat uczestników. Wysokość wpłat określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczania przez niego transakcji zawieranych przez danego uczestnika w alternatywnym systemie obrotu.

3. Masa majątkowa funduszu, o którym mowa w ust. 1, stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określenia obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem środków funduszu rozliczeniowego spowodowanym przez działania tego uczestnika.

4. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

5. Zasady tworzenia i wykorzystywania środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz związane z jego funkcjonowaniem prawa i obowiązki uczestników określa regulamin ustalany przez Krajowy Depozyt w uzgodnieniu z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2.

7. Krajowy Depozyt lub spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, może również prowadzić fundusze zabezpieczające prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym. Do środków takich funduszy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3 oraz art. 45e.

Art. 68a. 1.⁴⁷⁾ Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych:

- 1) w obrocie zorganizowanym lub
- 2) poza obrotem zorganizowanym – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2.⁴⁷⁾ Przez izbę rozrachunkową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1.

3. Izba rozliczeniowa lub izba rozrachunkowa mogą być prowadzone wyłącznie przez spółkę akcyjną.

4.⁴⁸⁾ Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może być wyłącznie prowadzenie izby lub wykonywanie innych czynności związanych z organizowaniem i prowadzeniem odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1 i 2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych, niż wskazane w ust. 1 pkt 2, transakcji zawartych poza obrotem zorganizowanym.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

5. Prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej wymaga zezwolenia Komisji, wydanego po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

6. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest przewidziana, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności izby lub będą nią kierować;
- 3) informacje o kwalifikacjach zawodowych oraz dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej osób, o których mowa w pkt 2;
- 4) przewidywaną wysokość kapitału własnego, pożyczek i kredytów przeznaczonych na uruchomienie izby oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 5) dane o wysokości i strukturze kapitałów wnioskodawcy oraz źródłach ich pochodzenia;
- 6) listę akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą w stosunku do osób:
 - a) prawnych – dane, o których mowa w pkt 1 i 2,
 - b) fizycznych – imię, nazwisko, adres– wraz ze wskazaniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu i udziału w kapitale zakładowym;
- 7) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą dane, o których mowa w pkt 1.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, należy dołączyć regulamin izby, listę podmiotów, które zobowiązały się do uczestnictwa w danej izbie ze wskazaniem miejsca prowadzenia przez nie działalności, oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia przez izbę rozliczeń lub rozrachunków transakcji przez okres co najmniej 3 lat.

8. Spółka prowadząca izbę niezwłocznie informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową wynosi 10 000 000 zł.

10. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozrachunkową wynosi 5 000 000 zł.

11. Spółka akcyjna może prowadzić jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową pod warunkiem spełnienia wymogów określonych dla prowadzenia każdej z tych izb. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową wynosi 10 000 000 zł.

12. Przepisy art. 64 ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad działalnością izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej.

13. Do spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową przepis art. 64a stosuje się odpowiednio.

14. Spółka akcyjna prowadząca jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może wykonywać funkcję giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do takiej spółki stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdowej izby rozrachunkowej, z wyłączeniem art. 14 ust. 3 i ust. 5–7, art. 16 ust. 1 zdanie drugie i art. 18 tej ustawy.

14a.⁴⁹⁾ Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 oraz z 2013 r. poz. 984 i 1238).

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 9 ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 984), która weszła w życie z dniem 11 września 2013 r.

15. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, spółka dołącza regulamin giełdowej izby rozrachunkowej, do którego stosuje się art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej spółka informuje Komisję.

16. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji giełdowych przez spółkę albo ich kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

Art. 68b. 1.⁵⁰⁾ Regulamin izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej oraz ich zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym odpowiednio w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 7 i 8 oraz ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 7, a także art. 45h ust. 4 jest dokonywane po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozliczeniowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności uczestników izby rozliczeniowej;
- 3) (uchylony);⁵¹⁾
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji zawieranych przez uczestników;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) sposób organizacji systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji;
- 8) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

3. Regulamin izby rozrachunkowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozrachunkowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) (uchylony);⁵²⁾
- 3) sposób i tryb rozrachunku transakcji zawieranych przez uczestników;
- 4) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozrachunkową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

4. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową oraz spółka prowadząca izbę rozrachunkową publikują regulamin i jego zmiany w taki sposób, aby były one dostępne dla wszystkich uczestników danej izby co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 68c.⁵³⁾ 1. Organizując i prowadząc rozliczenie transakcji, o których mowa w art. 68a ust. 1, izba rozliczeniowa ustala w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia w celu prawidłowego spełnienia przez strony świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁵¹⁾ Przez art. 1 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁵²⁾ Przez art. 1 pkt 11 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

⁵³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w alternatywnym systemie obrotu – może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tym systemie.

3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.

Art. 68d. 1. Uczestnicy izby rozliczeniowej rozliczającej transakcje zawierane na rynku regulowanym są zobowiązani do wnoszenia do izby rozliczeniowej wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, zapewnia rozliczenie transakcji zawieranych na rynku regulowanym w zakresie określonym w regulaminie funduszu, o którym mowa w ust. 1. Izba rozliczeniowa może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

3. Regulamin funduszu, o którym mowa w ust. 1, i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

4. Do sposobu tworzenia funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz do obowiązków uczestników izby rozliczeniowej stosuje się odpowiednio art. 66 i art. 67. Do środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 45e.

5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem organizującym alternatywny system obrotu prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tym obrocie.

Art. 68e.⁵⁴⁾ Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych albo który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie izby rozrachunkowej, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo w tej izbie rozrachunkowej.

DZIAŁ IV

Uczestnictwo w obrocie instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 69. 1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.

2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:

- 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie;
- 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych;
- 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
- 5) doradztwie inwestycyjnym;
- 6) oferowaniu instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisję inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe;
- 8) organizowaniu alternatywnego systemu obrotu.

⁵⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

3. (uchylony).

4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na:

- 1)⁵⁵⁾ przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych;
- 2) udzielaniu pożyczek pieniężnych w celu dokonania transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, jeżeli transakcja ma być dokonana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki;
- 3) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią;
- 4) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw;
- 5) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2;
- 6) sporządzaniu analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną;
- 8) wykonywaniu czynności określonych w pkt 1–7 oraz w ust. 2, których przedmiotem są instrumenty bazowe instrumentów pochodnych, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, jeżeli czynności te pozostają w związku z działalnością maklerską.

Art. 70. 1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:

- 1) zakładów ubezpieczeń;
- 2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności, z zastrzeżeniem pkt 9;
- 3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest regulowana przepisami i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;
- 4) podmiotów wykonujących wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, o ile czynności te nie są wykonywane w ramach zadań związanych z organizacją rynku regulowanego ani nie polegają na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych w sposób zorganizowany, częsty i systematyczny poprzez stworzenie systemu umożliwiającego zawieranie transakcji przez podmioty trzecie;
- 5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje, jak również innych organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym;
- 6) funduszy inwestycyjnych oraz towarzystw funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych;
- 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 8) przechowywania aktywów funduszy, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami;
- 9) podmiotów, które prowadzą wyłącznie działalność, określoną w art. 69 ust. 2, polegającą na zarządzaniu funduszem emerytalnym, wykonując czynności określone w art. 69 ust. 2 na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;
- 10) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów finansowych lub wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4–8 oraz w ust. 4 w zakresie instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar lub instrumentów wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i na rzecz klientów korzystających z usług świadczonych przez te podmioty w ramach podstawowej działalności gospodarczej tych podmiotów, która nie jest działalnością maklerską, o ile czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności tych podmiotów; przy czym przedmiot działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą;

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;
- 12) podmiotów, których głównym przedmiotem działalności jest wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3 w zakresie instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest towar, z wyłączeniem podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej, której głównym przedmiotem działalności jest działalność maklerska lub czynności bankowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 13) podmiotów zawierających, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działających w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków;
- 14) podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać czynności określone w:

- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1–6 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe oraz obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, z późn. zm.⁵⁶⁾);
- 2) art. 69 ust. 2 pkt 7.

3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, nie stanowi działalności maklerskiej.

4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 72, art. 73 ust. 1 i 2, art. 74b, art. 75, art. 76, art. 79–81g, art. 83a, art. 86 ust. 2, art. 90 i art. 93a, a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. W zakresie wykonywania przez agenta firmy inwestycyjnej czynności na rzecz banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 79–81.

Art. 71. (uchylony).

Art. 72. 1. W umowie o oferowanie instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do pośrednictwa w:

- 1) proponowaniu przez emitenta nabycia papierów wartościowych nowej emisji lub w zbywaniu tych papierów,
- 2) proponowaniu przez podmiot wystawiający instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi nabycia tych instrumentów lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji,
- 3) proponowaniu przez sprzedającego³⁾ nabycia papierów wartościowych lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji, lub
- 4) proponowaniu nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi przez podmiot sprzedający³⁾ te instrumenty do obrotu na rynku regulowanym lub do alternatywnego systemu obrotu lub w ich zbywaniu w wyniku tej propozycji.

2. Umowa o oferowanie instrumentów finansowych powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 73. 1. W umowie o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do nabywania lub zbywania instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy. Umowa powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu przez firmę inwestycyjną na własny rachunek umów sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą.

⁵⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 433, 843, 1543 i 1646.

3. W umowie o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna może również zobowiązać się do:

- 1) przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, lub
- 2)⁵⁷⁾ przechowywania lub rejestrowania instrumentów finansowych, w tym do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, prowadzenia rachunków zbiorczych lub do prowadzenia rachunków pieniężnych.

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do:

- 1) umowy o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia, z wyłączeniem art. 737;
- 2) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych w obrocie zorganizowanym – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3.

5.⁵⁸⁾ Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3 oraz art. 729–733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z zastrzeżeniem ust. 5e–5g.

5a.⁵⁹⁾ Firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich w sposób umożliwiający wyodrębnienie tych środków pieniężnych od własnych środków firmy inwestycyjnej oraz ustalenie wysokości roszczeń klientów o zwrot tych środków pieniężnych.

5b.⁵⁹⁾ W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko firmie inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich nie podlegają zajęciu.

5c.⁵⁹⁾ W razie ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich podlegają wyłączeniu z masy upadłości firmy inwestycyjnej.

5d.⁵⁹⁾ Przepisy ust. 5b i 5c nie naruszają przepisów gwarantujących rozliczenie i rozrachunek zawartych transakcji.

5e.⁵⁹⁾ Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych tej firmie inwestycyjnej przez klientów w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich.

5f.⁵⁹⁾ Przepisu ust. 5e nie stosuje się w przypadku, gdy wykonanie zlecenia klienta wymaga ustanowienia przez firmę inwestycyjną zabezpieczenia w środkach pieniężnych.

5g.⁵⁹⁾ Przepisu ust. 5e nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską, obracającego powierzonymi mu w związku ze świadczeniem usług maklerskich środkami pieniężnymi, o ile następuje to w ramach wykonywania przez ten bank czynności bankowych.

5h.⁵⁹⁾ Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich określa umowa z klientem.

6. Do wykonywania w obrocie zorganizowanym przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia na rachunek klienta niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3, o ile konstrukcja tych instrumentów finansowych umożliwia zastosowanie tych przepisów.

Art. 74. 1. Firma inwestycyjna, która wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest obowiązana upowszechniać w sposób ciągły ceny kupna i sprzedaży, po jakich transakcje te mogą być zawierane wraz ze wskazaniem wielkości zleceń, które mają być wykonywane po tych cenach. Ceny, po jakich transakcje w zakresie danych akcji mogą być zawierane, powinny być odnoszone do transakcji, których wielkość nie przekracza standardowej wielkości rynkowej dla tych akcji obliczonej zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1287/2006 oraz powinny odzwierciedlać panujące aktualnie warunki rynkowe dla tych akcji ustalone zgodnie z art. 24 rozporządzenia 1287/2006.

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powstaje w przypadku, gdy łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) przedmiotem zleceń wykonywanych przez daną firmę inwestycyjną w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest kupno lub sprzedaż akcji płynnych, z zastrzeżeniem ust. 8;
- 2) wykonywanie przez daną firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, ma charakter zorganizowany, częsty i systematyczny.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, pomimo spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków wskazanych w ust. 2, nie powstaje w przypadku, gdy wartość zleceń wykonywanych przez tę firmę inwestycyjną w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, jest zawsze wyższa niż standardowa wielkość rynkowa obliczona zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1287/2006.

4. Akcje są akcjami płynnymi, jeżeli spełniają warunki określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 1287/2006, z zastrzeżeniem ust. 8.

5. Wykonywanie przez firmę inwestycyjną zleceń w sposób, o którym mowa w art. 73 ust. 2, ma charakter zorganizowany, częsty i systematyczny w przypadku, gdy spełnione są warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 1287/2006.

6. Zakres i sposób upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, określają art. 23–26, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, minimalną, nie większą niż 5, liczbę akcji płynnych na rynku regulowanym organizowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej biorąc pod uwagę liczbę akcji znajdujących się w obrocie, średnią dzienną liczbę transakcji, średnią wartość dziennych obrotów na rynku regulowanym oraz siedzibę emitentów tych akcji.

8. W przypadku gdy ogólna liczba akcji płynnych na rynku regulowanym organizowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niższa od liczby określonej zgodnie z ust. 7, Komisja może, w drodze uchwały, uznać na potrzeby ust. 1 za płynne akcje niespełniające warunków określonych w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 1287/2006 w liczbie, która nie spowoduje przekroczenia liczby określonej zgodnie z ust. 7. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.⁶⁰⁾

9.⁶¹⁾ Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych:

- 1) informację o treści przepisów wydanych na podstawie ust. 7 albo
- 2) uchwałę, o której mowa w ust. 8.

Art. 74a. 1. Firma inwestycyjna, która nabywa lub zbywa poza rynkiem regulowanym i alternatywnym systemem obrotu na własny lub cudzy rachunek akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, upowszechnia dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

2. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej, na jej wniosek, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub wielkość transakcji, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do transakcji na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową dla danej klasy akcji ustalonej zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia 1287/2006 oraz z tabelą nr 3 załącznika nr 2 do tego rozporządzenia.

Art. 74b. 1. W umowie o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna zobowiązuje się do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez:

- 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w celu ich wykonania, lub
- 2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

⁶⁰⁾ Zdanie drugie dodane przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

Art. 75. 1. W umowie o zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, firma inwestycyjna zobowiązuje się do podejmowania i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez zleceniodawcę do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej, a w przypadku umowy zawieranej z klientem detalicznym – w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 76. W umowie o doradztwo inwestycyjne firma inwestycyjna zobowiązuje się do przygotowywania w oparciu o potrzeby i sytuację klienta i przekazywania mu pisemnej lub ustnej rekomendacji dotyczącej:

- 1) kupna, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu określonych instrumentów finansowych albo powstrzymania się od zawarcia transakcji dotyczącej tych instrumentów;
- 2) wykonania lub powstrzymania się od wykonania uprawnień wynikających z określonego instrumentu finansowego do zakupu, sprzedaży, subskrypcji, wymiany, wykonania lub wykupu instrumentu finansowego.

Art. 77. 1. Przez usługę wymiany walutowej rozumie się przyjmowanie przez firmę inwestycyjną walut obcych i dokonywanie ich sprzedaży na rachunek klienta, jak również kupno walut obcych na rachunek klienta, w związku z obsługą realizacji zobowiązań firmy inwestycyjnej wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną na jego rzecz, lub zobowiązań klienta wobec emitenta papierów wartościowych, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek emitenta, lub zobowiązań emitenta papierów wartościowych wobec klienta, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek klienta w zakresie czynności wskazanych w art. 69 ust. 2.

2. Świadczenie przez firmę inwestycyjną usługi wymiany walutowej nie stanowi działalności kantorowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 826 oraz z 2013 r. poz. 1036).

Art. 78. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zapewnia:

- 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
- 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
- 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu.

2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w alternatywnym systemie obrotu lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym alternatywnym systemie obrotu lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub naruszenia interesów inwestorów, na żądanie Komisji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zawiesza obrót tymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż miesiąc.

4. Na żądanie Komisji, firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu alternatywnego systemu obrotu lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym alternatywnym systemie obrotu, lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.

5. Żądanie, o którym mowa w ust. 2–4, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2–4.

7. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji.

8. Umowa, o której mowa w ust. 7, może być zawarta, o ile podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczenia transakcji, z którym ma zostać zawarta umowa:

- 1) wykorzystuje rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności, w tym spełnia warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji;
- 2) zapewnia wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

9. Zamiar zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy z podmiotem dokonującym rozrachunku lub rozliczania transakcji, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 8.

10. Warunki, o których mowa w ust. 8 pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

Art. 78a. 1. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu upowszechnia aktualne ceny kupna i ceny sprzedaży dla akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, które są jednocześnie przedmiotem obrotu w danym alternatywnym systemie obrotu, ze wskazaniem łącznego wolumenu zleceń dla każdego z poziomów cenowych zgodnie z art. 17, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są upowszechniane niezwłocznie w ciągu normalnych godzin handlu w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 1287/2006.

3. Komisja może zwolnić firmę inwestycyjną, na jej wniosek, z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na przyjęty sposób organizowania obrotu albo rodzaj lub wielkość zleceń, zgodnie z art. 18 rozporządzenia 1287/2006. Komisja może również zwolnić firmę inwestycyjną z obowiązku upowszechniania informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do zleceń na dużą skalę w porównaniu ze standardową wielkością rynkową w rozumieniu art. 20 rozporządzenia 1287/2006.

4. Firma inwestycyjna organizująca alternatywny system obrotu upowszechnia w odniesieniu do zawieranych w danym obrocie transakcji, których przedmiotem są akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, dane obejmujące cenę, wielkość oraz czas zawarcia każdej transakcji, zgodnie z art. 27, art. 29, art. 30 i art. 32 rozporządzenia 1287/2006. Upowszechnienie informacji następuje niezwłocznie po zawarciu transakcji.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, nie powstaje, w przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 4, odnoszące się do transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu są upowszechniane przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

6. Komisja może udzielić firmie inwestycyjnej, na wniosek tej firmy, zgody na odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na rodzaj lub, zgodnie z art. 28 rozporządzenia 1287/2006, ze względu na wielkość transakcji.

7. Do wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 6, firma inwestycyjna dołącza zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4, po uzyskaniu zgody Komisji.

8. Firma inwestycyjna po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 6, jest obowiązana upowszechnić zasady, na jakich będzie dokonywane odroczone upowszechnianie informacji, o których mowa w ust. 4.

Art. 79. 1. Firma inwestycyjna może w drodze umowy zawartej w formie pisemnej powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej wykonywanie stałe lub okresowe w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).

2. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być wykonywane czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez firmę inwestycyjną lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie instrumentów finansowych lub usług danej firmy inwestycyjnej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla firmy inwestycyjnej.

3. Zakazane jest pozostawanie w stosunku umownym wynikającym z umowy, o której mowa w ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną.

4. Zakazane jest przyjmowanie przez agenta firmy inwestycyjnej jakichkolwiek wpłat, w związku z czynnościami wykonywanymi na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, od osób, na rzecz których firma inwestycyjna świadczy usługi, jak również dokonywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz tych osób.

5. Za szkodę wyrządzoną przez agenta firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem czynności w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej odpowiada solidarnie ta firma inwestycyjna i agent, który wyrządził szkodę. Odpowiedzialność wyłączona jest w przypadku, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej lub wyłącznie z winy osoby trzeciej.

6. Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba wykonująca zawód maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, jest ona ponadto obowiązana okazać dokument potwierdzający posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.

7. W stosunku do agenta firmy inwestycyjnej Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym czynności wykonywanych na rzecz firmy inwestycyjnej oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

8. Komisja prowadzi rejestr agentów firm inwestycyjnych.

9. Komisja skreśla agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w ust. 8, jeżeli wykonuje on czynności, o których mowa w ust. 2, z naruszeniem przepisów prawa lub nie dochowując należytej staranności. Przepisy art. 130 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

10. Podmiot, który został skreślony z rejestru agentów firm inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 4, nie może ponownie być wpisany do tego rejestru przed upływem 10 lat od dnia skreślenia, a w przypadku gdy skreślenie nastąpiło w związku z popełnieniem przez agenta firmy inwestycyjnej przestępstwa – także przed zatarciem skazania za to przestępstwo.

Art. 80. Agent firmy inwestycyjnej, który zawarł z firmą inwestycyjną umowę, o której mowa w art. 79 ust. 1, jest przedsiębiorcą.

Art. 81. 1. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba fizyczna, Komisja dokonuje, na wniosek zainteresowanego, wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, jeżeli dana osoba posiada odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia zawodowego z zakresu usług pośrednictwa finansowego, obowiązujących przepisów prawa oraz standardów działalności firm inwestycyjnych, stwierdzony przez Komisję w wyniku przeprowadzonego egzaminu zgodnie z art. 128. Wniosek o wpis składany jest w terminie 30 dni od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu dla agenta firmy inwestycyjnej.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione w przypadku osób mających prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

3. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, Komisja dokonuje, na wniosek zainteresowanego, wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, jeżeli posiadane doświadczenie z zakresu obrotu instrumentami finansowymi tego podmiotu lub osób kierujących jego działalnością oraz struktura organizacyjna podmiotu gwarantuje wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, w sposób prawidłowy z dołożeniem należytej staranności.

4. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być podmiot prowadzący działalność gospodarczą nadzorowaną zgodnie z odrębnymi przepisami przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, Komisja, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 albo 3, występuje do odpowiedniego organu nadzoru o przedstawienie opinii dotyczącej sytuacji finansowej oraz sposobu prowadzenia działalności przez ten podmiot. Przedstawienie przez właściwy organ nadzoru pozytywnej opinii jest rozumiane jako wypełnianie przez podmiot ubiegający się o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 1 albo 3.

5. Komisja odmawia wpisu do rejestru agentów firmy inwestycyjnej w przypadku, gdy osoba fizyczna ubiegająca się o wpis lub osoba kierująca działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 3, ubiegającego się o wpis została uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410), za przestępstwa określone w ustawie o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.

6. Komisja odmawia również dokonania wpisu podmiotu, o którym mowa w ust. 1 lub 3, do rejestru agentów firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy wykonywanie przez ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej.

7. Wniosek o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej składany jest za pośrednictwem firmy inwestycyjnej, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2, i zawiera:

- 1)⁶²⁾ w przypadku osoby fizycznej – dane osobowe oraz opis dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej, zaświadczenie albo oświadczenie o nieuznaniu za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 5 oraz oświadczenie o złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu dla agenta firmy inwestycyjnej;
- 2) w przypadku osób prawnych lub jednostek nieposiadających osobowości prawnej – dane obejmujące firmę lub nazwę oraz adres siedziby, opis prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru, dane osobowe osób kierujących działalnością podmiotu oraz ich oświadczenia o nieuznaniu za winnego przestępstwa wskazanego w ust. 5.

7a.⁶³⁾ Oświadczenia, o których mowa w ust. 7 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Podmiot wpisany do rejestru agentów firmy inwestycyjnej jest obowiązany do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:

- 1) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru agentów firmy inwestycyjnej;
- 2) zawarciu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty zawarcia oraz firmy inwestycyjnej, z którą ta umowa została zawarta;
- 3) rozwiązaniu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty i przyczyn rozwiązania oraz firmy inwestycyjnej, z którą umowa została rozwiązana.

Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna, z zastrzeżeniem art. 81g, może w drodze umowy zawartej w formie pisemnej powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę firmę inwestycyjną, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską.

2. Powierzenie wykonywania czynności nie może przewidywać:

- 1) przekazania prowadzenia działalności maklerskiej w sposób powodujący brak faktycznego wykonywania danej czynności z działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną;
- 2) przekazania reprezentowania firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 29 § 1, art. 117 § 1⁶⁴⁾ i art. 137 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych i prowadzenia spraw firmy inwestycyjnej w rozumieniu art. 39 § 1, art. 121 § 1 i art. 140 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 3) przekazania zarządzania firmą inwestycyjną w rozumieniu art. 97 § 1, art. 201 § 1 i art. 368 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Art. 81b. 1. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w art. 81a ust. 1, o ile:

- 1) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny posiada uprawnienia do wykonywania czynności w zakresie przedmiotu umowy, jeżeli z przepisów prawa wynika obowiązek posiadania takich uprawnień albo, w przypadku gdy z przepisów prawa nie wynika taki obowiązek, zajmuje się wykonywaniem tych czynności w sposób zawodowy;

⁶²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 74 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 106, poz. 622), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

⁶³⁾ Dodany przez art. 74 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 62.

⁶⁴⁾ Art. 117 nie zawiera § 1.

- 2) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny posiada niezbędną wiedzę i doświadczenie oraz zapewnia warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do prawidłowego wykonania umowy;
- 3) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny znajduje się w sytuacji finansowej zapewniającej prawidłowe wykonanie umowy;
- 4) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będący osobą fizyczną albo osoby zarządzające lub prowadzące sprawy przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego nie zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa, wskazanego w art. 81 ust. 5;
- 5) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny umożliwi skuteczne nadzorowanie przez firmę inwestycyjną wykonywania powierzonych mu czynności oraz zarządzanie ryzykiem związanym z powierzeniem czynności, a firma inwestycyjna posiada wiedzę umożliwiającą skuteczne nadzorowanie powierzonych czynności i zarządzanie ryzykiem;
- 6) firma inwestycyjna określi metody oceny sposobu wykonywania czynności z zakresu przedmiotu umowy przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego;
- 7) firma inwestycyjna oraz biegły rewident upoważniony do badania sprawozdań finansowych firmy inwestycyjnej będzie posiadać dostęp do informacji związanych z wykonywaniem czynności powierzonych przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, również w przypadku gdy udostępnienie tych danych następuje w wyniku żądania Komisji;
- 8) firma inwestycyjna i przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będą posiadać plany działania zapewniające ciągłe i niezakłócone prowadzenie działalności w zakresie objętym umową, również w przypadku rozwiązania umowy;
- 9) firma inwestycyjna i przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny będą posiadać plany działania przewidujące sposoby odzyskiwania danych chroniące przed ich utratą spowodowaną awarią zasilania, innymi awariami lub zakłóceniami oraz innymi zdarzeniami losowymi oraz okresowe dokonywanie testów w zakresie prawidłowości funkcjonowania urządzeń i systemów służących odzyskiwaniu danych;
- 10) powierzenie wykonywania czynności nie wpłynie niekorzystnie na prowadzenie przez firmę inwestycyjną działalności zgodnie z przepisami prawa, ostrożne i stabilne zarządzanie firmą, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej w firmie inwestycyjnej oraz ochronę tajemnicy zawodowej lub innej informacji prawnie chronionej oraz informacji poufnej.

2. Firma inwestycyjna przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, jest obowiązana ustalić, czy przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, oraz podjąć czynności gwarantujące spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 6–10.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna oraz przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny należą do tej samej grupy kapitałowej, firma inwestycyjna dokonuje oceny spełniania warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, oraz podejmuje czynności gwarantujące w szczególności spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 6–10, z uwzględnieniem zasad sprawowania nadzoru nad przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym oraz własnego wpływu na działalność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, w związku z pozostawianiem w tej samej grupie kapitałowej oraz zasad sprawowania nadzoru w samej grupie kapitałowej.

Art. 81c. 1. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

2. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję, w terminie 14 dni, o każdej zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1.

Art. 81e. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana sprawować bieżący nadzór oraz dokonywać bieżącej oceny jakości wykonywania czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana zapewnić, aby przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, z którym zawarła umowę, o której mowa w art. 81a ust. 1, informował ją o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć istotny wpływ na należyte wykonanie tej umowy oraz okolicznościach naruszenia przepisów prawa w związku z wykonywaniem powierzonych czynności.

3. W przypadku powzięcia przez firmę inwestycyjną, zgodnie z ust. 1 lub 2, informacji, z których wynika, że zachodzi uzasadnione podejrzenie niewykonania lub nienależytego, w sposób istotny, wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, lub wykonywania tej umowy w sposób niezgodny z przepisami prawa, firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie rozwiązać tę umowę.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy umowa, o której mowa w art. 81a ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.

Art. 81f. Przepisów art. 81b–81e nie stosuje się do zawieranych przez firmę inwestycyjną umów, których przedmiotem są czynności niemające istotnego znaczenia dla prawidłowego wykonywania przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych przepisami prawa, sytuacji finansowej firmy, ciągłości lub stabilności prowadzenia działalności maklerskiej przez firmę, w szczególności których przedmiotem jest:

- 1) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej doradztwa lub innych usług niezwiązanych bezpośrednio z działalnością maklerską prowadzoną przez firmę inwestycyjną, w tym usług:
 - a) doradztwa prawnego,
 - b) szkolenia pracowników,
 - c) prowadzenia ksiąg rachunkowych,
 - d) ochrony osób lub mienia;
- 2) świadczenie na rzecz firmy inwestycyjnej usług wystandaryzowanych, w tym usług polegających na dostarczaniu informacji rynkowych lub informacji o notowaniach instrumentów finansowych.

Art. 81g. 1. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę o wykonywanie czynności związanych z działalnością maklerską prowadzoną przez tę firmę z przedsiębiorcą zagranicznym, który nie ma miejsca stałego zamieszkania albo siedziby na terytorium państwa członkowskiego, a której przedmiotem jest powierzenie wykonywania czynności z zakresu usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, świadczonej na rzecz klienta detalicznego, pod warunkiem że:

- 1) przedsiębiorca zagraniczny posiada zezwolenie na wykonywanie czynności w zakresie przedmiotu umowy, udzielone przez właściwy organ nadzoru w kraju macierzystym, o ile jest ono wymagane, i podlega w tym zakresie nadzorowi tego organu;
- 2) Komisja zawarła z organem nadzoru, o którym mowa w pkt 1, porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze.

2. W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 1, nie są spełnione, zawarcie przez firmę inwestycyjną umowy o wykonywanie czynności związanych z działalnością maklerską prowadzoną przez tę firmę wymaga zawiadomienia Komisji co najmniej na 2 miesiące przed jej zawarciem. Umowa może zostać zawarta pod warunkiem niezgłoszenia przez Komisję sprzeciwu wobec zamiaru zawarcia tej umowy.

3. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, firma inwestycyjna dołącza:

- 1) dokumenty dotyczące działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę zagranicznego, z którym umowa ma zostać zawarta;
- 2) dokumenty lub informacje potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 81b ust. 1 pkt 2–10;
- 3) projekt umowy, która ma być zawarta z przedsiębiorcą zagranicznym;
- 4) posiadane zezwolenia na wykonywanie czynności w zakresie przedmiotu umowy udzielone przedsiębiorcy zagranicznemu wymagane w jego państwie macierzystym.

4. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec zamiaru zawarcia umowy w terminie 2 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że wykonywanie przez przedsiębiorcę zagranicznego czynności w zakresie przedmiotu umowy mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zawarcie umowy może zostać dokonane.

5. Komisja biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowego wykonywania przez firmę inwestycyjną obowiązków określonych przepisami prawa, wskazuje, w formie uchwały, opis przypadków, w których pomimo niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub pkt 2, nie występuje zagrożenie naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 82. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:

- 1) dane osobowe członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) listę akcjonariuszy posiadających akcje wnioskodawcy bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne wraz z określeniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów w ogólnej liczbie głosów;
- 3) w przypadku akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy – dane osobowe tych osób, informacje o dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej;
- 4) w przypadku akcjonariuszy będących osobami prawnymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego spółki akcyjnej będącej wnioskodawcą – informację na temat prowadzonej działalności gospodarczej, aktualny odpis z właściwego rejestru oraz ostatnie sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;
- 4a) w przypadku akcjonariuszy będących jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, odpowiednio informacje, o których mowa w pkt 4;
- 5) informacje o podmiotach wchodzących w skład tej samej co wnioskodawca grupy kapitałowej obejmujące wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu, opis prowadzonej działalności gospodarczej oraz, w przypadku osoby prawnej będącej podmiotem dominującym wobec wnioskodawcy, jeżeli podmiot ten jest finansową spółką holdingową, o której mowa w art. 98a ust. 2 pkt 16, wskazanie danych osobowych osób wchodzących w skład jej organów zarządzających i nadzorczych, ich kwalifikacji zawodowych oraz dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej;
- 6) informacje określone w pkt 5 w odniesieniu do akcjonariuszy lub wspólników podmiotu dominującego w grupie kapitałowej, w której pozostaje wnioskodawca;
- 7) wskazanie zakresu czynności, które wnioskodawca zamierza wykonywać;
- 8) informację o wysokości kapitału założycielskiego, ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia, albo informację o zawartej umowie ubezpieczenia, o której mowa w art. 98 ust. 9, w tym w szczególności wskazanie zakładu ubezpieczeń, z którym została zawarta, oraz wysokości sumy ubezpieczenia;
- 9) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez okres roku od dnia rozpoczęcia tej działalności;
- 10) oświadczenia osób wymienionych w pkt 1, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w spółce osobowej, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, za przestępstwa określone w ustawie o ofercie publicznej lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
- 11) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa, ze wskazaniem adresów centrali i oddziałów, jeżeli jest planowane ich otwarcie, oraz o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i o warunkach lokalowych;
- 11a) w przypadku zamiaru prowadzenia działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 8, wskazanie podmiotu lub podmiotów, które na podstawie umowy z wnioskodawcą, będą dokonywać rozrachunku oraz rozliczania transakcji zawieranych w alternatywnym systemie obrotu oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczanie transakcji przez ten podmiot lub podmioty;
- 12) informacje o dotychczas prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej;
- 13) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy obejmującą wskazanie ich firmy (nazwy) lub imienia i nazwiska, siedziby i adresu lub miejsca zamieszkania i adresu oraz opisu prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Do wniosku, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2a, dołącza się:

- 1) statut albo umowę spółki i odpis z rejestru przedsiębiorców lub, w przypadku wnioskodawcy będącego podmiotem zagranicznym, z odpowiedniego rejestru;
- 2) regulaminy określające sposób prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta detalicznego;
- 2a) opis zasad prowadzenia działalności w zakresie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 7, w przypadku zamiaru świadczenia usług na rzecz klienta profesjonalnego;
- 3) regulamin organizacyjny, opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową oraz procedury wewnętrzne zapobiegające wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł;
- 4a) regulamin zarządzania konfliktami interesów;
- 5) regulamin inwestowania przez osoby powiązane z firmą inwestycyjną lub na ich rachunek w instrumenty finansowe;
- 6) w przypadku wnioskodawcy prowadzącego dotychczas działalność gospodarczą – ostatnie sprawozdanie finansowe wnioskodawcy wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z badania, jeżeli badanie jest wymagane przepisami prawa;
- 7) listę maklerów papierów wartościowych lub doradców inwestycyjnych zatrudnionych przez wnioskodawcę zgodnie z art. 83;
- 8) w przypadku wnioskodawcy korzystającego z wyłączenia wynikającego z art. 98 ust. 9, dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia;
- 9) złożone przez akcjonariuszy będących osobami fizycznymi, posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego wnioskodawcy, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje lub udziały wnioskodawcy;
- 10) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie zamieszcza się informacji określonych w ust. 1 pkt 5 i 6, w przypadku gdy dotyczą one:

- 1) podmiotu będącego emitentem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, firmą inwestycyjną, towarowym domem maklerskim, bankiem, zakładem ubezpieczeń, funduszem inwestycyjnym, funduszem emerytalnym, funduszem zagranicznym lub spółką zarządzającą w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych, lub innym zagranicznym podmiotem nadzorowanym przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, lub porozumienie, o którym mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych;
- 2) podmiotu dominującego lub zależnego od podmiotu, o którym mowa w pkt 1, lub
- 3) podmiotu zależnego od podmiotu dominującego wobec podmiotu, o którym mowa w pkt 1.

3a. Przez osoby powiązane, o których mowa w ust. 2 pkt 5, rozumie się:

- 1) osobę wchodzącą w skład statutowych organów firmy inwestycyjnej, a w przypadku firmy inwestycyjnej prowadzonej w formie spółki osobowej również wspólnika lub komplementariusza;
- 2) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną;
- 3) osobę fizyczną, która jest agentem tej firmy inwestycyjnej;
- 4) osobę fizyczną wykonującą czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1;
- 5) osobę kierującą działalnością:
 - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej,
 - b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;

- 6) osobę wchodzącą w skład organu zarządzającego:
 - a) agenta tej firmy inwestycyjnej, w przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba prawna,
 - b) podmiotu wykonującego czynności przekazane przez firmę inwestycyjną zgodnie z umową, o której mowa w art. 81a ust. 1, w przypadku gdy podmiot ten jest osobą prawną;
- 7) osobę pozostającą w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z:
 - a) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. a lub pkt 6 lit. a, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną,
 - b) podmiotem, o którym mowa w pkt 5 lit. b lub pkt 6 lit. b, o ile uczestniczy ona w wykonywaniu czynności przekazanych przez firmę inwestycyjną.

4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów, Komisja może żądać przedstawienia innych danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

5. Przepisy ust. 1, ust. 2 pkt 9 i ust. 4 dotyczące akcji lub akcjonariuszy stosuje się odpowiednio do udziałów lub wspólników w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przepis ust. 2 pkt 9 dotyczący oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje stosuje się odpowiednio do oświadczenia o źródle pochodzenia środków pieniężnych wnoszonych jako wkład do spółki osobowej w przypadku, gdy wnioskodawcą jest spółka jawna, partnerska lub komandytowa.

Art. 83. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać, na podstawie umowy o pracę, co najmniej:

- 1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6 i 8 oraz ust. 4 pkt 1;
- 2) dwóch doradców inwestycyjnych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4;
- 3) jednego doradcę inwestycyjnego lub jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione, jeżeli czynności wymienione w tym przepisie wykonuje makler papierów wartościowych lub doradca inwestycyjny będący komplementariuszem w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnikiem w spółce jawnej lub partnerskiej będącej firmą inwestycyjną.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez konieczności otwierania oddziału.

4. Firma inwestycyjna nie ma obowiązku zatrudniania maklera papierów wartościowych do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych.

Art. 83a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.

2. Informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną powinny być rzetelne i zrozumiałe.

3. Firma inwestycyjna jest obowiązana świadcząc usługę maklerską brać pod uwagę najlepiej pojęty interes klienta.

4. Firma inwestycyjna jest obowiązana:

- 1) przechowywać dokumenty oraz inne nośniki informacji sporządzone lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi w sposób zabezpieczający treść tych informacji przed utratą lub modyfikacją;
- 2) ewidencjonować transakcje zawierane w zakresie instrumentów finansowych, w tym również transakcje zawierane na rachunek własny.

Art. 84. 1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

2. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres firmy inwestycyjnej;
- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) termin rozpoczęcia działalności maklerskiej, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

3. Zezwolenie nie może być udzielone wyłącznie na wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

4.⁶⁵⁾ Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku udzielenia zezwolenia, dołączając informacje, o których mowa w ust. 2.

Art. 85. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 82 lub art. 111;
- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98;
- 4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy, rzeczywistych właścicieli lub sprawowanie efektywnego nadzoru nad działalnością wnioskodawcy;
- 5) osoby wymienione w art. 103, art. 111 ust. 6 albo art. 115 ust. 5 nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;
- 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2 albo w art. 115 ust. 3, jest negatywna;
- 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
- 8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4 i 5;
- 9) środki pieniężne przeznaczone na nabycie lub objęcie akcji albo udziałów wnioskodawcy albo środki pieniężne wniesione jako wkład do będącej wnioskodawcą spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej pochodzą z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo są w inny sposób obciążone, w przypadku gdy wnioskodawca ubiega się o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w formie domu maklerskiego;
- 10) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.

Art. 86. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o:

- 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 7–9, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) zmianach w składzie akcjonariuszy albo wspólników posiadających akcje lub udziały bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne:
 - a) wynikających z osiągnięcia lub przekroczenia 20%, 33%, albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego albo
 - b) wynikających, w przypadku akcjonariuszy lub wspólników posiadających co najmniej 20%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego, ze zmniejszenia tego udziału odpowiednio poniżej 20%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego;
- 3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5% ogólnej liczby głosów.

⁶⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana również przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności i jej sytuacji finansowej, w tym w przypadku domu maklerskiego – informacje dotyczące przestrzegania przez ten dom maklerski adekwatności kapitałowej, oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową.

Art. 87. (uchylony).

Art. 88. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 89. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej wygasa:

- 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) z chwilą ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej;
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji firmy inwestycyjnej – z upływem 3 miesięcy od dnia jej otwarcia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w drodze decyzji:

- 1) skrócić termin wskazany w ust. 1 pkt 3,
- 2) wskazać czynności, jakie firma inwestycyjna może podejmować do czasu wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub
- 3) wskazać termin, w którym następuje zakończenie prowadzenia działalności maklerskiej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. O ile w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub decyzji, o której mowa w ust. 2, nie określono inaczej, w przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności, firma inwestycyjna wykonuje wyłącznie czynności wynikające z prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, lub umów o zarządzanie portfelem instrumentów finansowych – bez możliwości zawierania nowych umów – oraz wynikające z nabytych na rachunek klientów instrumentów pochodnych, czynności mające na celu zakończenie tych inwestycji przez klientów.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia lub zaprzestania prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, przez podmiot prowadzący działalność maklerską, Komisja może nakazać przeniesienie instrumentów finansowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, do innej firmy inwestycyjnej, która uprzednio wyraziła na to zgodę.

5. W przypadku niewydania przez Komisję nakazu, o którym mowa w ust. 4, do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Podmiot prowadzący działalność maklerską niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd zawiadomienia Komisji dokonuje ten sąd.

Art. 90. 1. Firma inwestycyjna, która zaprzestała prowadzenia działalności maklerskiej, ma obowiązek archiwizowania i przechowywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 5 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności, dokumentów oraz innych nośników informacji związanych z prowadzeniem tej działalności. Obowiązek uważa się za wykonany w przypadku zapewnienia przez firmę inwestycyjną przechowywania dokumentów oraz innych nośników informacji przez podmiot trzeci spełniający wymagania określone w odrębnych przepisach.

2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników.

3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia na własny koszt i przekazania kopii tych dokumentów i nośników.

4. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału.

Art. 91. 1. Komisja prowadzi jawny rejestr firm inwestycyjnych zawierający wskazanie firm lub nazw, adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne firmy wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia.

1a.⁶⁶⁾ Rejestr firm inwestycyjnych zawiera również informację o cofnięciu firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej z przyczyn, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia.

2. Rejestr firm inwestycyjnych dostępny jest na stronie internetowej Komisji.

Art. 92. 1. Firmy inwestycyjne, w liczbie co najmniej 25, mogą utworzyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, izbę gospodarczą, zwaną dalej „izbą”.

2. Organizację władz izby, tryb ich powoływania, zakres kompetencji oraz zadania izby określa statut izby.

3. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wyłącznie w zakresie zarządzania portfelami instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego w zakresie instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego mogą być członkami izby, o której mowa w ust. 1, lub izby gospodarczej, o której mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych.

Art. 93. 1. Przepisów art. 69 ust. 1, art. 82, art. 83a ust. 1, art. 84, art. 85, art. 86 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych. Przepisu art. 86 ust. 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych w zakresie odnoszącym się do sytuacji finansowej.

2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych – w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 3 pkt 1 lub 2, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 93a. 1. Firma inwestycyjna, która nabywa lub zbywa na własny lub cudzy rachunek instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, jest obowiązana przekazać Komisji sprawozdanie obejmujące dane dotyczące danej transakcji nie później niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym ta transakcja została zawarta.

2. Zakres, tryb i formę przekazywania przez firmy inwestycyjne sprawozdań, o których mowa w ust. 1, określa rozporządzenie 1287/2006.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie powstaje w przypadku transakcji zawartych na rynku regulowanym lub w alternatywnym systemie obrotu, jeżeli dostęp Komisji do informacji o tych transakcjach w zakresie określonym w rozporządzeniu 1287/2006 jest zapewniony przez rynek lub system, na którym została zawarta transakcja.

4. Komisja jest obowiązana przekazać informacje zawarte w sprawozdaniu otrzymanym zgodnie z ust. 1, do organu nadzoru nad rynkiem najodpowiedniejszym pod względem płynności ustalonym zgodnie z art. 9 albo art. 10 rozporządzenia 1287/2006.

5. Komisja ustala, na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 rozporządzenia 1287/2006 przez spółki prowadzące giełdę oraz spółki prowadzące rynek pozagiełdowy, wykaz instrumentów finansowych, dla których rynkiem najodpowiedniejszym pod względem płynności jest rynek organizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z przepisami art. 9 albo art. 10 rozporządzenia 1287/2006. Wykaz jest aktualizowany na bieżąco.

6. Komisja udostępnia wykaz, o którym mowa w ust. 5, właściwym organom nadzoru w innych państwach członkowskich.

Art. 94. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2, oraz banków powierniczych w zakresie:
 - a) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
 - b) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,

⁶⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

- c) klasyfikowania klientów do różnych kategorii,
- d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz różnych kategorii klientów,
- e) prowadzenia ewidencji zawieranych transakcji oraz archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności,
- f) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia

– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 7–16 rozporządzenia 1287/2006, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;

- 2) zakres i szczegółowe zasady wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego, w tym wymogów kapitałowych, dla domów maklerskich oraz określania maksymalnej wysokości kredytów, pożyczek i wyemitowanych dłużnych papierów wartościowych w stosunku do kapitałów dla tych domów maklerskich, w tym:
 - a) warunki i sposób wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą wymóg kapitałowy z tytułu kosztów stałych albo metodą uwzględniającą współczynnik przejścia,
 - b) warunki i sposób stosowania przy wyznaczaniu wymogów kapitałowych współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w art. 105, 105a, 105c i 105d, wymagających zgody Komisji, a także przypadki, w których nie jest wymagana zgoda Komisji na ich stosowanie

– przy uwzględnieniu konieczności odpowiedniego zabezpieczenia kapitałowego w stosunku do wielkości poszczególnych rodzajów ryzyka ponoszonego w działalności maklerskiej, wysokości kosztów stałych i zobowiązań, skali prowadzonej działalności oraz kapitału założycielskiego;

- 3) warunki, jakie musi spełniać organizowany przez firmę inwestycyjną alternatywny system obrotu oraz zakres, tryb i formę upowszechniania informacji o transakcjach i obrotach w tym systemie, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz przejrzystości obrotu instrumentami finansowymi, w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 17–20 i art. 27–34 rozporządzenia 1287/2006;
- 4) zakres, tryb i formę oraz terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 86 ust. 2, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, i banki powiernicze, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywania nadzoru nad działalnością tych podmiotów;
- 5)⁶⁷⁾ szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną, bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, oraz szczegółowe warunki zarządzania ryzykiem i funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej w domu maklerskim oraz szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego i sprawnego prowadzenia tej działalności oraz efektywnego nadzorowania ryzyka związanego z tą działalnością, biorąc pod uwagę zakres prowadzonej działalności przez te domy maklerskie;
- 5a)⁶⁸⁾ zasady ustalania przez dom maklerski polityki zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze;
- 6) zakres, tryb i formę oraz terminy upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia dostępu do informacji w celu zapewnienia konkurencji pomiędzy domami maklerskimi.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału i zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału, banków powierniczych, podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, oraz Krajowego Depozytu i spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, a także Narodowego Banku Polskiego w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa, tak aby sprawozdania sporządzane przez te podmioty pozwalały na dokonywanie analiz w zakresie stanu, dynamiki oraz struktury zadłużenia budżetu państwa w skarbowych papierach wartościowych według grup inwestorów oraz rodzajów tych papierów.

⁶⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁶⁸⁾ Dodany przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 131, poz. 763), która weszła w życie z dniem 12 lipca 2011 r.

Oddział 2

Domy maklerskie

Art. 95. 1. Domem maklerskim może być wyłącznie:

- 1) spółka akcyjna,
- 2) spółka komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 3) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 5) spółka partnerska, w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 6) spółka jawna, w której wspólnikami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch

– z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „domem maklerskim”.

2. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4, 6 i 7.

3. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 4–6, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4 i 6.

4. Akcje domu maklerskiego mogą być wyłącznie imienne, chyba że są zdematerializowane.

5. Zapłata za obejmowane albo nabywane akcje domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane lub udziały domu maklerskiego, nie może pochodzić z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo być w inny sposób obciążona.

6. Środki pieniężne wnoszone jako wkład do będącej domem maklerskim spółki jawnej, partnerskiej oraz komandytowej nie mogą pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.

7. Jedynym akcjonariuszem domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej może być wyłącznie osoba prawna.

8. Jedynym udziałowcem domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być wyłącznie osoba prawna.

9. W spółce komandytowo-akcyjnej oraz w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzących działalność maklerską ustanawia się radę nadzorczą.

10. W przypadku gdy liczba komplementariuszy albo wspólników spełniających warunek wskazany w ust. 1 pkt 2, 4–6 spadnie poniżej dwóch, dom maklerski, z zastrzeżeniem art. 83, jest obowiązany do niezwłocznego doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, jednakże w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia, w którym dom maklerski przestał spełniać warunek wskazany w ust. 1. Do czasu doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, dom maklerski wykonuje wyłącznie czynności wynikające z zawartych umów o świadczenie usług maklerskich bez możliwości zawierania nowych umów.

Art. 96. 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej lub od osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

3. Przez wywieranie znacznego wpływu rozumie się posiadanie nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników – w przypadku spółki akcyjnej, spółki komandytowo-akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.

Art. 97. 1. Przez kapitał założycielski domu maklerskiego rozumie się sumę kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszoną o niepokrytą stratę z lat ubiegłych.

2. W przypadku spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej przez kapitał zakładowy rozumie się sumę wkładów wniesionych do spółki przez jej wspólników.

Art. 98. 1. Kapitał założycielski domu maklerskiego na prowadzenie działalności maklerskiej wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2–4, 8 i 9, co najmniej równowartość w złotych 125 000 euro.

2. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.

4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6–8 lub ust. 4 pkt 1, będącego jednocześnie agentem ubezpieczeniowym lub brokerem ubezpieczeniowym w rozumieniu odpowiednio art. 7 ust. 1 oraz art. 20 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. Nr 124, poz. 1154, z późn. zm.⁶⁹⁾), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.

5. (uchylony).

6. (uchylony).

7. (uchylony).

8. Nie wymaga kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3 prowadzenie przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, wyłącznie w zakresie transakcji długoterminowych o cechach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11, o ile nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 7.

9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6–8 lub ust. 4 pkt 1 oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.

⁶⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 167, poz. 1396 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 341.

9a. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 9, obejmuje szkody wyrządzone przez dom maklerski w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich.

9b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 9, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę wykonywaną działalność domów maklerskich oraz zakres prowadzonej działalności.

10. Równowartość kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu poprzedzającym datę złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, cechy transakcji długoterminowych, które mogą być dokonywane przez dom maklerski bez obowiązku posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 98a. 1. W zakresie adekwatności kapitałowej domy maklerskie z wyłączeniem domów maklerskich, które nie prowadzą działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6–8 lub ust. 4 pkt 1, są obowiązane spełniać wymogi dotyczące:

- 1) utrzymywania kapitałów nadzorowanych na poziomie, o którym mowa w ust. 3;
- 2) wyznaczania całkowitego wymogu kapitałowego;
- 3) zarządzania ryzykiem oraz szacowania kapitału wewnętrznego i dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału;
- 3a)⁷⁰⁾ zasad ustalania składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze;
- 4)⁷¹⁾ upowszechniania informacji dotyczących spełniania wymogów, o których mowa w pkt 1–3a.

2. Do celów adekwatności kapitałowej przez użyte w niniejszym artykule oraz w art. 98b–98j, art. 103 ust. 3, art. 105–105g i art. 167a, określenia:

- 1) podmiot dominujący – rozumie się również podmiot uznany przez Komisję za podmiot dominujący zgodnie z ust. 14;
- 2) podmiot zależny – rozumie się również podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym w rozumieniu pkt 1, przy czym wszystkie podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;
- 3) grupa kapitałowa – rozumie się podmiot dominujący wraz z podmiotami od niego zależnymi;
- 4) udział kapitałowy – rozumie się posiadany pośrednio lub bezpośrednio udział dający prawo do ponad 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania ponad 20% głosów w organach innego podmiotu;
- 5) dom maklerski – rozumie się dom maklerski obowiązany spełniać wymogi, o których mowa w ust. 1;
- 6) zagraniczna firma inwestycyjna – rozumie się zagraniczną firmę inwestycyjną z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej oraz podmiotów nieprowadzących działalności w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;
- 7) firma inwestycyjna z państw trzecich – rozumie się osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą poza terytorium państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą poza terytorium państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania poza terytorium państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium tego państwa, z wyłączeniem banku zagranicznego prowadzącego na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium tego państwa działalność maklerską, lub prowadzącego na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium tego państwa rachunki, na których są rejestrowane papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym oraz z wyłączeniem podmiotów nieprowadzących działalności w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2–4, 6–8 lub ust. 4 pkt 1;

⁷⁰⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁷¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

- 8) firma inwestycyjna – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną oraz firmę inwestycyjną z państw trzecich;
- 9) bank krajowy – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 10) instytucja kredytowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 11) bank zagraniczny – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 12) bank – rozumie się bank krajowy, instytucję kredytową i bank zagraniczny;
- 13)⁷²⁾ instytucja – rozumie się dom maklerski, zagraniczną firmę inwestycyjną, bank krajowy, bank zagraniczny oraz instytucję kredytową;
- 14)⁷²⁾ instytucja finansowa – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, z wyłączeniem firmy inwestycyjnej; na potrzeby spełniania norm adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym podmiot jest uważany za instytucję finansową, jeżeli spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na podstawie swojego skonsolidowanego sprawozdania finansowego, a w przypadku jego braku – na podstawie swojej skonsolidowanej sytuacji finansowej lub na podstawie swojej jednostkowej sytuacji finansowej;
- 15) dominujący podmiot nieregulowany – rozumie się podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. Nr 83, poz. 719, z późn. zm.⁷³⁾), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”;
- 16) finansowa spółka holdingowa – rozumie się instytucję finansową, której podmiotami zależnymi są głównie lub wyłącznie firmy inwestycyjne, banki lub instytucje finansowe, przy czym przynajmniej jednym podmiotem zależnym jest firma inwestycyjna lub bank, oraz która nie jest dominującym podmiotem nieregulowanym;
- 17) spółka holdingowa o działalności mieszanej – rozumie się podmiot dominujący niebędący finansową spółką holdingową, firmą inwestycyjną, bankiem, ani dominującym podmiotem nieregulowanym, od którego podmiotem zależnym jest przynajmniej jedna firma inwestycyjna lub bank;
- 18) firma inwestycyjna dominująca w państwie członkowskim – rozumie się dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną, od której podmiotem zależnym jest firma inwestycyjna, bank lub instytucja finansowa, lub która posiada udział kapitałowy w takich podmiotach, oraz która nie jest podmiotem zależnym w stosunku do innej instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim, ani finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- 19)⁷⁴⁾ finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim – rozumie się finansową spółkę holdingową działającą na podstawie zezwolenia, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym samym państwie członkowskim ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- 20) unijna dominująca firma inwestycyjna – rozumie się firmę inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
- 21) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – rozumie się finansową spółkę holdingową dominującą w państwie członkowskim, która nie jest podmiotem zależnym od instytucji ani od finansowej spółki holdingowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego;
- 22)⁷⁵⁾ podmioty powiązane kapitałowo lub organizacyjnie – co najmniej dwa podmioty, z których przynajmniej jeden bezpośrednio lub pośrednio wywiera znaczący wpływ na pozostałe lub które stanowią dla domu maklerskiego jedno ryzyko ze względu na to, że problemy finansowe jednego z nich, w szczególności trudności z pozyskiwaniem źródeł finansowania lub spłatą zobowiązań, mogą mieć wpływ na pogorszenie zdolności do pozyskiwania źródeł finansowania lub spłatę zobowiązań przez którykolwiek z pozostałych.

⁷²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. b tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁷³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, z 2012 r. poz. 1385 oraz z 2013 r. poz. 1036.

⁷⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. b tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁷⁵⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. b tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

3. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać kapitały nadzorowane, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, zwane dalej „kapitałami nadzorowanymi”, na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:

- 1) całkowity wymóg kapitałowy wyznaczony przez dom maklerski zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, zwany dalej „całkowitym wymogiem kapitałowym”;
- 2) oszacowana przez dom maklerski zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich istotnych zidentyfikowanych rodzajów ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom maklerski działalności oraz innych istotnych rodzajów ryzyka mogących potencjalnie w tej działalności wystąpić w przyszłości, zwana dalej „kapitałem wewnętrznym”.

4. Wyznaczanie całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą wymóg kapitałowy z tytułu kosztów stałych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3, wymaga zgody Komisji.

5. Wyznaczanie całkowitego wymogu kapitałowego metodą uwzględniającą współczynnik przejścia, wymaga zgody Komisji.

6. Komisja sprawuje nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez domy maklerskie w ujęciu jednostkowym.

7. Dom maklerski podlega również nadzorowi nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku gdy jest:

- 1) firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim lub unijną dominującą firmą inwestycyjną;
- 2) podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
- 3) podmiotem zależnym od firmy inwestycyjnej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej firmy inwestycyjnej;
- 4) podmiotem zależnym od instytucji dominującej w państwie członkowskim, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub unijnej instytucji dominującej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 tej ustawy.

8. Nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim lub zagraniczną firmą inwestycyjną, w przypadku gdy:

- 1) dom maklerski lub zagraniczna firma inwestycyjna jest firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim lub unijną dominującą firmą inwestycyjną – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej;
- 2) od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej podmiotem zależnym jest dom maklerski lub zagraniczna firma inwestycyjna, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej;
- 3) od finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej podmiotami zależnymi są domy maklerskie lub zagraniczne firmy inwestycyjne, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w dwóch lub więcej państwach członkowskich, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej w państwie członkowskim, w którym siedzibę posiada ta finansowa spółka holdingowa;
- 4) od dwóch lub więcej finansowych spółek holdingowych dominujących w państwach członkowskich lub unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, posiadających siedziby w dwóch lub więcej państwach członkowskich, podmiotami zależnymi są domy maklerskie lub zagraniczne firmy inwestycyjne, które uzyskały zezwolenia na prowadzenie działalności w tych państwach członkowskich, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową;
- 5) podmiotem dominującym wobec dwóch lub więcej domów maklerskich lub zagranicznych firm inwestycyjnych jest finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, która posiada siedzibę w innym państwie członkowskim, niż państwo, w którym te domy maklerskie lub te zagraniczne firmy inwestycyjne uzyskały zezwolenia na prowadzenie działalności, a jednocześnie podmiotami zależnymi w stosunku do tej finansowej spółki holdingowej nie są banki krajowe lub instytucje kredytowe – sprawuje organ nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową.

9. Właściwe organy nadzoru mogą uzgodnić, że kryteriów, o których mowa w ust. 8, nie stosuje się, jeżeli są one niewłaściwe z uwagi na specyfikę domów maklerskich lub zagranicznych firm inwestycyjnych lub względną istotność ich działalności w państwach członkowskich. W takim przypadku właściwe organy nadzoru uzgadniają, który z nich sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym.

10. W celu dokonania uzgodnienia, o którym mowa w ust. 9, właściwe organy nadzoru mogą zasięgnąć opinii unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, a także tego domu maklerskiego lub tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, która ma najwyższą sumę bilansową, o której mowa w ust. 8.

11.⁷⁶⁾ Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sprawowaniu przez siebie nadzoru w ujęciu skonsolidowanym w wyniku uzgodnień, o których mowa w ust. 9.

12. Komisja informuje unijną dominującą firmę inwestycyjną, unijną dominującą finansową spółkę holdingową albo dom maklerski, który ma najwyższą sumę bilansową, o której mowa w ust. 8, o sprawowaniu przez siebie nadzoru w ujęciu skonsolidowanym.

12a.⁷⁷⁾ W przypadku otrzymania informacji o działaniu istotnego oddziału domu maklerskiego na terytorium państwa goszczącego, w szczególności oddziału, którego:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych w państwie goszczącym tego oddziału jest wyższy niż 2% lub
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział, lub
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności domu maklerskiego może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku w państwie goszczącym

– Komisja niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji o działaniu tego oddziału, podejmuje współpracę z właściwymi organami nadzoru z tego państwa zgodnie z ust. 12b, w tym polegającą na realizowaniu działań, o których mowa w art. 98c ust. 1 i 2, oraz przekazywaniu informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru przez właściwe organy nadzoru, w szczególności informacji, o których mowa w art. 98c ust. 3 i 4.

12b.⁷⁷⁾ W celu wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązаныmi kapitałowo lub organizacyjnie, w tym nad domem maklerskim, Komisja ustanawia kolegia właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegiami”, i im przewodniczy, zapewniając współpracę z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich, właściwymi organami nadzoru z państw goszczących istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz z bankami centralnymi, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji przez nie zadań przewidzianych prawem, w celu należytej współpracy i wymiany informacji, w tym realizacji zadań, o których mowa w art. 98c–98g.

12c.⁷⁷⁾ W przedmiocie uczestnictwa oraz działania właściwego organu nadzoru w kolegium rozstrzyga Komisja. Komisja powiadamia członków kolegium o terminach posiedzeń, głównych zagadnieniach będących przedmiotem spotkań, działaniach, które należy przeanalizować lub podjąć, oraz o zastosowanych środkach nadzorczych.

12d.⁷⁷⁾ Komisja, planując i koordynując działania w celu podjęcia decyzji w ramach sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, uwzględnia zasadność działania właściwych organów nadzoru, w tym środki nadzoru i praktykę ich stosowania, a także jego ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich.

12e.⁷⁸⁾ Z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i obowiązku tajemnicy ustanowionego w porozumieniu, o którym mowa w ust. 13, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o działaniach kolegium, w szczególności o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są szczególnie istotne dla konwergencji praktyk nadzorczych.

12f.⁷⁷⁾ Komisja informuje właściwe organy nadzoru państwa macierzystego lub właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór w ujęciu skonsolidowanym o woli podjęcia współpracy w zakresie nadzoru nad istotnym oddziałem firmy inwestycyjnej.

⁷⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

⁷⁷⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁷⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

12g.⁷⁷⁾ Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwe organy nadzoru informacji, o której mowa w ust. 12f, Komisja i właściwe organy nadzoru państwa członkowskiego nie osiągną porozumienia, Komisja, biorąc pod uwagę opinię wyrażoną przez właściwe organy nadzoru, wydaje w ciągu kolejnych 2 miesięcy decyzję w przedmiocie uznania oddziału firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest znacząca, w szczególności gdy spełnia on co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych jest wyższy niż 2%;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział;
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności macierzystej instytucji kredytowej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

12h.⁷⁷⁾ Wydając decyzję, o której mowa w ust. 12g, Komisja bierze pod uwagę opinię właściwego organu nadzoru oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii otrzymanej w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 12f.

12i.⁷⁷⁾ Decyzję, o której mowa w ust. 12g, otrzymuje firma inwestycyjna prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez istotny oddział, istotny oddział firmy inwestycyjnej oraz właściwe organy nadzoru zainteresowanych państw członkowskich.

12j.⁷⁷⁾ Decyzja, o której mowa w ust. 12g, nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów nadzoru w stosunku do tego oddziału.

13.⁷⁹⁾ Komisja może zawierać z właściwymi organami nadzoru innych państw porozumienia określające zakres i tryb współpracy przy wykonywaniu nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad firmami inwestycyjnymi, bankami zagranicznymi, instytucjami kredytowymi, a także nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, oraz określające zakres i tryb działania kolegiów, o których mowa w ust. 12b. Komisja może udzielić informacji dotyczących domu maklerskiego właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli:

- 1) w porozumieniu z tym organem nadzoru zapewnione jest wykorzystanie udzielonych informacji tylko na potrzeby nadzoru w ujęciu skonsolidowanym;
- 2) zagwarantowane jest, że przekazywanie udzielonych informacji poza ten organ możliwe jest wyłącznie po uprzednim uzyskaniu zgody Komisji.

13a.⁸⁰⁾ W przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 13, Komisja i właściwe organy nadzoru w ramach współpracy przekazują sobie w szczególności informacje niezbędne do wykonywania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami powiązanymi kapitałowo i organizacyjnie oraz nadzoru nad istotnymi oddziałami firm inwestycyjnych, a także podejmują działania określone w art. 98c–98g.

14. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący podmiot, który wywiera znaczący wpływ, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, na inny podmiot.

Art. 98b. 1. Spółka holdingowa o działalności mieszanej będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest obowiązana przekazywać Komisji, na żądanie skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacje w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski. Informacje są przekazywane Komisji bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki holdingowej, lub wchodzące w skład statutowych organów tej spółki holdingowej lub podmiotu zależnego od niej, są zobowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej lub podmiotu zależnego od niej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski będący podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej.

3. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym w grupie kapitałowej został wyłączony przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim z nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej obowiązującej w tym państwie członkowskim w ujęciu skonsolidowanym, Komisja może żądać przekazania przez podmiot dominujący w tej grupie kapitałowej informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski.

⁷⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸⁰⁾ Dodany przez art. 2 pkt 2 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

4. Komisja w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym może żądać przekazania informacji w zakresie sprawowanego przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski, przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, w której pozostaje ten dom maklerski.

5.⁸¹⁾ W stosunku do podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej spółki, o której mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne w celu sprawdzenia uzyskanych informacji, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 98c. 1.⁸²⁾ W przypadku powzięcia informacji o tym, że wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, w szczególności gdy doszło do pogorszenia sytuacji na rynkach finansowych, mogąca zagrozić płynności rynkowej lub stabilności systemu finansowego w jednym z państw członkowskich, w którym podmiot należący do grupy kapitałowej, w której pozostaje dom maklerski, nad którym Komisja sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym, uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności, lub w którym ustanowiono istotny oddział firmy inwestycyjnej, Komisja niezwłocznie zawiadamia o tym właściwe dla takiego podmiotu lub istotnego oddziału firmy inwestycyjnej organy nadzoru państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem ust. 1b. Komisja przekazuje równocześnie tym organom wszystkie informacje, które mogą mieć zasadnicze znaczenie przy realizacji przez nie zadań z zakresu nadzoru.

1a.⁸³⁾ W przypadku gdy Narodowy Bank Polski poweźmie informację, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję.

1b.⁸³⁾ Komisja nie zawiadamia właściwych organów nadzoru państw członkowskich o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy poweźmie informację, że właściwe organy nadzoru państw członkowskich zostały już poinformowane o tej sytuacji.

2. W przypadku gdy dla sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej z siedzibami w innych państwach członkowskich, które otrzymały zgodę właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim w zakresie, o którym mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, istotne są informacje dotyczące sposobu wdrożenia tych zgód, Komisja zwraca się o ich przekazanie do właściwego organu nadzoru, który udzielił zgody.

3.⁸⁴⁾ Komisja zawiadamia również bank centralny, będący w Europejskim Systemie Banków Centralnych, o sytuacji, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy uzna, że uzyskane informacje są istotne dla wykonywania przez niego zadań przewidzianych prawem, w szczególności prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego. Przepis ust. 1b stosuje się odpowiednio.

4.⁸⁴⁾ Komisja w przypadku zwrócenia się z wnioskiem przez właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego, odpowiedzialny za nadzór nad instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, zakładami ubezpieczeń oraz w zakresie usług inwestycyjnych, o udzielenie informacji o sytuacji, o której mowa w ust. 1, ujawnia tę informację, jeżeli ma to zasadnicze znaczenie dla sprawowanego w tych państwach nadzoru ostrożnościowego.

Art. 98d. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych dominujących w państwie członkowskim, w przypadku gdy sprawuje nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej dominującej w państwie członkowskim.

3.⁸⁵⁾ Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich oraz zamieszcza go na swojej stronie internetowej.

⁸¹⁾ Dodany przez art. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸³⁾ Dodany przez art. 2 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸⁴⁾ Dodany przez art. 2 pkt 4 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

Art. 98e. 1. Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności informacji dotyczących finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może dokonać weryfikacji takich informacji lub zlecić przeprowadzenie weryfikacji takich informacji podmiotowi trzeciemu. W przypadku gdy weryfikacja przeprowadzona przez podmiot trzeci wykaże istotne nieprawidłowości, podmiot, którego informacje zostały zweryfikowane zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.

2. Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, w przypadku powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności informacji dotyczących finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwraca się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim o przeprowadzenie weryfikacji takich informacji. Komisja może się zwrócić o dopuszczenie jej do udziału w takiej weryfikacji przeprowadzanej przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zwróci się z żądaniem przeprowadzenia weryfikacji informacji dotyczących firmy inwestycyjnej, finansowej spółki holdingowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, sprawując nadzór nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez dom maklerski, przeprowadza weryfikację tych informacji. Komisja dopuszcza organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na jego żądanie, do udziału w weryfikacji przeprowadzanej przez Komisję.

4.⁸⁶⁾ Komisja, sprawując nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad unijnymi dominującymi firmami inwestycyjnymi oraz domami maklerskimi kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe, współpracuje z właściwymi organami nadzoru, w szczególności gromadzi i rozpowszechnia istotne w tym zakresie informacje, planuje i koordynuje działania przewidziane w art. 98h i 98i oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, w celu określenia właściwego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.

5.⁸⁶⁾ Komisja w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wydaje decyzję, w której wskazuje poziom skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych, dążąc przy tym do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek.

6.⁸⁶⁾ Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania, w celu zasięgnięcia opinii, właściwym organom nadzoru, o których mowa w ust. 5, propozycji stanowiska zawierającego oceny ryzyka podmiotów, o których mowa w ust. 4.

7.⁸⁷⁾ W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych także na wniosek właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 5.

8.⁸⁶⁾ Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja oraz właściwe organy nadzoru nie osiągną porozumienia, Komisja, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 5, bierze pod uwagę opinie wyrażone przez te organy oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tych opinii otrzymanych w terminie, o którym mowa w ust. 6.

9.⁸⁶⁾ W przypadku zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 7, Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 5, bierze pod uwagę tę opinię oraz uzasadnia istotne odstępstwa od tej opinii. Wydając decyzję, Komisja może określić w jej treści warunki i terminy osiągnięcia wskazanego poziomu skonsolidowanych kapitałów nadzorowanych.

10.⁸⁶⁾ W przypadku gdy właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór w ujęciu skonsolidowanym nad podmiotami, o których mowa w ust. 4, zwraca się do Komisji o opinię w sprawie zastosowania środka w zakresie określonym w ust. 4, przepisy ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.

11.⁸⁶⁾ Komisja dokonuje raz w roku oceny przesłanek oraz skutków wydania decyzji, o której mowa w ust. 5. Przesłanki oraz skutki decyzji wydanej w przypadku braku wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 5, mogą być poddane ocenie także, jeżeli wystąpi o to właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5.

12.⁸⁶⁾ Decyzja, o której mowa w ust. 5, jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

⁸⁶⁾ Dodany przez art. 2 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

Art. 98f. 1.⁸⁸⁾ W przypadku gdy dom maklerski uchybił obowiązkowi lub nie spełnił wymogów w zakresie adekwatności kapitałowej, o których mowa w art. 98a ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać utrzymywanie przez dom maklerski kapitałów nadzorowanych na poziomie wyższym niż wynikający z art. 98a ust. 3, jednakże nie wyższym niż 20% przychodów, rozumianych jako suma przychodów z działalności maklerskiej, z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu, z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności, z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży, pozostałych przychodów operacyjnych i przychodów finansowych wykazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, które zostało zbadane przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych, a w przypadku braku takiego sprawozdania – 20% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6;
- 2) nakazać zmianę przez dom maklerski procedur, procesów, mechanizmów lub strategii, które dom maklerski jest obowiązany wdrożyć w celu realizacji obowiązku określonego w art. 98a ust. 3 pkt 2, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad obliczania całkowitego wymogu kapitałowego lub dokonywania odpisów z tytułu utraty wartości aktywów lub zastosowanie szczególnych zasad wyznaczania poziomu kapitałów nadzorowanych;
- 4) nakazać ograniczenie rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności lub zmniejszenie sieci jednostek organizacyjnych domu maklerskiego;
- 5) nakazać zmniejszenie przez dom maklerski ryzyka występującego w prowadzonej przez ten dom maklerski działalności lub ryzyka związanego z określonym produktem, usługą lub systemem wewnętrznym domu maklerskiego;
- 6) nałożyć na dom maklerski karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż 10 000 000 zł.

1a.⁸⁹⁾ W przypadku gdy dom maklerski nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 98a ust. 1 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1 i 1a, Komisja może wskazać:⁹⁰⁾

- 1) okres, przez który dom maklerski ma obowiązek stosowania środków ustalonych w tej decyzji;
- 2) termin, w którym dom maklerski jest zobowiązany ją wykonać.

3.⁹¹⁾ W przypadku gdy dom maklerski nie wykonuje decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1–5, Komisja może zastosować jedną z sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1. Przepisy art. 167 ust. 4–5a, 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

4. Komisja, przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1, zasięga opinii właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, sprawującego nadzór nad podmiotem wchodzącym w skład grupy kapitałowej obejmującej dom maklerski, jeżeli w opinii Komisji działania takie mają znaczenie dla nadzoru sprawowanego przez ten organ, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.

5. Komisja przed podjęciem działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zasięga opinii organu nadzoru sprawującego nadzór w ujęciu skonsolidowanym, z zastrzeżeniem ust. 6.

6. W nagłych lub szczególnie uzasadnionych przypadkach Komisja może odstąpić od zasięgnięcia opinii, o której mowa w ust. 4 lub 5. O decyzjach podjętych bez wystąpienia o opinię Komisja informuje organy, o których mowa w ust. 4 lub 5.

7.⁹²⁾ W przypadku gdy dom maklerski, z uzasadnionych przyczyn, nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 98a ust. 1, Komisja może wstrzymać się z wydaniem decyzji, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia podwyższenia kapitałów nadzorowanych do poziomu zgodnego z przepisami prawa, jednak przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

⁸⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁸⁹⁾ Dodany przez art. 2 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁹⁰⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 6 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 6 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁹²⁾ Dodany przez art. 2 pkt 6 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Art. 98g. 1. W przypadku domu maklerskiego, wobec którego podmiotem dominującym jest firma inwestycyjna z państw trzecich, bank zagraniczny lub finansowa spółka holdingowa z siedzibą poza terytorium państwa członkowskiego, Komisja, z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek podmiotu regulowanego w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium państwa członkowskiego, bada wymogi adekwatności kapitałowej danego państwa trzeciego, zasady sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym oraz równoważność tych wymogów i zasad do wymogów i zasad określonych w stosunku do domów maklerskich.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, o ile podmiot dominujący nad danym domem maklerskim, gdyby posiadał siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, spełniałby wymogi powodujące konieczność sprawowania przez Komisję nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym.

3.⁹³⁾ Badając równoważność, o której mowa w ust. 1, Komisja może zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiego Komitetu Bankowego lub Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

4. W przypadku gdy badanie, o którym mowa w ust. 1, wykaże pełną równoważność wymogów adekwatności kapitałowej, Komisja odstępuje od sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym nad domem maklerskim.

5. W przypadku gdy badanie równoważności, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad przestrzeganiem przez dom maklerski adekwatności kapitałowej stosuje się przepisy dotyczące sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym. Komisja informuje organy nadzoru państw członkowskich, które nadzorują podmioty wchodzące w skład grupy kapitałowej, do której należy dany dom maklerski, o wyniku badania równoważności, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego została finansowa spółka holdingowa z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego.

7. W przypadku niewykonania nakazu bądź bezskuteczności działań domu maklerskiego, o którym mowa w ust. 6, lub bezskuteczności działań podejmowanych przez Komisję w celu sprawowania nadzoru w ujęciu skonsolidowanym, Komisja może podjąć wobec domu maklerskiego środki, o których mowa w art. 98f ust. 1. Przepisy art. 98f ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 98h. 1. Komisja może w uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji, zobowiązać dom maklerski do:

- 1) upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową w terminach innych niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6;
- 2) upowszechniania informacji związanych z adekwatnością kapitałową w sposób inny niż określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6.

2. Komisja może weryfikować informacje upowszechniane przez dom maklerski, zgodnie z art. 98a ust. 1 pkt 4, w tym z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 6 lub zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 1, lub zlecić przeprowadzenie weryfikacji takich informacji podmiotowi trzeciemu. W przypadku gdy weryfikacja przeprowadzona przez ten podmiot wykaże istotne nieprawidłowości, podmiot, którego dotyczą weryfikowane informacje, zwraca Komisji koszty jej przeprowadzenia.

Art. 98i. 1.⁹⁴⁾ Komisja przeprowadza, w oparciu o zasadę proporcjonalności, co najmniej raz w roku, badanie i ocenę nadzorczą lub dokonuje jej uaktualnienia, polegającą na dokonaniu przeglądu procedur, procesów, mechanizmów i strategii wdrożonych przez domy maklerskie, w zakresie przestrzegania art. 98a ust. 1, oraz oceny ryzyka związanego z prowadzeniem działalności maklerskiej.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, terminy, tryb, formę przeprowadzania badania i oceny nadzorczej domów maklerskich, uwzględniając konieczność zapewnienia realizacji celów badania i oceny nadzorczej, sprawnego ich przebiegu oraz ochrony praw badanego i ocenianego.

Art. 98j. 1. Dom maklerski będący firmą inwestycyjną dominującą w państwie członkowskim oraz mające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i będące podmiotami dominującymi wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa dominująca w państwie członkowskim lub spółka holdingowa o działalności mieszanej są obowiązane zapewniać właściwe funkcjonowanie wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w związku ze sprawowaniem nadzoru skonsolidowanego.

⁹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

⁹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

2. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od spółki holdingowej o działalności mieszanej obowiązany jest opracować i stosować odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej i procesy zarządzania ryzykiem, obejmujące procedury sprawozdawcze i księgowe, pozwalające na identyfikację, mierzenie, monitorowanie i kontrolowanie transakcji domu maklerskiego z tą spółką holdingową oraz z podmiotami od niej zależnymi.

3. Dom maklerski, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany informować Komisję o każdej transakcji z podmiotami, o których mowa w ust. 2, której wartość przekracza 5% całkowitego wymogu kapitałowego.

Art. 99. (uchylony).

Art. 100. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych podmiotowi uprawnionemu do badania sprawozdań finansowych. W przypadku gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

2. W stosunku do oddziału domu maklerskiego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują uprawnienia określone w ust. 1 oraz art. 88. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego.

3. Podmioty uprawnione do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 są obowiązane niezwłocznie przekazać Komisji informacje, w posiadanie których weszły w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników, przepisów prawa, zasad uczciwego obrotu lub interesów zlecciodawców;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

4.⁹⁵⁾ Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3, nie narusza tajemnicy, o której mowa w art. 59 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym.

Art. 101. (uchylony).

Art. 102. 1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego, komplementariusze w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnicy w spółce jawnej lub partnerskiej będącej domem maklerskim.

Art. 103. 1. W skład zarządu domu maklerskiego powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

2. W przypadku domu maklerskiego posiadającego formę spółki osobowej wymogi wskazane w ust. 1 mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do finansowej spółki holdingowej, która jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

Art. 104. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia w formie oddziału lub bez konieczności otwierania oddziału działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego.

⁹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) wskazanie innego państwa członkowskiego, na terytorium którego planuje się utworzenie oddziału lub będzie prowadzona działalność bez otwierania oddziału;
- 2) przewidywany zakres działalności oraz strukturę organizacyjną;
- 3) adres, pod którym dostępne będą dokumenty związane z prowadzoną działalnością;
- 4) dane osobowe osób kierujących działalnością;
- 5) wskazanie, czy dom maklerski zamierza korzystać z pośrednictwa agentów firmy inwestycyjnej w innym państwie członkowskim, na terytorium którego planuje prowadzenie działalności maklerskiej;
- 6) dane agentów firmy inwestycyjnej, o których mowa w pkt 5.

4. Przepisów ust. 3 pkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, gdy działalność maklerska będzie prowadzona bez otwierania oddziału.

4a. Przepisów ust. 3 pkt 5 i 6 nie stosuje się, w przypadku gdy działalność maklerska będzie prowadzona w formie oddziału.

5. Komisja, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4a, przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od ich otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, Komisja wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.

5a. Na żądanie organu nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja przekazuje informacje zawarte w zawiadomieniu domu maklerskiego zamierzającego prowadzić działalność maklerską bez otwierania oddziału, o których mowa w ust. 3 pkt 6.

6. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski, którego te informacje dotyczą.

7. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działa dom maklerski.

8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian. Komisja przekazuje te informacje właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału.

9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału, lub miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału – od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona bez otwierania oddziału, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski, od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.

11. Komisja niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, na którego terytorium działa dom maklerski, o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej będącego podstawą prowadzenia działalności na terytorium danego państwa.

12.⁹⁶⁾ Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o liczbie przypadków zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9.

⁹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

13. Przewidywany zakres działalności, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

14. Dom maklerski może ubiegać się o możliwość prowadzenia działalności w formie oddziału lub w innej formie w kraju niebędącym państwem członkowskim pod warunkiem uprzedniego zawarcia przez Komisję porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru w kraju, w którym ma być prowadzona ta działalność. W tym przypadku przepisy ust. 2–4 i 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 104a. 1. Zezwolenie na organizowanie alternatywnego systemu obrotu uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów informatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do organizowanego przez ten dom maklerski alternatywnego systemu obrotu podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem państwa, na którego terytorium czynności te mają być podjęte.

3. Komisja przekazuje zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 105. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego, wymaga:

- 1) wcześniejsza niż w dniu określonym w umowie spółata przez dom maklerski:
 - a) zobowiązań z tytułu papierów wartościowych o nieoznaczonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów finansowych o nieoznaczonym terminie wymagalności,
 - b) zobowiązań z tytułu pożyczki lub kredytu, w wyniku których powstały zobowiązania podporządkowane;
- 2) zaliczenie zobowiązań, wymienionych w pkt 1 lit. a, do kapitałów domu maklerskiego;
- 2a)⁹⁷⁾ zaliczenie do kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego instrumentów finansowych wyemitowanych przez dom maklerski, innych niż akcje albo udziały, o nieoznaczonym terminie wykupu lub z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym co najmniej 30 lat;
- 2b)⁹⁷⁾ wykup lub umorzenie instrumentów wymienionych w pkt 2a, zaliczonych do kapitałów nadzorowanych domu maklerskiego;
- 3) stosowanie przez dom maklerski współczynników delta obliczonych za pomocą własnych modeli wyceny opcji;
- 4) stosowanie przez dom maklerski metody wartości zagrożonej do obliczenia łącznego wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka rynkowego;
- 5) stosowanie przez dom maklerski modelu wrażliwości do obliczania pozycji wynikających z transakcji pochodnych;
- 6) stosowanie przez dom maklerski metody formuły nadzorczej;
- 7) stosowanie przez dom maklerski oceny wynikowej w przypadku papierów wartościowych nieposiadających oceny wiarygodności kredytowej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej;
- 8) stosowanie przez dom maklerski metody wewnętrznych oszacowań wykorzystującej metodologię zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej, która nie jest publicznie dostępna;
- 9) stosowanie przez dom maklerski preferencyjnej wagi ryzyka w stosunku do uprzywilejowanych transz sekurytyzacji;
- 10) przejściowe stosowanie przez dom maklerski szczególnej metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem;
- 11)⁹⁸⁾ zaliczenie do kapitałów nadzorowanych pozycji wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2.

1a.⁹⁹⁾ Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać umorzenie lub wykup instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy całkowity wymóg kapitałowy domu maklerskiego, określony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, jest wyższy od poziomu jego kapitałów nadzorowanych lub gdy dom maklerski nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego.

⁹⁷⁾ Dodany przez art. 2 pkt 9 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁹⁸⁾ Dodany przez art. 2 pkt 9 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

⁹⁹⁾ Dodany przez art. 2 pkt 9 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

1b.⁹⁹⁾ Komisja, w drodze decyzji, może zmienić decyzję dotyczącą zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2a, jeżeli uzna, że instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, przestały – lub istnieje uzasadniona obawa, że w krótkim odstępie czasu przestaną – spełniać wymogi, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2.

1c.⁹⁹⁾ Na wniosek domu maklerskiego Komisja, w drodze decyzji, może zezwolić na wcześniejsze umorzenie instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy nastąpiła, mająca znaczenie dla traktowania tych instrumentów, zmiana w prawie podatkowym lub klasyfikacji, która nie była możliwa do przewidzenia w dniu ich emisji.

1d.⁹⁹⁾ Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2b, w przypadku gdy dom maklerski spełnia całkowity wymóg kapitałowy, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, i utrzymuje odpowiedni poziom kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, oraz uzna, że sytuacja finansowa domu maklerskiego na to pozwala. Komisja w uzasadnionych przypadkach może, w drodze decyzji, zażądać od domu maklerskiego zamiany tych instrumentów na:

- 1) instrumenty, które w przypadku ogłoszenia upadłości emitenta będą dawały posiadaczowi prawo do zaspokojenia roszczeń w dalszej kolejności w stosunku do roszczeń wynikających z instrumentów podlegających zamianie;
- 2) akcje lub udziały domu maklerskiego.

1e.⁹⁹⁾ Komisja, w drodze decyzji, może wstrzymać wypłatę odsetek lub udziału w zysku z instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2a, w przypadku gdy dom maklerski nie spełnia całkowitego wymogu kapitałowego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, lub nie utrzymuje odpowiedniego poziomu kapitału wewnętrznego, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, a także w przypadku gdy uzna, że jest to właściwe z uwagi na sytuację finansową domu maklerskiego. Decyzja ta nie narusza prawa do wydania akcji albo udziałów domu maklerskiego w zamian za wypłatę odsetek lub udziału w zysku tego domu maklerskiego, jeżeli pozwoli to domowi maklerskiemu na zachowanie odpowiednich zasobów finansowych.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakim powinny odpowiadać wnioski, o których mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, jakie mogą spowodować czynności objęte wnioskami, w zakresie sytuacji finansowej domu maklerskiego i prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w jego działalności.

Art. 105a. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego, wymaga stosowanie przez dom maklerski:

- 1) metody wewnętrznych ratingów do obliczania wysokości wymogów kapitałowych lub stosowania własnych oszacowań zmienności w celu obliczania korekt z tytułu zmienności stosowanych do zabezpieczeń i ekspozycji;
- 2) średniej wagi ryzyka dla ekspozycji bazowych dla tytułów uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania do obliczania wysokości wymogów kapitałowych.

2. W przypadku niezachowania przez dom maklerski wymogów niezbędnych do stosowania metody wewnętrznych ratingów do obliczania wysokości wymogów kapitałowych, dom maklerski jest obowiązany przedstawić Komisji opis naruszenia oraz skutków tego naruszenia dla jego sytuacji finansowej oraz opis sposobu i terminu doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisami prawa.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność dokonywania na ich podstawie oceny skutków, które mogą być spowodowane dokonaniem czynności objętych wnioskiem, w zakresie prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w działalności domu maklerskiego.

Art. 105b. 1. Dom maklerski może na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych wykorzystywać oceny wiarygodności kredytowej poszczególnych klas ekspozycji opracowane, na wniosek podmiotu, którego ocena dotyczy, przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej.

2. Komisja prowadzi jawny rejestr uznanych, zgodnie z ust. 3–6, zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej.

3.¹⁰⁰⁾ Na wniosek domu maklerskiego lub zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja uznaje, w drodze uchwały, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, pod warunkiem że opracowywane przez nią oceny wiarygodności kredytowej zapewniają, że ich wykorzystanie przez dom maklerski spowoduje prawidłowe obliczenie wymogów kapitałowych przez ten dom maklerski. Komisja w szczególności bada, czy stosowana przez tę instytucję metodologia opracowywania ocen wiarygodności kredytowej jest obiektywna, niezależna, przejrzysta i podlega regularnemu przeglądowi oraz czy wydane oceny wiarygodności kredytowej spełniają wymogi wiarygodności i przejrzystości. Komisja może także dokonać uznania z urzędu zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej uznanej przez inny właściwy organ nadzoru państwa członkowskiego.

¹⁰⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 10 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

3a.¹⁰¹⁾ Komisja z urzędu wpisuje do rejestru, o którym mowa w ust. 2, zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, która jest zarejestrowana jako agencja ratingowa zgodnie z rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. WE L 302 z 17.11.2009, str. 1).

4. Zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej może również zostać uznana przez Komisję na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez domy maklerskie, jeżeli została ona uprzednio uznana, zgodnie z odrębnymi przepisami, na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez banki krajowe.

5. W przypadku gdy zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej wystąpiła o uznanie do organu nadzoru innego państwa członkowskiego, uznanie jej przez Komisję następuje, pod warunkiem że ten organ nadzoru udostępnił Komisji informacje umożliwiające dokonanie weryfikacji, czy instytucja ta spełnia warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 13 pkt 1.

6. W przypadku gdy dana zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej została uznana przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim, Komisja może uznać tę instytucję oceny wiarygodności kredytowej.

7. Dla każdej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej Komisja, w formie uchwały, ustala powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez tę uznaną instytucję.

8. Powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej może być wykorzystywane przez dom maklerski na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych również w przypadku, jeżeli to powiązanie zostało ustalone, zgodnie z odrębnymi przepisami, na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych przez banki krajowe.

9. Powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowanymi przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej może być wykorzystywane przez dom maklerski na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych również, w przypadku gdy powiązanie zostało ustalone przez organ nadzoru w innym państwie członkowskim a Komisja, w formie uchwały, przyjmuje powiązanie ustalone w ten sposób.

10. Dom maklerski może na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych wykorzystywać niezlecone oceny wiarygodności kredytowej opracowane przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, jeżeli Komisja, w formie uchwały, uzna, że te niezlecone oceny wiarygodności kredytowej opracowywane przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej zapewniają obliczanie przez domy maklerskie wymogów kapitałowych w sposób prawidłowy. Komisja, w formie uchwały, ustala powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi niezleconymi ocenami wiarygodności kredytowej.

11. W rejestrze, o którym mowa w ust. 2, Komisja wskazuje również ustalone dla poszczególnych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej powiązanie wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi przez daną instytucję oraz niezlecone oceny wiarygodności kredytowej uznane przez Komisję zgodnie z ust. 10 wraz z ustalonym powiązaniem wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z tymi ocenami.

12. Komisja skreśla uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej z rejestru, o którym mowa w ust. 2:

- 1) na wniosek zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej;
- 2) w przypadku powzięcia wiadomości o zaprzestaniu przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej ustalania ocen wiarygodności kredytowej;
- 3) w przypadku stwierdzenia, że zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej przestała spełniać warunki, o których mowa w ust. 3.

13. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, których spełnienie przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej jest niezbędne do uznania jej przez Komisję,
- 2) kryteria ustalania powiązania wag ryzyka poszczególnych klas ekspozycji domu maklerskiego z odpowiednimi ocenami wiarygodności kredytowej opracowywanymi przez uznaną przez Komisję zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej,
- 3) szczegółowy sposób stosowania przez domy maklerskie ocen wiarygodności kredytowej

– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia obliczania przez domy maklerskie wymogów kapitałowych w sposób rzetelny i ostrożny.

¹⁰¹⁾ Dodany przez art. 2 pkt 10 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Art. 105c. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek zawierający opis żądania, planów domu maklerskiego odnośnie wykorzystania uzyskanej zgody oraz przewidywanych skutków jej wykorzystania, wymaga:

- 1) stosowanie przez dom maklerski zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 2) stosowanie przez dom maklerski zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego, w połączeniu z metodą podstawowego wskaźnika lub metodą standardową do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 3) stosowanie metody podstawowego wskaźnika w połączeniu z metodą standardową obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 4) stosowanie przez dom maklerski jednolitej zaawansowanej metody pomiaru ryzyka operacyjnego w ujęciu łącznym dla całej grupy kapitałowej, w skład której wchodzi dom maklerski;
- 5) dokonanie przez dom maklerski stosujący standardową metodę obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego zmiany tej metody na metodę podstawowego wskaźnika obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego;
- 6) dokonanie przez dom maklerski stosujący zaawansowaną metodę pomiaru ryzyka operacyjnego zmiany tej metody na metodę podstawowego wskaźnika lub standardową metodę obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka operacyjnego.

2. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 4, występuje dom maklerski będący podmiotem dominującym wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej albo podmiotem zależnym, Komisja udziela zgody po uzyskaniu opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględniając konieczność oceny skutków wdrożenia danej metody na prawidłowe zabezpieczenie ryzyka w działalności domu maklerskiego.

Art. 105d. 1. Zgody Komisji, wydanej na wniosek domu maklerskiego wymaga:

- 1) stosowanie przez dom maklerski metody modeli wewnętrznych wyznaczania wartości ekspozycji dla zawieranych transakcji do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta;
- 2) stosowanie przez dom maklerski metody wyceny rynkowej lub metody standardowej, w przypadku gdy uzyskał on uprzednio zgodę, o której mowa w pkt 1, do obliczania wysokości wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać wnioski o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność oceny skutków wdrożenia danej metody w zakresie prawidłowego zabezpieczenia ryzyka w działalności domu maklerskiego.

Art. 105e. 1. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, wystąpi dom maklerski będący unijną dominującą firmą inwestycyjną Komisja występuje do właściwych organów nadzoru, udostępniając im wniosek, o przedstawienie opinii w zakresie zasadności udzielenia zgody.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 6 miesięcy od dnia jego złożenia, biorąc pod uwagę opinie zgłoszone w tym terminie.

3. Po wydaniu decyzji w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, domowi maklerskiemu będącemu unijną dominującą firmą inwestycyjną, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru informację o udzielonej zgodzie albo o odmowie udzielenia zgody.

Art. 105f. 1. W przypadku gdy z wnioskiem o udzielenie zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, wystąpił dom maklerski, który jest podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, Komisja przed udzieleniem zgody występuje do organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który sprawuje nadzór nad tym podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, o wskazanie, czy ten podmiot uzyskał uprzednio zgodę w zakresie równoważnym zgodzie, o której udzielenie wystąpił do Komisji dom maklerski.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja rozpoznaje wniosek w terminie 6 miesięcy od dnia jego złożenia, biorąc pod uwagę uzyskane w tym terminie informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, domowi maklerskiemu będącemu podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, Komisja przekazuje informację o udzielonej zgodzie organowi nadzoru nad podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

Art. 105g. 1. Zgody, o której mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, nie wymaga stosowanie współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w tych przepisach, przez dom maklerski:

- 1) będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej firmy inwestycyjnej, jeżeli ta firma jest uprawniona, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę, do stosowania współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań;
- 2) będący podmiotem zależnym od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, pod warunkiem że Komisja nie sprawuje nadzoru nad przestrzeganiem adekwatności kapitałowej przez ten dom maklerski w ujęciu skonsolidowanym, jeżeli ten podmiot dominujący jest uprawniony, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, na którego terytorium ma siedzibę, do wykonywania takich czynności.

2. Dom maklerski, nie później niż na 30 dni przed rozpoczęciem stosowania współczynników, metod, ocen i innych rozwiązań, o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt 4, art. 105a ust. 1 pkt 1, art. 105c ust. 1 pkt 1 lub art. 105d ust. 1 pkt 1, informuje Komisję o zamiarze ich podjęcia oraz o zajściu okoliczności, o której mowa w ust. 1.

Art. 106. 1. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję o zamiarze ich nabycia albo objęcia. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, obowiązany jest każdorazowo zawiadomić o tym zamiarze Komisję.

2. Za pośrednio stającego się podmiotem dominującym domu maklerskiego albo pośrednio nabywającego lub obejmującego akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego uważa się podmiot dominujący w stosunku do podmiotu, który nabywa albo obejmuje akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego bezpośrednio, jak również podmiot, który podejmuje działania powodujące, że stanie się on podmiotem dominującym w stosunku do podmiotu, który jest podmiotem dominującym domu maklerskiego albo posiada akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego.

3. W przypadku gdy podmiot, który zamierza:

- 1) bezpośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko ten podmiot łącznie z jego pierwotnym podmiotem dominującym;
- 2) pośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko jego pierwotny podmiot dominujący.

4. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także:

- 1) zastawnika i użytkownika akcji, jeżeli zgodnie z art. 340 § 1 Kodeksu spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z akcji;
- 2) podmiotu, który uzyskał prawo głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w ust. 1 w wyniku zdarzeń innych niż objęcie lub nabycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego, w szczególności w wyniku zmiany statutu lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania lub ograniczenia akcji co do prawa głosu, a także nabycia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w ust. 1 w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym w wyniku dziedziczenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek złożenia zawiadomienia powstaje przed przystąpieniem do wykonywania prawa głosu z akcji albo wykonywania uprawnień podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego. Przepisy art. 106a–106n stosuje się odpowiednio.

6. Do podmiotów, o których mowa w ust. 4, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisy ust. 1–6 i 9 stosuje się odpowiednio w przypadku, w którym dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji na poziomach określonych w ust. 1 lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

8. W przypadku działania w porozumieniu, o którym mowa w ust. 7, zawiadomienie składają wszystkie strony porozumienia łącznie.

9. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy nabycie albo objęcie akcji domu maklerskiego dokonywane jest przez bank krajowy lub instytucję kredytową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wykonaniu umowy o subemisję inwestycyjną, jeżeli:

- 1) prawa z akcji nie są wykonywane w celu ingerencji w zarządzanie domem maklerskim oraz
- 2) akcje domu maklerskiego zostaną zbyte w ciągu roku od dnia ich nabycia albo objęcia.

Art. 106a. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przekazuje wraz z zawiadomieniem informację o posiadanych bezpośrednio lub pośrednio akcjach lub prawach z akcji domu maklerskiego, o którym mowa w art. 106 ust. 1, jak również o podmiotach dominujących tego podmiotu i zawartych przez ten podmiot porozumieniach oraz o pozostawaniu przez ten podmiot w stanach faktycznych lub prawnych pozwalających innym podmiotom na wykonywanie praw z akcji domu maklerskiego lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wskazuje w zawiadomieniu sposób realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie oraz przedkłada dowody wskazujące na istnienie zamiaru objętego zawiadomieniem, w szczególności stosowną umowę lub porozumienie, a w przypadku, gdy zamiar ma zostać zrealizowany na rynku regulowanym – stosowne oświadczenie w tym zakresie.

3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest:

- 1) zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zagraniczną firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego lub
- 2) podmiotem dominującym lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku do zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zagranicznej firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego

– zawiadomienie zawiera odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej lub spółki zarządzającej, o których mowa w pkt 2; jeżeli nie zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1 i 2, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Art. 106b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje dotyczące:

- 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu domu maklerskiego – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
- 2) identyfikacji domu maklerskiego, o którym mowa w art. 106 ust. 1;
- 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, a w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i osób, o których mowa w pkt 1;
- 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, a w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów, prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych z innymi podmiotami;
- 5) sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;

- 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 106h ust. 2;
- 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – lub postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 106h ust. 2, a prowadzonych przeciwko podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, lub postępowań związanych z działalnością tego podmiotu lub tych osób;
- 8) działań zmierzających do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 106 ust. 1 albo stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu domu maklerskiego, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;
- 9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności domu maklerskiego, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania, z uwzględnieniem zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie jest bankiem krajowym lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, domem maklerskim lub zagraniczną firmą inwestycyjną lub spółką zarządzającą, które uzyskały zezwolenie na wykonywanie działalności w państwie członkowskim, o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3.¹⁰²⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności wymaganych informacji w zależności od zamierzonego wpływu podmiotu składającego zawiadomienie na zarządzanie domem maklerskim.

Art. 106c. 1. Zawiadomienie i załączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie, zawierające wymagane informacje.

Art. 106e. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązany jest ustanowić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie zawiadomienia.

2. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, z wyłączeniem decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia. O skutku, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, Komisja informuje pisemnie podmiot składający zawiadomienie.

Art. 106f. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem, o którym mowa w art. 106a ust. 3 pkt 1 lub 2, Komisja występuje na piśmie do właściwych organów nadzoru o przekazanie informacji w zakresie określonym w art. 106h ust. 2, w celu ustalenia, czy zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3.

¹⁰²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

Art. 106g. 1. Komisja, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej jego otrzymanie.

2. W przypadku stwierdzenia braków w zawiadomieniu lub gdy nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, Komisja wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie.

3. Komisja niezwłocznie po otrzymaniu informacji lub dokumentów stanowiących uzupełnienie zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej ich otrzymanie.

4. Komisja, wraz z potwierdzeniem otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, informuje podmiot składający zawiadomienie o dacie upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, o której mowa w art. 106h ust. 1.

5. Komisja może, przed upływem 50. dnia roboczego terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, pisemnie wezwać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy:

- 1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa niebędącego państwem członkowskim lub
 - 2) podmiot składający zawiadomienie nie jest podmiotem podlegającym nadzorowi ubezpieczeniowemu, nadzorowi nad rynkiem kapitałowym lub nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez władze nadzorcze państwa członkowskiego
- w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 20 i nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wskazując zakres żądanych informacji lub dokumentów.

6. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 5, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, od dnia wysłania wezwania do dnia otrzymania informacji lub dokumentów, nie dłużej jednak niż do upływu terminu na przekazanie informacji lub dokumentów.

7. Komisja w formie pisemnej potwierdza otrzymanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia ich otrzymania.

8. W przypadku kolejnych wezwań Komisji do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów nie stosuje się terminów przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5. Wezwania te nie powodują zawieszenia biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu.

Art. 106h. 1. Komisja zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub załączonych do zawiadomienia dokumentach i informacjach;
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez Komisję;
- 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na dom maklerski lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie.

2. W ramach oceny istnienia przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że:

- 1) daje rękojmię wykonywania swoich praw i obowiązków w sposób należyte zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnia właściwe prowadzenie działalności maklerskiej;
- 2) osoby, które będą kierować działalnością domu maklerskiego dają rękojmię prowadzenia spraw domu maklerskiego w sposób należyte zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnią właściwe wykonywanie działalności maklerskiej, a także posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe;
- 3) jest w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do aktualnego zakresu prowadzonej działalności, jak również wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową podmiotu składającego zawiadomienie i przyszłą sytuację finansową domu maklerskiego;

- 4) zapewni przestrzeganie przez dom maklerski wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów kapitałowych, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności, że struktura grupy, której dom maklerski stanie się częścią, umożliwiwać będzie sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych organów;
- 5)¹⁰³⁾ środki finansowe związane z nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym, powodujących, że dom maklerski stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz nie mają związku z finansowaniem terroryzmu ani w związku z zamierzonym nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym nie zachodzi zwiększone ryzyko popełnienia przestępstwa, a także wystąpienia innych działań związanych z wprowadzaniem do obrotu środków finansowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniem terroryzmu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja uwzględni w szczególności, złożone w związku z postępowaniem, zobowiązania podmiotu dotyczące domu maklerskiego lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Komisja może, w terminie określonym w art. 106i ust. 1 wydać decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, jeżeli stwierdzi, że nie zachodzą okoliczności wskazane w ust. 1.

5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4, Komisja może ustalić termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo uzyskania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5, może być wydłużony z urzędu lub na wniosek podmiotu składającego zawiadomienie.

Art. 106i. 1. Komisja doręcza decyzję w przedmiocie sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia jej wydania.

2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

Art. 106j. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, może zrealizować zamiar objęty zawiadomieniem, jeżeli Komisja nie doręczy decyzji w przedmiocie sprzeciwu w terminie 60 dni roboczych, o którym mowa w art. 106i ust. 1, albo jeżeli przed upływem tego terminu Komisja wyda decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu.

Art. 106k. W przypadku uchylecia przez sąd administracyjny decyzji w przedmiocie sprzeciwu termin, o którym mowa w art. 106i ust. 1, biegnie od dnia, w którym Komisji doręczono prawomocny wyrok sądu administracyjnego.

Art. 106l. 1. W przypadku nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 4) po wyznaczonym przez Komisję terminie na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– z akcji tych nie może być wykonywane prawo głosu, z zastrzeżeniem art. 106m.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) w przypadku zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– członkowie zarządu domu maklerskiego powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji domu maklerskiego; w przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego, z zastrzeżeniem art. 106m.

¹⁰³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

3. Uchwały walnego zgromadzenia domu maklerskiego podjęte z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

4. Czynności z zakresu reprezentacji domu maklerskiego podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności maklerskiej.

Art. 106m. W przypadku gdy wymagają tego interesy domu maklerskiego oraz klientów domu maklerskiego, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego domu maklerskiego, uchylić zakazy, o których mowa w art. 106l ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 106b ust. 1.

Art. 106n. Podmiot nabywający albo obejmujący akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, w trybie art. 106 ust. 1, jest obowiązany poinformować o nabyciu lub objęciu domu maklerskiego, którego akcją nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia nabycia albo objęcia.

Art. 107. 1. Podmiot, który zamierza zbyć bezpośrednio lub pośrednio akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego ma obowiązek każdorazowo powiadomić o zamiarze ich zbycia Komisję nie później niż na 14 dni przed planowanym zbyciem, jeżeli w wyniku zbycia:

- 1) jego udział w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym spadłby odpowiednio poniżej 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% lub
- 2) dom maklerski przestałby być jego podmiotem zależnym.

2. Zamiar zbycia lub zbycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego przez podmiot zależny uważa się za zamiar ich zbycia lub zbycie przez podmiot dominujący.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

4. Podmiot zbywający akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, jest obowiązany poinformować o zbyciu domu maklerskiego, którego akcją zbycie dotyczy w terminie 14 dni od zbycia.

Art. 108. 1. Jeżeli uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 106 ust. 1 albo stał się bezpośrednio lub pośrednio podmiotem dominującym domu maklerskiego lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na dom maklerski, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności lub
- 2) zakazać wykonywania prawa głosu z akcji domu maklerskiego posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień podmiotu dominującego przysługujących temu podmiotowi. Dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do wydania tego zakazu przepisy art. 106h ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są natychmiast wykonalne.

3.¹⁰⁴⁾ W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji domu maklerskiego jest bezskuteczne.

4. Uchwała walnego zgromadzenia domu maklerskiego jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwała spełnia wymogi kworum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

¹⁰⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

5. Jeżeli Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania uprawnień podmiotu dominującego, przepisy art. 106l ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania na podstawie ust. 1 decyzji w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu lub uprawnień podmiotu dominującego, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja może w drodze decyzji nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności przez dom maklerski.

8. Na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego Komisja uchyla decyzję w przedmiocie zakazu wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 7, do podmiotów będących stronami porozumienia.

Art. 108a. Przepisy art. 106–108 stosuje się odpowiednio do:

- 1) udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz udziałów z tytułu wkładu w dom maklerskim w spółce, o której mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6;
- 2) komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, oraz osób uprawnionych do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6.

Art. 109. 1. Dom maklerski nie może nabywać na własny rachunek akcji wyemitowanych przez podmioty, wobec których jest podmiotem zależnym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nabywania akcji znajdujących się w obrocie zorganizowanym:

- 1) w celu wskazanym w art. 39 ust. 3 pkt 3 oraz
- 2) w celu dalszej odsprzedaży, w liczbie stanowiącej łącznie nie więcej niż 5% kapitału zakładowego.

Art. 110. 1. W przypadku gdy Komisja Europejska podejmuje kroki zmierzające do likwidacji przeszkód w prowadzeniu w państwie niebędącym państwem członkowskim działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną z siedzibą w państwie członkowskim, Komisja informuje Komisję Europejską, na jej wniosek, o prowadzonych postępowaniach w związku z:

- 1) wnioskami o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej złożonymi przez podmioty będące bezpośrednio lub pośrednio podmiotem zależnym od podmiotu podlegającego prawu państwa niebędącego państwem członkowskim;
- 2) zawiadomieniami o zamiarze nabycia akcji domu maklerskiego, jeżeli nabywcą jest podmiot podlegający prawu państwa niebędącego państwem członkowskim i w wyniku tej transakcji może stać się on podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej, z tym że w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opis powinien być sporządzony według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.

3.¹⁰⁵⁾ Komisja zawiadamia Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o znanych Komisji przeszkodach prawnych i faktycznych, jakie napotykać domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską w związku z prowadzeniem takiej działalności na terytorium państw niebędących państwami członkowskimi.

Oddział 3

Banki prowadzące działalność maklerską

Art. 111. 1. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić działalność maklerską po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

¹⁰⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) informacje o podmiotach dominujących wobec wnioskodawcy;
- 4) informację o wysokości funduszy własnych;
- 5) informację o wysokości kapitału założycielskiego;
- 6) informacje określone w art. 82 ust. 1 pkt 1, 7, 9–11a.

2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:

- 1) dokumenty określone w art. 82 ust. 2 pkt 1–4 i 7;
- 2) regulamin inwestowania przez pracowników jednostki organizacyjnej banku prowadzącej działalność maklerską, osoby kierujące lub nadzorujące działalność tej jednostki oraz osoby, o których mowa w art. 82 ust. 3a pkt 3–7, lub na ich rachunek w instrumenty finansowe.

3. (uchylony).

4. Kapitał założycielski banku prowadzącego działalność maklerską nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. Warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank jest organizacyjne wyodrębnienie tej działalności od pozostałej działalności banku (wydzielenie organizacyjne), z zastrzeżeniem art. 113.

6. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

7. (uchylony).

8. Bank prowadzący działalność maklerską obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Za centralę, o której mowa w ust. 8, uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona działalność maklerska i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku, uwzględniając konieczność zapewnienia zachowania poufności danych w wydzielonej jednostce organizacyjnej banku przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 112. (uchylony).

Art. 113. 1. Czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez bank w ramach prowadzonej działalności maklerskiej lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie prowadzonej przez dany bank działalności maklerskiej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla banku w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, mogą być wykonywane poza wyodrębnioną jednostką banku, w której jest prowadzona działalność maklerska.

2. Podstawą wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką banku, w której prowadzona jest działalność maklerska, są regulacje wewnętrzne banku określające w szczególności szczegółowy zakres tych czynności oraz sposób ich wykonywania. Nie później niż w terminie miesiąca przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką organizacyjną, w której prowadzona jest działalność maklerska, bank jest obowiązany przedstawić Komisji regulacje wewnętrzne, z których wynika przyjęty sposób postępowania.

3. W przypadku gdy przyjęty przez bank sposób postępowania mógłby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów banku, Komisja może w terminie miesiąca od dnia dokonania zawiadomienia zgłosić sprzeciw wobec jego wdrożenia.

4. W stosunku do jednostek banku wykonujących czynności, o których mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym tych czynności oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

Art. 114. 1. Do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio art. 104 i 104a.

2. Do sprawozdania finansowego banku, w części dotyczącej wyłącznie działalności maklerskiej, stosuje się odpowiednio art. 100 ust. 3 i 4.

Oddział 4

Podmioty zagraniczne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 115. 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO z siedzibą na terytorium tego państwa może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału.

2. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.

3. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w państwie siedziby tej zagranicznej osoby prawnej. Przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jej zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem:

- 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;
- 2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom kapitałowym równoważnym do wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 2, oraz
- 3) wydzielenia przez tę osobę funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości nie mniejszej niż określona w przepisach dotyczących kapitału założycielskiego domu maklerskiego.

5. W skład władz oddziału powinny wchodzić co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

6. Do wykonywania nadzoru nad zagraniczną osobą prawną, o której mowa w ust. 1, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 100 ust. 1 i 3 w przypadku, gdy z odrębnych przepisów wynika obowiązek sporządzania przez oddział tej zagranicznej osoby prawnej sprawozdań finansowych.

Art. 116. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna oraz zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, może utworzyć przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za przedstawicielstwo uważa się wyodrębnioną w strukturach tej firmy lub osoby jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję.

Art. 117. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4 działalność maklerską, pod warunkiem że dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału, w rozumieniu art. 115 ust. 2, lub bez konieczności otwierania oddziału.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.

3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, o zamiarze rozpoczęcia działalności. Działalność maklerska bez otwierania oddziału może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru, a w przypadku oddziału – z chwilą wskazania przez Komisję warunków prowadzenia tej działalności maklerskiej, lub z upływem dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję informacji od zagranicznego organu nadzoru.

3a. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności maklerskiej bez otwierania oddziału, Komisja może zwrócić się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o agentach zagranicznej firmy inwestycyjnej, którymi ta firma, zgodnie z przekazanym zawiadomieniem, zamierza posługiwać się w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Komisja, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, przygotowuje się do sprawowania nadzoru nad działalnością tej firmy oraz informuje ją o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej, o których mowa w ust. 4, rozumie się w szczególności:

- 1) w przypadku prowadzenia działalności w formie oddziału – zasady określone w art. 83 i w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1;
- 2) w przypadku prowadzenia działalności bez otwierania oddziału – zasady określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1.

5a. Wykonywanie działalności przez agentów zagranicznej firmy inwestycyjnej, o których mowa w ust. 3a, traktuje się jak działalność oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, otrzymane zgodnie z ust. 3a, informacje o agentach zagranicznej firmy inwestycyjnej, którymi firma będzie posługiwać się w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Agenci zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału wykonują działalność w ramach oddziału tej firmy.

6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z wyłączeniem art. 14 tej ustawy.

Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna organizująca w innym państwie członkowskim alternatywny system obrotu może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego alternatywnego systemu obrotu podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na organizowanie alternatywnego systemu obrotu.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników systemu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską w formie oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem, że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych w przepisach prawa polskiego, sprawuje Komisja.

Rozdział 2

Szczególne typy uczestnictwa w obrocie instrumentami finansowymi

Oddział 1

Banki powiernicze

Art. 119. 1.¹⁰⁶⁾ Za zezwoleniem Komisji bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić rachunki papierów wartościowych i rachunki zbiorcze (działalność powiernicza).

¹⁰⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2.¹⁰⁶⁾ Prowadzenie przez bank rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych na terytorium innego państwa członkowskiego wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

3.¹⁰⁶⁾ Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone również w przypadku, gdy bank otrzymał już zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. W takim przypadku prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych odbywa się poza jednostką organizacyjną banku prowadzącą działalność maklerską.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy;
- 4) informację o wysokości funduszy własnych;
- 5)¹⁰⁷⁾ informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 6)¹⁰⁷⁾ informację o planowanej organizacji prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych;
- 7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, za przestępstwa określone w ustawie o ofercie publicznej lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie.

5. Do wniosku załącza się:

- 1)¹⁰⁸⁾ statut banku i zaświadczenie albo oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru;
- 2)¹⁰⁹⁾ regulamin prowadzenia rachunków papierów wartościowych oraz regulamin prowadzenia rachunków zbiorczych;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych;
- 4) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych i raportem z tego badania;
- 5) opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 6) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności powierniczej.

5a.¹¹⁰⁾ Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, przepis art. 81 ust. 7a stosuje się odpowiednio.

6.¹¹¹⁾ Działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych powinny kierować co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

7. Kapitał założycielski banku powierniczego nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

8. Bank powierniczy obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

¹⁰⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁰⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 74 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 62.

¹⁰⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹¹⁰⁾ Dodany przez art. 74 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 62.

¹¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

9.¹¹²⁾ Za centralę banku powierniczego uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych.

10.¹¹²⁾ Do wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych bank powierniczy zobowiązany jest zatrudniać co najmniej jednego maklera papierów wartościowych.

Art. 120. Zezwolenie, o którym mowa w art. 119 ust. 1, zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 121. 1. Klient banku powierniczego może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie na rachunku klienta transakcji zawartej na podstawie zlecenia klienta nastąpi po dostarczeniu bankowi przez klienta potwierdzenia tej transakcji.

2. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:

- 1) firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującej bezpośrednio zlecenie na rynku regulowanym – w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, jest składane bezpośrednio w tej firmie inwestycyjnej lub zagranicznej firmie inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 2) firmy inwestycyjnej, zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy podmiot ten pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1

– prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.

3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, pomiędzy rachunkiem papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w ust. 2, a rachunkiem papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu zgodnych potwierdzeń tej transakcji przez klienta i ten podmiot przekazanych odpowiednio do banków prowadzących ich rachunki papierów wartościowych.

4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.

5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w depozycie papierów wartościowych, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.

6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.

7. Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, oraz pożytków z tych papierów wartościowych pomiędzy rachunkami papierów wartościowych klienta banku powierniczego i podmiotu określonego w ust. 2 oraz pomiędzy rachunkami podmiotów, o których mowa w ust. 2, uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.

8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w depozycie papierów wartościowych.

¹¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

9. Przepisy ust. 2–8 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do klienta firmy inwestycyjnej prowadzącej na jego rzecz rachunek papierów wartościowych oraz do firmy inwestycyjnej.

Art. 121a.¹¹³⁾ Przepis art. 121 stosuje się odpowiednio w przypadku zamieszczenia w umowie o prowadzenie rachunku zbiorczego zawartej z bankiem powierniczym lub z firmą inwestycyjną zastrzeżenia, że rozliczenie na rachunku zbiorczym transakcji, zawartej na podstawie zlecenia posiadacza rachunku zbiorczego, nastąpi po dostarczeniu, odpowiednio, bankowi powierniczemu lub firmie inwestycyjnej potwierdzenia tej transakcji.

Art. 122. 1.¹¹⁴⁾ Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania banku powierniczego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo zatrudnione w banku powierniczym są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego banku powierniczego, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących prowadzonej działalności powierniczej, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję nad zgodnością prowadzonej działalności z zasadami prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela bank powierniczy jest zobowiązany również do niezwłocznego przekazywania informacji dotyczących rejestrowanych na prowadzonych przez ten bank rachunkach bankowych środków pieniężnych stanowiących zabezpieczenia pożyczek instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych stanowiących depozyt zabezpieczający w przypadku dokonywania transakcji instrumentami finansowymi, jeżeli z konstrukcji tego instrumentu wynika obowiązek posiadania depozytu zabezpieczającego.

3. W stosunku do oddziału banku powierniczego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują w zakresie sprawowania nadzoru nad prowadzoną działalnością powierniczą uprawnienia określone w ust. 1. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział banku powierniczego.

Art. 123. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do banku powierniczego oraz do wykonywania nadzoru nad takim bankiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 92 i art. 104.

Oddział 2

Kluby inwestorów

Art. 124. 1. Osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zrzeszać się w klubach inwestora. W jednym klubie inwestora może być zrzeszonych nie mniej niż 3 i nie więcej niż 20 osób.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, członkowie klubu inwestora zobowiązują się do:

- 1) wspólnego działania w celu zdobywania wiedzy o zasadach inwestowania w obrocie zorganizowanym, w szczególności przez wspólne inwestowanie w zdematerializowane papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
- 2) nieuczestniczenia w innych klubach inwestora;
- 3) niezaciągania w związku z działalnością klubu inwestora zobowiązań o łącznej wartości przewyższającej wartość aktywów zgromadzonych na prowadzonych dla klubu inwestora rachunkach papierów wartościowych i rachunkach pieniężnych służących do ich obsługi.

3. Każdemu członkowi klubu inwestora przysługuje prawo wniesienia w ciągu roku kalendarzowego na rachunki pieniężne służące do obsługi prowadzonych dla tego klubu rachunków papierów wartościowych środków pieniężnych w łącznej wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.

4. Klub inwestora ani jego członkowie nie są przedsiębiorcami.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 860–864, art. 865 § 1 i art. 866–875 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

¹¹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 21 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 3

Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestyjni

Art. 125. 1. Przez wykonywanie zawodu maklera papierów wartościowych, zwanego dalej „maklerem”, lub doradcy inwestycyjnego, zwanego dalej „doradcą”, rozumie się wykonywanie funkcji w organach zarządzających lub nadzorczych firmy inwestycyjnej bądź wykonywanie lub nadzorowanie wykonywania:

- 1) czynności stanowiących działalność maklerską,
- 2) związanych z rynkiem finansowym czynności niestanowiących działalności maklerskiej,
- 3) innych czynności związanych z obsługą klientów lub dostępem do rachunków prowadzonych dla klientów

– w ramach pozostawania tej osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną.

1a. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również prowadzenie spraw spółki przez komplemendaria lub wspólnika w spółce osobowej będącej domem maklerskim.

2. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również:

- 1)¹¹⁵⁾ pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z bankiem powierniczym przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych;
- 2) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotem, który jest obowiązany do zatrudniania maklerów lub doradców na podstawie odrębnych przepisów prawa przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności określonych w tych przepisach;
- 3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2;
- 4) (uchylony).

Art. 126. 1. Makler i doradca, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy klientów.

2. Tytuły zawodowe „makler papierów wartościowych” i „doradca inwestycyjny” podlegają ochronie prawnej.

3. Prawo wykonywania zawodu maklera lub doradcy przysługuje osobom, które są wpisane odpowiednio na listę maklerów lub na listę doradców, o ile prawo to nie zostało zawieszona zgodnie z przepisem art. 130 ust. 1.

Art. 127. 1. Na listę maklerów lub na listę doradców może być wpisana osoba fizyczna:

- 1) która posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) która korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) która nie była uznana prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
- 4) która złożyła, z zastrzeżeniem art. 129 ust. 2 i 3, egzamin z wynikiem pozytywnym odpowiednio przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

2. W przypadku osoby nieposiadającej polskiego obywatelstwa do stwierdzenia pełni praw publicznych właściwe są przepisy prawa państwa, którego obywatelstwo posiada dana osoba.

Art. 128. 1. Egzaminy na maklera, doradcę oraz agenta firmy inwestycyjnej są sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:

- 1) prawo cywilne;

¹¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) matematyka finansowa;
- 13) analiza finansowa;
- 14) strategie inwestycyjne;
- 15) etyka zawodowa.

2. Egzamin dla doradców jest dodatkowo sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin: ekonomia, statystyka, finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw oraz zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

3. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, jest sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:

- 1) prawo cywilne;
- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) etyka zawodowa.

4. Ustalony przez komisję egzaminacyjną zakres tematyczny egzaminu lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, w terminie co najmniej 90 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu lub sprawdzianu podawany jest wraz z tym terminem do wiadomości publicznej przez publikację w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego oraz przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji.

5. Egzamin na maklera przeprowadza komisja egzaminacyjna dla maklerów, egzamin na doradcę przeprowadza komisja egzaminacyjna dla doradców, natomiast egzamin na agenta firmy inwestycyjnej przeprowadza komisja egzaminacyjna dla agentów. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, przeprowadza komisja egzaminacyjna dla doradców.

6. Komisja egzaminacyjna składa się z 6 członków powoływanych i odwoływanych przez Przewodniczącego Komisji. Przewodniczący Komisji powołuje przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród jej członków oraz, na wniosek przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, zastępcę przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i sekretarza komisji egzaminacyjnej.

7. Obsługę administracyjno-biurową komisji egzaminacyjnych zapewnia urząd Komisji.

8. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami oraz wyznacza terminy egzaminów. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej dla doradców ustala terminy sprawdzianów umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3.

9. Członkom komisji egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach komisji.

10. Za egzaminy oraz za sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, pobiera się opłaty, które stanowią dochód budżetu państwa.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat, o których mowa w ust. 10 oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnych;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminów na maklera, doradcę oraz agenta firmy inwestycyjnej oraz regulamin przeprowadzania sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin lub przystępujących do sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, poufności składanego egzaminu lub sprawdzianu umiejętności oraz ich sprawnej organizacji, oraz
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych za udział w posiedzeniach tych komisji, przeprowadzanie egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz przygotowywanie projektów pytań i zadań na egzaminy lub sprawdzian umiejętności, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków.

Art. 129. 1. Wpisu na listę maklerów albo na listę doradców dokonuje Komisja na wniosek zainteresowanego, złożony w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia egzaminu z wynikiem pozytywnym, daty uznania przez Komisję uprawnień do wykonywania zawodu albo dnia zdania z wynikiem pozytywnym sprawdzianu umiejętności.

2. Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, których kwalifikacje zostały uznane na zasadach określonych w *ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych*¹¹⁶⁾ (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.¹¹⁷⁾).

3. Wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą również uzyskać osoby nieposiadające uprawnień, o których mowa w ust. 2, o ile posiadają określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, nadany przez zagraniczną instytucję, tytuł, do uzyskania którego należy wykazać się wiedzą w zakresie zbliżonym do zakresu tematycznego obowiązującego na egzaminie dla doradców, oraz o ile ich kwalifikacje stwierdzone w wyniku przeprowadzonego sprawdzianu umiejętności gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz nadawanych przez określone zagraniczne instytucje tytułów uprawniających do ubiegania się, zgodnie z ust. 3, o wpis na listę doradców bez konieczności składania egzaminu, uwzględniając wyłącznie tytuły nadawane przez zagraniczne instytucje uznające w prowadzonych przez nie postępowaniach kwalifikacyjnych wynik egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

5. Osoba wpisana na listę maklerów lub na listę doradców jest obowiązana do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:

- 1) podjęciu wykonywania zawodu, ze wskazaniem daty jego podjęcia, podstawowego zakresu czynności i miejsca wykonywania zawodu;
- 2) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz danych, o których mowa w pkt 1.

¹¹⁶⁾ Obecnie: ustawie z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394), która weszła w życie z dniem 2 maja 2008 r., na podstawie art. 40 pkt 1 tej ustawy.

¹¹⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1028 i Nr 176, poz. 1238.

6. Listy maklerów i doradców, skreślenie z listy oraz zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu maklera lub doradcy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, zawierający odniesienie do danych, o których mowa w art. 127 ust. 1, a w przypadku danych dotyczących karalności oraz wyniku egzaminu, sprawdzianu umiejętności lub uznania uprawnień do wykonywania zawodu powinien zawierać wymóg dołączenia odpowiednich dokumentów lub ich kopii. Dane wymagane we wniosku powinny zapewniać Komisji możliwość weryfikacji wypełniania przez wnioskodawcę wymogów wskazanych w art. 127 ust. 1.

Art. 130. 1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3 miesięcy do 2 lat na skutek naruszenia w związku z wykonywaniem zawodu:

- 1) przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania makler lub doradca jest zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu, lub
- 2) zasad uczciwego obrotu, lub
- 3) interesów klientów.

2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.

3. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić uprawnienia maklera lub doradcy do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. W przypadku wydania decyzji o zawieszeniu uprawnień maklera lub doradcy do wykonywania zawodu, okres zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 3, wlicza się do okresu zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 1.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, osoba skreślona z listy maklerów lub listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1 lub w art. 131 pkt 3, nie może być ponownie wpisana na listę maklerów ani na listę doradców przed upływem 10 lat od dnia wydania decyzji. W przypadku gdy skreślenie nastąpiło z przyczyny, o której mowa w art. 131 pkt 3, ponowne wpisanie nie może także nastąpić wcześniej, niż nastąpi zatarcie skazania za przestępstwo, którego popełnienie stanowiło podstawę wydania decyzji o skreśleniu z listy maklerów lub z listy doradców.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydając decyzję o skreśleniu z listy maklerów lub doradców, Komisja może skrócić termin, o którym mowa w ust. 5.

Art. 131. Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje:

- 1) na wniosek osoby wpisanej na listę;
- 2) w razie całkowitego albo częściowego ubezwłasnowolnienia;
- 3) na skutek uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwa określone w art. 305, 307 lub 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, za przestępstwa określone w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub za przestępstwa określone w niniejszej ustawie;
- 4) na skutek śmierci osoby wpisanej na listę;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 130 ust. 1.

DZIAŁ V

Zabezpieczanie interesów inwestorów. System rekompensat

Art. 132. 1. W rozumieniu przepisów niniejszego działu:

- 1) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, na rzecz której dom maklerski świadczy jedną z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem:
 - a) Skarbu Państwa,

- b) Narodowego Banku Polskiego, banków z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków zagranicznych,
 - c) firm inwestycyjnych,
 - d) spółek prowadzących rynek regulowany,
 - e) Krajowego Depozytu oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2,
 - f) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,
 - g) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych,
 - h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
 - i) spółek prowadzących giełdy towarowe, spółek prowadzących giełdowe izby rozrachunkowe, towarowych domów maklerskich, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, działających na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - j) spółek prowadzących izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową,
 - k) gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów i województw,
 - l) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,
 - m) podmiotów wchodzących w skład tej samej co dom maklerski grupy kapitałowej,
 - ma)¹¹⁸⁾ podmiotów, o których mowa w art. 8a ust. 2,
 - n) osób, które w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, lub w okresie 6 miesięcy poprzedzających zaistnienie jednej z takich okoliczności, posiadały 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego domu maklerskiego, oraz osób, które w tym czasie były podmiotami dominującymi lub zależnymi wobec domu maklerskiego,
 - o) członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
 - p) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
 - r) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,
 - s) małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwa oraz powinowatych do pierwszego stopnia osób, o których mowa w lit. n–r,
 - t) inwestorów, w stosunku do których ustalono w postępowaniu zakończonym prawomocnym orzeczeniem sądu, że wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2;
- 2) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego z tytułu świadczonych na ich rzecz usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem należności przedawnionych;
 - 3) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank powierniczy;
 - 4) przez zarząd domu maklerskiego rozumie się również komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6;
 - 5) przez osoby posiadające udział w kapitale zakładowym domu maklerskiego rozumie się również odpowiednio wspólników wnoszących wkład do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6.

¹¹⁸⁾ Dodana przez art. 1 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115 ust. 1, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.

3. W przypadku banków powierniczych system rekompensat obejmuje papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym zapisane na rachunkach papierów wartościowych prowadzonych przez te banki.

Art. 133. 1. Krajowy Depozyt tworzy i prowadzi obowiązkowy system rekompensat, w celu gromadzenia środków na wypłaty inwestorom rekompensat, pochodzących z wpłat, o których mowa w art. 137 ust. 1 i 5.

2. Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych oraz zrekompensowanie wartości utraconych instrumentów finansowych, zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, w przypadku:

- 1) ogłoszenia upadłości domu maklerskiego lub
- 2) prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
- 3) stwierdzenia przez Komisję, że dom maklerski nie jest w stanie, z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową, wykonać ciężących na nim zobowiązań wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.

2a. Umorzenie postępowania upadłościowego domu maklerskiego nie wstrzymuje dokonywania czynności mających na celu wypłatę rekompensat inwestorom.

3. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat oraz opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 134. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:

- 1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat;
- 2) sposób zapewnienia wykonywania obowiązków przez podmioty objęte systemem rekompensat;
- 3) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem;
- 4) warunki i tryb dokonywania zwrotu domom maklerskim nadwyżki wniesionych rocznych wpłat, o której mowa w art. 137 ust. 20;
- 5) tryb dokonywania wypłat inwestorom;
- 6) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku zwolnienia z uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat oraz okres, po zwolnieniu uczestnictwa podmiotu w systemie rekompensat, w ciągu którego ujawnienie się okoliczności stanowiących podstawę dokonania wypłat rekompensat powoduje brak zwrotu podmiotowi jego udziału w systemie;
- 7) wysokość opłat należnych z tytułu wykonywania przez Krajowy Depozyt obowiązków wynikających z funkcjonowania systemu rekompensat oraz sposób dokonywania z podmiotami objętymi systemem rekompensat rozliczeń kosztów poniesionych w związku z funkcjonowaniem tego systemu;
- 8) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów objętych systemem rekompensat naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, zasady i tryb ich stosowania oraz tryb informowania Komisji o naruszaniu obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

Art. 135. 1.¹¹⁹⁾ Dom maklerski staje się uczestnikiem systemu rekompensat z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej świadczenie co najmniej jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub ust. 4 pkt 1, a w przypadku banku powierniczego z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych.

2. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:

- 1) zaprzestania działalności, określonej w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, albo w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych przez bank;
- 2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 1.

Art. 136. 1. W przypadku gdy system rekompensat obowiązujący w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału nie zapewnia rekompensat w wysokości lub w zakresie określonym w ustawie, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej może, w celu zagwarantowania inwestorom wypłat rekompensat do wysokości lub zakresu określonego w ustawie, złożyć do Krajowego Depozytu wniosek o przystąpienie do systemu rekompensat. Złożenie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej wniosku jest równoznaczne z jego uczestnictwem w tym systemie.

2. Roczna wpłata, o której mowa w art. 137 ust. 1, dokonana przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej ma na celu uzupełnienie poziomu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat obowiązujący w państwie jej siedziby do wysokości lub zakresu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat.

3. W przypadku gdy oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, informacje otrzymane od Krajowego Depozytu, wskazując jednocześnie termin wykluczenia oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia przekazania informacji.

4. Krajowy Depozyt współpracuje z organem nadzoru, o którym mowa w ust. 3, przy podejmowaniu przez ten organ środków mających na celu zapewnienie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.

5. W przypadku gdy po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, i pomimo podjęcia środków, o których mowa w ust. 4, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt może, za zgodą organu nadzoru, o którym mowa w ust. 3, wykluczyć oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat.

6. Udział oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat nie ulega zwrotowi w przypadku wykluczenia z systemu, jeżeli w okresie wskazanym w regulaminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1, przypadającym po tym wykluczeniu ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego oddziału.

7. System rekompensat zapewnia inwestorom wypłatę rekompensat z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem jego wykluczenia z systemu.

8. Oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt określa zasady i tryb wypłaty rekompensat dla inwestorów z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

10. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, są ustalane w porozumieniu z podmiotem zarządzającym systemem rekompensat obowiązującym w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej.

11. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny w szczególności zapewniać:

- 1) możliwość żądania przez Krajowy Depozyt przekazania przez zagraniczną firmę inwestycyjną informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat oraz możliwość wystąpienia do właściwego organu nadzoru w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej o weryfikację tych informacji;

¹¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) wypłatę rekompensat w wysokości różnicy między wysokością rekompensat przysługujących inwestorom a wysokością rekompensat wypłacanych przez system obowiązujący w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej dotyczącej zdarzeń, o których mowa w art. 133 ust. 2;
- 3) prawo weryfikacji przez Krajowy Depozyt praw przysługujących inwestorom, na rzecz których świadczone są usługi przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ścisłą współpracę między Krajowym Depozytem a podmiotem zarządzającym systemem rekompensat w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej w celu zapewnienia inwestorom sprawnej wypłaty rekompensat w przysługującej im wysokości.

12. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny przewidywać sposób ustalania wysokości rekompensat przysługujących z poszczególnych systemów rekompensat inwestorom posiadającym roszczenie wzajemne wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

13. W zakresie nieuregulowanym przepisami ust. 1–12, do uczestnictwa oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat, przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio.

Art. 137. 1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 5 oraz ust. 18–20, wnoszą do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej „rocznymi wpłatami”, w wysokości sumy iloczynów:

- 1) stawki nie wyższej niż 0,4% oraz średniego stanu środków pieniężnych inwestorów;
- 2)¹²⁰⁾ stawki nie wyższej niż 0,01% oraz średniej wartości instrumentów finansowych, z ostatnich 12 miesięcy, posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

2.¹²¹⁾ Przez wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się cenę bieżącą, ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.

3. Przez średni stan środków pieniężnych inwestorów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych inwestorów na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

4.¹²²⁾ Przez średnią wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się stosunek sumy wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy, do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

5.¹²²⁾ Banki powiernicze wnoszą obowiązkowo do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym roczne wpłaty w wysokości iloczynu stawki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 4, średniej wartości instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym, z ostatnich 12 miesięcy, zapisanych na rachunkach inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

6. Do celów obliczenia średniego stanu środków pieniężnych, o którym mowa w ust. 3, oraz średniej wartości, o której mowa w ust. 4 i 5, nie stosuje się wyłączenia, o którym mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. t.

7. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.

8.¹²³⁾ Domy maklerskie wnoszą roczne wpłaty w czterech ratach, w terminie do ostatniego dnia roboczego miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty za pierwszy oraz drugi kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5, zaś raty za trzeci oraz czwarty kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5 według średniego stanu środków pieniężnych inwestorów oraz średniej wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, z drugiego półrocza poprzedniego roku kalendarzowego oraz pierwszego półrocza roku kalendarzowego, w którym wpłaty są wnoszone.

¹²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, wartość należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy jest wnoszona w terminie 7 dni od dnia wezwania domów maklerskich do ich wniesienia przez Krajowy Depozyt.

10. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy, kwota rocznych wpłat, które powinny zostać wpłacone do systemu w tym roku kalendarzowym, może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8%.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji i Krajowego Depozytu, dokonuje, w drodze rozporządzenia, podwyższenia, o którym mowa w ust. 10, oraz określa termin jego płatności, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia realizacji roszczeń inwestorów.

12. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 8 i 9, lub kwoty określonej w ust. 11, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie o zapłatę do systemu rekompensat odsetek w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

12a. W każdym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia upływu terminu do wniesienia pierwszej raty wpłat rocznych za ten rok, Krajowy Depozyt informuje Komisję o domach maklerskich, obowiązanych do wniesienia wpłat rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz o ich wysokości.

13. W przypadku stwierdzenia, że dom maklerski nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Wobec domu maklerskiego, który nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Komisja podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2.

14. W przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzący działalność w innym państwie członkowskim nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, do którego przystąpił, Komisja po otrzymaniu od podmiotu zarządzającego tym systemem informacji o zaistnieniu tych okoliczności współpracuje z tym podmiotem oraz podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2, w związku z nienależytym wykonywaniem przez oddział domu maklerskiego obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

15. W przypadku gdy od poinformowania Komisji przez właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim upłynęło co najmniej 12 miesięcy i pomimo podjęcia środków, o których mowa w art. 167 ust. 1 i 2, oddział domu maklerskiego nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat innego państwa członkowskiego, Komisja może, w sytuacji gdy wystąpi o to podmiot zarządzający systemem rekompensat tego innego państwa członkowskiego, udzielić zgody na wykluczenie oddziału domu maklerskiego z tego systemu.

16. Oddział domu maklerskiego informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat innego państwa członkowskiego, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

17. Komisja informuje właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim, do którego przystąpił oddział domu maklerskiego, o zaistnieniu jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2.

18. Obowiązek wnoszenia rocznych wpłat do systemu rekompensat przez dom maklerski ulega zawieszeniu, w przypadku gdy dotychczasowe wpłaty domu maklerskiego do systemu osiągną wysokość określoną zgodnie z ust. 19. Nie wyłącza to obowiązku dokonania przez dom maklerski wpłaty do systemu w związku z podwyższeniem stawek, o którym mowa w ust. 10.

19. Wysokość środków powodującą zawieszenie wpłat domu maklerskiego do systemu rekompensat ustala się odpowiednio, zgodnie z zasadami obliczania wysokości rocznych wpłat, poprzez zastosowanie dziesięciokrotności stawki, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do środków pieniężnych inwestorów;
- 2)¹²⁴⁾ ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

¹²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

20. W przypadku przekroczenia wysokości środków, o której mowa w ust. 19, Krajowy Depozyt zwraca domowi maklerskiemu nadwyżkę wniesionych wpłat. Zwrotu nadwyżki nie dokonuje się, w przypadku gdy nadwyżka ta jest skutkiem zaprzestania prowadzenia przez dom maklerski działalności, z którą wiąże się obowiązek wnoszenia wpłat do systemu.

21. Przepisów ust. 18–20 nie stosuje się w przypadku, gdy z systemu rekompensat dokonano wypłat na rzecz inwestorów – do czasu, gdy wartość aktywów systemu rekompensat osiągnie poziom wymagany przepisami prawa.

Art. 138. 1. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu.

1a. W przypadku zwolnienia z uczestnictwa w systemie rekompensat, podmiotowi jest zwracany udział we współwłasności w wysokości, która przysługiwałaby temu podmiotowi w przypadku jej ustania. Udział jest zwracany, pod warunkiem że:

- 1) do dnia zwolnienia tego podmiotu z uczestnictwa w systemie rekompensat nie nastąpiły okoliczności, o których mowa w art. 133 ust. 2, dotyczące któregokolwiek uczestnika systemu rekompensat, oraz
- 2) w okresie wskazanym w regulaminie funkcjonowania systemu rekompensat nie ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego podmiotu.

1b. W przypadku gdy którykolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1a, nie został spełniony, udział podmiotu zwolnionego z uczestnictwa w systemie rekompensat może zostać zwrócony jedynie w takim zakresie, w jakim nie podlega on wykorzystaniu na cele związane z wypłatą rekompensat.

2. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu. W przypadku zwrotu nadwyżki wniesionych wpłat dom maklerski zmniejsza utworzoną rezerwę o wysokość nadwyżki.

3. Środki wniesione przez dom maklerski tytułem rocznych wpłat, odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.

Art. 139. 1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, pomniejszonych o należności domu maklerskiego od inwestora z tytułu świadczonych usług, według stanu z dnia zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat, oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 22 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi:

- 1) równowartość w złotych 15 000 euro od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.;
- 2) równowartość w złotych 19 000 euro – od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki, o których mowa w art. 133 ust. 2, lub z ilu wierzycelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.

5. Rekompensata wypłacana na rzecz współwłaścicieli instrumentów finansowych lub środków pieniężnych nie może przekroczyć kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2. Każdemu ze współwłaścicieli przysługuje prawo do otrzymania takiej części tej kwoty, która odpowiada wysokości jego udziału we współwłasności. W przypadku współwłasności łącznej wysokość udziału określają przepisy odnoszące się do tej współwłasności w przypadku jej ustania.

6. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.

7. W przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie 3 miesięcy, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o kolejne 3 miesiące.

8. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 7, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat rekompensat.

9. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 5 lat od dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

10. Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i 2.

Art. 140. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, ustalić i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:

- 1) sporządzoną według wzoru określonego przez Krajowy Depozyt, listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, z wyszczególnieniem okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów, kwot środków pieniężnych oraz wartości instrumentów finansowych inwestorów, za które przysługuje rekompensata, oraz wyliczonych kwot rekompensat należnych poszczególnym inwestorom wraz ze wskazaniem sposobu ich wyliczenia;
- 2) kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości według stanu na dzień ogłoszenia upadłości;
- 3) wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka lub zarządcy;
- 4) terminarz wypłat.

1a. Ustalenia informacji, o których mowa w ust. 1, syndyk lub zarządca dokonuje na podstawie ksiąg domu maklerskiego, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1b. Ustalenia okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensaty syndyk lub zarządca dokonuje również na podstawie danych zawartych we właściwych rejestrach lub innych danych urzędowych, a w zakresie ustalenia osób, o których mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. s, także na podstawie stosownych oświadczeń odebranych od klientów domu maklerskiego.

2. Krajowy Depozyt w terminie 30 dni sprawdza przedstawioną przez syndyka lub zarządcę listę inwestorów pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3.¹²⁵⁾ W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka lub zarządcę wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego-komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 168 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.

4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syndykowi lub zarządcy, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego-komisarza.

5. Syndyk lub zarządca jest zobowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 14 dni.

6. Po ustaleniu listy wierzytelności lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu syndyk lub zarządca uzupełnia listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą. Do uzupełnień listy inwestorów stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–5.

¹²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

7. W stosunku do roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat, nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przyjętą przez Krajowy Depozyt, w tym jej uzupełnieniami, podstawą ich uwzględnienia przy dokonywaniu wypłat rekompensat może być wyłącznie prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające prawo inwestora do otrzymania rekompensaty oraz jej wysokość. W takim przypadku inwestorowi przysługuje roszczenie do Krajowego Depozytu o wypłatę rekompensaty.

Art. 141. 1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) kwotę środków przekazywanych syndykowi lub zarządcy na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 140 ust. 1 pkt 3;
- 2) sposób dokonywania przez syndyka lub zarządcę wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.

3. W kwocie na wypłatę rekompensat uwzględnia się w całości udział w systemie, jaki przysługuje domowi maklerskiemu w stanie upadłości.

4. Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały zarządu Krajowego Depozytu syndykowi lub zarządcy, nie wchodzi do masy upadłości i nie mogą być wykorzystane przez syndyka lub zarządcę na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.

Art. 142. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot, które ulegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, bezpośrednio po kosztach postępowania oraz po zaspokojeniu należności za pracę. Art. 343 ust. 1 zdanie pierwsze tej ustawy stosuje się odpowiednio. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.

Art. 143. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.

1a. W przypadku gdy jest prowadzone postępowanie karne, w którym zachodzi uzasadnione podejrzenie, że środki objęte systemem rekompensat mogą mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹²⁶⁾), prokurator może postanowieniem wstrzymać wypłatę rekompensaty przysługującej inwestorowi z tytułu tych środków na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.

1b. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1a, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania wypłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

1c. Wstrzymanie wypłaty upada, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1b, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym.

1d. Przepisy ust. 1a–1c stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy wypłaty rekompensat dokonuje Krajowy Depozyt.

¹²⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611 oraz z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247.

1e. W sprawach dotyczących wstrzymania wypłaty rekompensaty nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹²⁷⁾).

2. Po zakończeniu wypłat syndyk lub zarządca dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk lub zarządca przekazuje Krajowemu Depozytowi, zwracane do systemu rekompensat, kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.

3. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka lub zarządcę domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1.

4. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego-komisarza, wzywając syndyka lub zarządcę do ich usunięcia.

Art. 144. 1. Wierzytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat przechodzą z mocy prawa na Krajowy Depozyt, który realizuje je na rzecz systemu rekompensat.

2. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka lub zarządcę w trybie określonym w art. 143 ust. 2 nie zmniejszają wierzytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę rekompensat.

Art. 145. 1. W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, umorzenie postępowania upadłościowego, albo gdy nastąpi ustanowienie zarządu własnego, o którym mowa w art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, do całości majątku domu maklerskiego, albo stwierdzenie przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3:

- 1) czynności, o których mowa w art. 140 ust. 1–1b i ust. 5, art. 141 ust. 4 i art. 143 ust. 1 i 2, dokonywane przez syndyka lub zarządcę, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat, komplementariusze uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6, albo inne osoby upoważnione do reprezentowania uczestnika systemu, z wyłączeniem pełnomocników;
- 2) przepisy art. 140 ust. 2, 4, 6 i 7, art. 141 ust. 1–3, art. 142, art. 143 ust. 3 oraz art. 144 stosuje się odpowiednio;
- 3) Krajowy Depozyt może zlecić badanie prawidłowości wyliczenia wydatków, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3, przez biegłego rewidenta, który, wykonując zleczone czynności, jest upoważniony do wglądu do ksiąg i dokumentów uczestnika systemu;
- 4) zawiadomienie, o którym mowa w art. 143 ust. 4, jest przekazywane Komisji.

2. W przypadku ogłoszenia upadłości domu maklerskiego z możliwością zawarcia układu, wierzytelności inwestorów wobec upadłego z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, do wysokości przysługujących im rekompensat, nie są objęte układem, a w głosowaniu nad układem, obok innych wierzycieli, mogą brać udział jedynie inwestorzy, których wierzytelności wobec upadłego są wyższe od przysługujących im rekompensat, i tylko w zakresie tej nadwyżki.

¹²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650.

Art. 146. 1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

DZIAŁ VI

Dostęp do informacji o szczególnym charakterze

Rozdział 1

Tajemnica zawodowa

Art. 147. Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności informację zawierającą:

- 1) dane osobowe strony umowy lub innej czynności prawnej;
- 2) treść umowy lub przedmiot czynności prawnej;
- 3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym oznaczenie rachunku papierów wartościowych, innego rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi tych rachunków, liczbę i oznaczenie instrumentów finansowych, oraz wartość środków zgromadzonych na tych rachunkach;
- 4)¹²⁸⁾ oznaczenie rachunku zbiorczego, liczbę i oznaczenie zapisanych na nim instrumentów finansowych oraz dane osób uprawnionych z tych instrumentów finansowych.

Art. 148. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani:

- 1) maklerzy i doradcy;
- 2) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
 - a) firmy inwestycyjnej,
 - b) (uchylona),
 - c) banku powierniczego,
 - d) towarowego domu maklerskiego, który wykonuje czynności związane z obrotem instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi,
 - e) spółek prowadzących giełdę oraz spółek prowadzących rynek pozagiełdowy,
 - f) Krajowego Depozytu,
 - g) izby, o której mowa w art. 92,
 - h) stowarzyszeń i organizacji zrzeszających maklerów, doradców, maklerów giełd towarowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych albo banki powiernicze,
 - i) spółek prowadzących izbę rozliczeniową,
 - j) spółek prowadzących izbę rozrachunkową,
 - k) spółek, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2;
- 3) (uchylony);

¹²⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 4) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 5) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 6) osoby wchodzące w skład zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 7) inne osoby, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów innych ustaw.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 149. Z zastrzeżeniem art. 150–153 oraz art. 20, art. 21, art. 23 i art. 25 ustawy o nadzorze, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób fizycznych wymienionych w art. 148 ust. 1, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;
- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z toczącym się przed organem kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o:
 - a) przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - b) przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 82, 1529 i 1544);
- 6) podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych podmiotu, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2, na podstawie zawartej z nim umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 8) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, ze zm.¹²⁹⁾);
- 8a) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 621, z późn. zm.¹³⁰⁾);

¹²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529, z 2013 r. poz. 628, 675, 1351, 1635 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 24. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371.

¹³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 627 i 664 oraz z 2013 r. poz. 628, 675, 1247 i 1351.

- 9) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 10)¹³¹⁾ administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań.

Art. 150. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

- 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;
- 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej lub osobom przez niego upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 6) organom podatkowym i organom Służby Celnej – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
- 7) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem;
- 7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom z zakresu adekwatności kapitałowej w zakresie niezbędnym do wykonania tych obowiązków;
- 8) przez firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze:
 - a) w przypadku określonym w art. 54 i art. 152,
 - b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530, z późn. zm.¹³²⁾);
- 9) przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 115 ust. 1, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:
 - a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym– w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym;
- 10) przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze – w zakresie określonym w art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej;
- 11) przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;

¹³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 121 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1289), która weszła w życie z dniem 21 listopada 2013 r.

¹³²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 217, poz. 1427, z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 149, poz. 887 i Nr 171, poz. 1016 oraz z 2013 r. poz. 1567.

- 12)¹³³⁾ między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a:
- a) podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub podmiotem uprawnionym do badania sprawozdań finansowych zagranicznej firmy inwestycyjnej,
 - b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej
- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;
- 13) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat;
- 13a) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania tych czynności;
- 13b) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 albo ust. 2 pkt 3 emitentowi papierów wartościowych, podmiotowi wykonującemu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionemu do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, w przypadkach określonych w art. 54 ust. 2;
- 14) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
- a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku instrumentów finansowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy o nadzorze,
 - c) w postępowaniu wyjaśniającym, w przypadku określonym w art. 38 ust. 5 ustawy o nadzorze,
 - d) w wykonaniu porozumień, o których mowa w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze,
 - e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1 ustawy o nadzorze i w art. 96 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;
- 15) przez Komisję:
- a) (uchylona),
 - b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności;
- 16) w przypadkach określonych w art. 40, art. 89 ust. 4 i art. 161;
- 17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonania umowy.

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oraz dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.

Art. 151. Komisja może również przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia zrzeszającego maklerów lub doradców, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby wszczęcia lub prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę;

¹³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

- 2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) Krajowemu Depozytowi, spółce prowadzącej izbę rozliczeniową, spółce prowadzącej izbę rozrachunkową, spółce prowadzącej giełdę lub spółce prowadzącej rynek pozagiełdowy, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania ustawowo określonych zadań tych podmiotów;
- 4) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania tych czynności.

Art. 152. Firmy inwestycyjne i banki powiernicze mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług – w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

Art. 153. 1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej mają także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, oraz osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikającą z ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, którym informacje takie zostały przekazane na podstawie art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze.

Rozdział 2

Informacje poufne

Art. 154. 1. Informacją poufną w rozumieniu ustawy jest – określona w sposób precyzyjny – informacja dotycząca, bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych, jednego lub kilku instrumentów finansowych albo nabywania lub zbywania takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a która po takim przekazaniu mogłaby w istotny sposób wpłynąć na cenę tych instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, przy czym dana informacja:

- 1) jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych;
- 2) mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora;
- 3) w odniesieniu do osób zajmujących się wykonywaniem dyspozycji dotyczących instrumentów finansowych, ma charakter informacji poufnej, również wtedy gdy została przekazana tej osobie przez inwestora lub inną osobę mającą wiedzę o takich dyspozycjach, i dotyczy składanych przez inwestora dyspozycji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, przy spełnieniu przesłanek określonych w pkt 1 i 2.

2. W przypadku pochodnych instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest towar, za informację poufną uważa się określoną w sposób precyzyjny informację, dotyczącą bezpośrednio lub pośrednio, jednego lub kilku takich instrumentów, która nie została przekazana do publicznej wiadomości, a której przekazania, zgodnie z przyjętymi praktykami rynkowymi, mogliby oczekiwać uczestnicy tego rynku. W szczególności mogą oni oczekiwać przekazywania takich informacji, które powinny podlegać regularnemu udostępnianiu uczestnikom rynku lub których ujawnienie jest wymagane, zgodnie z przepisami, umowami i zwyczajami obowiązującymi na danym rynku.

Art. 155. (uchylony).

Art. 156. 1. Każdy kto:

- 1) posiada informację poufną w związku z pełnieniem funkcji w organach spółki, posiadaniem w spółce akcji lub udziałów lub w związku z dostępem do informacji poufnej z racji zatrudnienia, wykonywania zawodu, a także stosunku zlecenia lub innego stosunku prawnego o podobnym charakterze, a w szczególności:
 - a) członkowie zarządu, rady nadzorczej, prokurenci lub pełnomocnicy emitenta lub wystawcy, jego pracownicy, biegli rewidenci albo inne osoby pozostające z tym emitentem lub wystawcą w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub

- b) akcjonariusze spółki publicznej, lub
 - c) osoby zatrudnione lub pełniące funkcje, o których mowa w lit. a, w podmiocie zależnym lub dominującym wobec emitenta lub wystawcy instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, albo pozostające z tym podmiotem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, lub
 - d) maklerzy lub doradcy, lub
- 2) posiada informację poufną w wyniku popełnienia przestępstwa, albo
 - 3) posiada informację poufną pozyskaną w sposób inny niż określony w pkt 1 i 2, jeżeli wiedział lub przy dołożeniu należytej staranności mógł się dowiedzieć, że jest to informacja poufna
- nie może wykorzystywać takiej informacji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, nie mogą:

- 1) ujawniać informacji poufnej;
- 2) udzielać rekomendacji lub nakłaniać inną osobę na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja.

3. W przypadku uzyskania informacji poufnej przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zakaz, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również osób fizycznych, które uczestniczą w podejmowaniu decyzji inwestycyjnych w imieniu lub na rzecz tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

4. Wykorzystywaniem informacji poufnej jest nabywanie lub zbywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, instrumentów finansowych, w oparciu o informację poufną będącą w posiadaniu tej osoby, albo dokonywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi, jeżeli instrumenty te:

- 1) są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana na tym rynku, albo
- 2) nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa członkowskiego, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 1;
- 3) są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do takiego systemu, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana w tym alternatywnym systemie obrotu, albo
- 4) nie są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ich cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny instrumentu finansowego określonego w pkt 3.

5. Ujawnieniem informacji poufnej jest przekazywanie, umożliwianie lub ułatwianie wejścia w posiadanie przez osobę nieuprawnioną informacji poufnej dotyczącej:

- 1) jednego lub kilku emitentów lub wystawców instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 4 pkt 1;
- 2) jednego lub kilku instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1;
- 3) nabywania albo zbywania instrumentów finansowych określonych w ust. 4 pkt 1.

6. Zakazu ujawniania informacji poufnej nie narusza przekazywanie takiej informacji:

- 1) przez osoby, o których mowa w ust. 1, jeżeli należy to do normalnego trybu wykonywania przez nie czynności w ramach swojego zatrudnienia, zawodu lub obowiązków, a jednocześnie jest zapewnione, że osoby, którym informacja została w tym trybie przekazana, zachowają poufność tej informacji;
- 2) w trybie i na warunkach określonych w art. 25 ust. 1 ustawy o nadzorze;
- 3) na podstawie:
 - a) art. 160 ust. 3 i 4,
 - b) art. 24 ustawy o nadzorze,
 - c) art. 66 ustawy o ofercie publicznej;

- 4) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
- 5) w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1–3;
- 6) przez emitenta na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany, w związku ze złożeniem przez emitenta wniosku o zawieszenie obrotu określonymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi.

7. Nie stanowi wykorzystywania informacji poufnej:

- 1) zawieranie transakcji służących realizacji ustawowych zadań w zakresie polityki pieniężnej lub dewizowej państwa albo zarządzania długiem publicznym, zawieranych przez osoby uprawnione do reprezentowania właściwych organów państwowych, w tym Narodowego Banku Polskiego, a także przez Europejski System Banków Centralnych;
- 2) nabywanie instrumentów finansowych w celu stabilizacji ich ceny w obrocie na rynku regulowanym, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
- 3) nabywanie akcji własnych przez spółkę publiczną lub podmiot działający na jej rachunek, w trybie, terminie i na warunkach określonych w przepisach, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1;
- 4)¹³⁴⁾ wykonanie umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, zawartej na piśmie z datą pewną przed uzyskaniem informacji poufnej;
- 5)¹³⁵⁾ zawieranie transakcji lub nabywanie instrumentów finansowych przez podmiot rozliczający – jeżeli następuje to w bezpośrednim związku z dokonywaniem rozliczenia transakcji.

8. Zakazu udzielania rekomendacji lub nakłaniania innej osoby na podstawie informacji poufnej do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy ta informacja, nie narusza przekazywanie informacji w związku z dokonywaniem czynności, o których mowa w ust. 7 pkt 1–3.

Art. 157. W przypadku gdy w toku wykonywania czynności określonych w art. 156 ust. 6 pkt 1, emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, lub osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz ujawnią informację poufną osobie nieuprawnionej – jest obowiązany, w przypadku gdy ujawnienie było zamierzone, do równoczesnego przekazania tej informacji Komisji i spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, a w przypadku gdy ujawnienie nastąpiło w sposób niezamierzony, do jej niezwłocznego przekazania, chyba że z odrębnych przepisów albo postanowień stosownej umowy lub statutu wynika obowiązek zachowania przez tę osobę poufności tego rodzaju informacji.

Art. 158. 1. Emitent lub wystawca instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, niezależnie od tego, czy transakcje, których przedmiotem jest dany instrument, są dokonywane na tym rynku, jest obowiązany do sporządzenia i prowadzenia odrębnych list osób fizycznych posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, które pozostają z emitentem lub z innym podmiotem, działającym w jego imieniu lub na jego rzecz, w stosunku pracy, zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, w tym pełniących funkcje w organach nadzorczych emitenta.

2. Przy dokonywaniu wpisu osoby posiadającej dostęp do określonej informacji poufnej na listę, o której mowa w ust. 1, emitent poucza tę osobę o karnych i administracyjnych konsekwencjach związanych z bezprawnym ujawnieniem informacji poufnych, w tym wynikających z ich nieodpowiedniego zabezpieczenia, lub wykorzystaniem takich informacji.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, emitent niezwłocznie przekazuje listy, o których mowa w ust. 1, informuje o wpisaniu kolejnych osób na listę po dacie jej sporządzenia oraz o wszelkich zmianach danych w nich zawartych.

Art. 159. 1. Osoby wymienione w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie mogą, w czasie trwania okresu zamkniętego, nabywać lub zbywać na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych albo dokonywać, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi.

¹³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

¹³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 25.

1a. Osoby wymienione w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie mogą, w czasie trwania okresu zamkniętego, działając jako organ osoby prawnej, podejmować czynności, których celem jest doprowadzenie do nabycia lub zbycia przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej, akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych albo podejmować czynności powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi przez tę osobę prawną, na rachunek własny lub osoby trzeciej.

1b. Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do czynności dokonywanych:

- 1) przez podmiot prowadzący działalność maklerską, któremu osoba, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, zleciła zarządzanie portfelem instrumentów finansowych w sposób wyłączający ingerencję tej osoby w podejmowane na jej rachunek decyzje inwestycyjne albo
- 2) w wykonaniu umowy zobowiązującej do zbycia lub nabycia akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych z nimi powiązanych zawartej na piśmie z datą pewną przed rozpoczęciem biegu danego okresu zamkniętego, albo
- 3) w wyniku złożenia przez osobę, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, zapisu w odpowiedzi na ogłoszone wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej, albo
- 4) w związku z obowiązkiem ogłoszenia przez osobę, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji, zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej, albo
- 5) w związku z wykonaniem przez dotychczasowego akcjonariusza emitenta prawa poboru, albo
- 6) w związku z ofertą skierowaną do pracowników lub osób wchodzących w skład statutowych organów emitenta, pod warunkiem że informacja na temat takiej oferty była publicznie dostępna przed rozpoczęciem biegu danego okresu zamkniętego.

2. Okresem zamkniętym jest:

- 1) okres od wejścia w posiadanie przez osobę fizyczną wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a informacji poufnej dotyczącej emitenta lub instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, spełniających warunki określone w art. 156 ust. 4, do przekazania tej informacji do publicznej wiadomości;
- 2) w przypadku raportu rocznego – dwa miesiące przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy końcem roku obrotowego a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
- 3) w przypadku raportu półrocznego – miesiąc przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego półrocza a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport;
- 4) w przypadku raportu kwartalnego – dwa tygodnie przed przekazaniem raportu do publicznej wiadomości lub okres pomiędzy dniem zakończenia danego kwartału a przekazaniem tego raportu do publicznej wiadomości, gdyby okres ten był krótszy od pierwszego ze wskazanych – chyba że osoba fizyczna wymieniona w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a nie posiadała dostępu do danych finansowych, na podstawie których sporządzany jest dany raport.

Art. 160. 1. Osoby:

- 1) wchodzące w skład organów zarządzających lub nadzorczych emitenta albo będące jego prokurentami,
- 2) inne, pełniące w strukturze organizacyjnej emitenta funkcje kierownicze, które posiadają stały dostęp do informacji poufnych dotyczących bezpośrednio lub pośrednio tego emitenta oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej

– są obowiązane do przekazywania Komisji oraz temu emitentowi informacji o zawartych przez te osoby oraz osoby blisko z nimi związane, na własny rachunek, transakcjach nabycia lub zbycia akcji emitenta, praw pochodnych dotyczących akcji emitenta oraz innych instrumentów finansowych powiązanych z tymi papierami wartościowymi, dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub będących przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku.

2. Przez osoby blisko związane z osobą, o której mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) jej małżonka lub osobę pozostającą z nią faktycznie we wspólnym pożyciu;

- 2) dzieci pozostające na jej utrzymaniu bądź osoby związane z tą osobą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 3) innych krewnych i powinowatych, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym przez okres co najmniej roku;
- 4) podmioty:
 - a) w których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1–3, wchodzi w skład ich organów zarządzających lub nadzorczych, lub w których strukturze organizacyjnej pełni funkcje kierownicze i posiada stały dostęp do informacji poufnych dotyczących tego podmiotu oraz kompetencje w zakresie podejmowania decyzji wywierających wpływ na jego rozwój i perspektywy prowadzenia działalności gospodarczej, lub
 - b) które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez osobę, o której mowa w ust. 1, lub osobę blisko z nią związaną, o której mowa w pkt 1–3, lub
 - c) z działalności których osoba, o której mowa w ust. 1, lub osoba blisko z nią związana, o której mowa w pkt 1–3, czerpią zyski,
 - d) których interesy ekonomiczne są równoważne interesom ekonomicznym osoby, o której mowa w ust. 1, lub osoby blisko z nią związanej, o której mowa w pkt 1–3.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są obowiązane do udostępniania osobom, o których mowa w ust. 1, oraz osobom blisko związanym z tymi osobami informacji niezbędnych do wykonania obowiązku określonego w ust. 1.

4. Emitent jest obowiązany do niezwłocznego udostępniania informacji otrzymanych na podstawie ust. 1, równocześnie spółce prowadzącej rynek regulowany, na którym notowane są papiery wartościowe tego emitenta, oraz do publicznej wiadomości, w trybie określonym w art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, oraz tryb i termin ich przekazywania przez osoby obowiązane,
- 2) szczegółowy zakres, tryb i termin udostępniania tych informacji przez emitentów,
- 3) szczegółowe dane, jakie powinna zawierać lista osób posiadających dostęp do określonych informacji poufnych, o której mowa w art. 158, sposób prowadzenia tej listy i jej aktualizacji oraz termin jej przechowywania

– mając na uwadze zapewnienie prawidłowego wykonywania przez Komisję zadań w zakresie nadzoru oraz konieczność zapewnienia dostępu uczestników rynku do informacji.

Art. 161. 1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 pkt 1–3¹³⁶⁾, 12 i 13 ustawy o nadzorze, są obowiązane do niezwłocznego informowania Komisji o każdym uzasadnionym podejrzeniu bezprawnego ujawnienia lub wykorzystania informacji poufnej, w zakresie, trybie i na warunkach określonych w art. 40.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa również na:

- 1) innych, niebędących podmiotami nadzorowanymi, bankach krajowych i oddziałach instytucji kredytowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, wykonujących czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2;
- 2) podmiotach, o których mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2, 3, 9, 10 i 13.

3. (uchylony).

Art. 161a. 1. Zakazy i wymogi, o których mowa w art. 156–160, w tym wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

2. Zakazy, o których mowa w art. 156, odnoszą się również do informacji poufnych dotyczących papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej, które mają podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzeniu do alternatywnego systemu obrotu.

¹³⁶⁾ Uchylony przez art. 16 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316), która weszła w życie z dniem 21 października 2009 r.

DZIAŁ VII

Oplaty

Art. 162. Udzielenie zezwolenia lub zgody, przewidzianych w ustawie, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

Art. 163. 1. Od każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany oraz od Krajowego Depozytu pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,03% wartości umów przenoszących prawa zawieranych na rynku regulowanym.

2. Od każdego z podmiotów organizujących alternatywny system obrotu pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,03% wartości umów przenoszących prawa w ramach tego systemu, z wyłączeniem umów, których przedmiotem są papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski lub opiewające na zbywalne prawa majątkowe wynikające z tych papierów.

3. Od każdej z firm inwestycyjnych zawierających transakcje, o których mowa w art. 74 ust. 1, pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,015% wartości umów przenoszących prawa.

4. Od każdej z firm inwestycyjnych zawierających umowy sprzedaży na własny rachunek z klientem dającym zlecenie, w przypadku gdy przedmiotem zlecenia jest nabycie lub zbycie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu zorganizowanego, pobiera się opłaty z tytułu nadzoru w łącznej wysokości nie większej niż 0,015% wartości umów przenoszących prawa.

5. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podlegają opłatom, o których mowa w ust. 2–4, chyba że na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w państwach siedziby tych zagranicznych podmiotów nie podlegają tego rodzaju opłatom.

Art. 164. Przeznaczenie i rozdysponowanie wpływów z opłat, o których mowa w art. 162 i art. 163, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy o nadzorze.

DZIAŁ VIII

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów

Art. 165. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek Komisji, może cofnąć zezwolenie na prowadzenie giełdy, w przypadku gdy spółka prowadząca giełdę:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie giełdy;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą giełdę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo
- 2) wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca giełdę.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. (uchylony).

4.¹³⁷⁾ Minister właściwy do spraw instytucji finansowych informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie giełdy.

Art. 166. 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 1a, cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek pozagiełdowy:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie wskazanym w decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku pozagiełdowego;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może również:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek pozagiełdowy karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo
- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek pozagiełdowy.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3.¹³⁸⁾ Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku pozagiełdowego.

Art. 166a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność zgodnie z art. 14a ust. 1 lub organizując alternatywny system obrotu zgodnie z art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub organizowania alternatywnego systemu obrotu, Komisja informuje organ nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności, o stwierdzonych naruszeniach.

2. Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organ nadzoru, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.¹³⁹⁾

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich na koszt podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany.

5. W przypadku zakazania prowadzenia działalności zgodnie z ust. 2, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

¹³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹³⁹⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

6.¹⁴⁰⁾ W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1 i 2 – zawiesić na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość prowadzenia przez podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany działalności zgodnie z art. 14a ust. 1 lub art. 117a ust. 1 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia temu podmiotowi.

Art. 167. 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:

- 1)¹⁴¹⁾ istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5;
- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 3) narusza interesy zleceniodawcy;
- 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;
- 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, Komisja może również:

- 1)¹⁴²⁾ nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 9, albo w sprawozdaniu finansowym, o którym mowa w art. 82 ust. 2 pkt 6, nie większą jednak niż 10 000 000 zł, albo
- 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1 – jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.

3. Sankcje, o których mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.

4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

5.¹⁴³⁾ W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub w części, działalności maklerskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5a. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej wskazać termin, w którym następuje zakończenie jej prowadzenia.

6. (uchylony).

7. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

8. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego niezwłocznie po jego podjęciu. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt firmy inwestycyjnej.

9. Przepisy ust. 1–3, 7 i 8 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.

¹⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 14 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

¹⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 14 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 68.

¹⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

10.¹⁴⁴⁾ Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

Art. 167a. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa narusza art. 103 ust. 1, Komisja może nakazać finansowej spółce holdingowej usunięcie stwierdzonych naruszeń przepisów lub przyczyn tych naruszeń, lub nałożyć na finansową spółkę holdingową karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł na osoby zarządzające daną spółką odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie.

3. W przypadku gdy spółka holdingowa o działalności mieszanej lub finansowa spółka holdingowa będące podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego narusza obowiązki określone w art. 98a–98f, w tym w szczególności obowiązki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5, Komisja może nałożyć na tę spółkę karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

4. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 168. 1. W przypadku gdy bank powierniczy:

- 1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1–2 i 5,
- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu,
- 3) narusza interesy zleceniodawcy

– Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, nałożyć na ten bank karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się bank powierniczy, Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności powierniczej.

3. Przepisy art. 167 ust. 4, 5 i 7–9 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna lub agent firmy inwestycyjnej działający w imieniu zagranicznej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie działalności maklerskiej lub działalności powierniczej obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja, w drodze decyzji, nakazuje zagranicznej firmie inwestycyjnej zaprzestanie tych naruszeń, wyznaczając termin ich usunięcia.

2. Komisja informuje właściwy organ nadzoru zagranicznej firmy inwestycyjnej o stwierdzeniu naruszeń, o których mowa w ust. 1, oraz o uchybieniu terminowi do ich usunięcia.

3. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, nie zaprzestała naruszeń lub nie usunęła ich w wyznaczonym terminie, po upływie miesiąca od poinformowania właściwego organu nadzoru zgodnie z ust. 2, Komisja może, informując o tym ten organ:

- 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) zawiesić w całości albo w części, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, prawo wykonywania działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 3) nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł, albo
- 4) zastosować jedną z sankcji określonych w pkt 1 i 2 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 3.

4. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

5. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt zagranicznej firmy inwestycyjnej.

6. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

¹⁴⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

7.¹⁴⁵⁾ W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1–3 – zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości albo w części, działalności maklerskiej lub powierniczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej.

8.¹⁴⁵⁾ Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 3.

9. Do zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie stosuje się przepisów art. 167.

10. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna narusza przepisy, których przestrzeganie zgodnie z art. 118 pozostaje pod nadzorem właściwego organu w innym państwie członkowskim, Komisja informuje ten organ nadzoru o stwierdzonych naruszeniach.

11. Jeżeli mimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, działalność tej firmy stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może, informując ten organ nadzoru:

- 1) zakazać w całości albo w części wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) zawiesić w całości albo w części, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 3) zakazać prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

12. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, przepisy ust. 4–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 169a. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące organizowanie rynku regulowanego lub prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 100 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 169b.¹⁴⁶⁾ Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację zbiorczą o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a, art. 166 ust. 1a i art. 169a ust. 1, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

Art. 170. 1. W przypadku gdy Krajowy Depozyt narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jego uczestników, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170a. 1.¹⁴⁷⁾ W przypadku gdy spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może zakazać wykonywania tych czynności lub nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3.¹⁴⁸⁾ W przypadku nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, za naruszenie przepisów tytułu II rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 648/2012”, rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, na zasadach określonych w art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia.

¹⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁴⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

Art. 170b. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozliczeniową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozliczeniowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3.¹⁴⁹⁾ W przypadku nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, za naruszenie przepisów tytułu II rozporządzenia 648/2012, rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego, na zasadach określonych w art. 12 ust. 2 tego rozporządzenia.

Art. 170c. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozrachunkową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozrachunkowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170d.¹⁵⁰⁾ 1. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie przekazuje informacji w odpowiedzi na przekazane mu przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, albo przekazuje informacje nieprawdziwe lub nierzetelne, Komisja może nałożyć na posiadacza rachunku zbiorczego karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie przekazuje posiadaczowi rachunku zbiorczego żądania Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, lub nie przekazuje Komisji informacji otrzymanych od posiadacza rachunku zbiorczego w odpowiedzi na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, Komisja może nałożyć na podmiot prowadzący rachunek zbiorczy karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171. 1. Na każdego kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1 lub w art. 107 ust. 1, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, art. 47 ust. 3 lub art. 106h, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, art. 47 ust. 3 lub art. 106 ust. 3, lub nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2, art. 47 ust. 3a pkt 2 lub art. 106 ust. 3b pkt 2¹⁵¹⁾, lub dopuszcza się tego czynu, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, 2 lub 2a, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony.

Art. 172. 1. Na każdego kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 4 lit. b lub pkt 8, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 200 000 zł lub karę pieniężną do wysokości dziesięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej albo obie te kary łącznie.

2. Tej samej karze podlega, kto wchodzi w porozumienie mające na celu dokonanie manipulacji.

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, Komisja w całości lub w części ogłasza w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałyby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynku finansowe.

¹⁴⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 19.

¹⁵⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁵¹⁾ Obecnie art. 106 nie zawiera ust. 3b.

Art. 173. 1. Na każdego kto dokonuje lub zleca dokonanie stabilizacji ceny instrumentów finansowych z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Na każdego kto nabywa akcje własne z naruszeniem przepisów, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

3. Na każdego kto nabywa, nie będąc uprawnionym, akcje spółki prowadzącej rynek giełdowy lub spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 40, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

5. Na każdego kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 161, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tych przepisach, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

6. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1–5, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

7. Na każdego kto sporządza rekomendacje dotyczące instrumentów finansowych lub ich emitentów przeznaczone do rozpowszechniania wśród inwestorów lub zajmuje się rozpowszechnianiem takich rekomendacji, z naruszeniem przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 42 ust. 2, lub też nie zachowuje przy tym należytej staranności lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia słusznego interesu, a także konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

8. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej.

9. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 174. 1. Na osobę wymienioną w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, która w czasie trwania okresu zamkniętego dokonuje czynności, o których mowa w art. 159 ust. 1 lub 1a, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 200 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 1, Komisja ogłasza w całości lub w części w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego lub nakazuje jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich, na koszt strony, chyba że spowodowałyby to poniesienie przez uczestników obrotu niewspółmiernej szkody lub naraziłoby na poważne niebezpieczeństwo rynki finansowe.

4. Uprawnienia Komisji, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie w przypadkach określonych w art. 39 ust. 4.

Art. 175. 1. Na osobę, która nie wykonała lub nienależycie wykonała obowiązek, o którym mowa w art. 160 ust. 1, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł, chyba że osoba ta:

- 1) zleciła uprawnionemu podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską zarządzanie portfelem jej papierów wartościowych, w sposób który wyłącza wiedzę tej osoby o transakcjach zawieranych w ramach tego zarządzania;
- 2) przy zachowaniu należytej staranności nie wiedziała lub nie mogła się dowiedzieć o dokonaniu transakcji.

2. (uchylony).

Art. 176. 1. W przypadku gdy emitent nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 157, 158 lub 160, w tym w szczególności wynikające z przepisów wydanych na podstawie art. 160 ust. 5, Komisja może:

- 1) wydać decyzję o wykluczeniu papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym albo
- 2) nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, albo
- 3) wydać decyzję o wykluczeniu, na czas określony lub bezterminowo, papierów wartościowych z obrotu na rynku regulowanym, nakładając jednocześnie karę pieniężną określoną w pkt 2.

2. Przepisy art. 19 oraz art. 96 ust. 5–8, 10 i 11 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

Art. 176a. W przypadku gdy emitent lub sprzedający³⁾ nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z art. 5, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

DZIAŁ IX

Odpowiedzialność cywilna

Art. 177. 1. Wystawiający świadectwo odpowiada za szkodę wyrządzoną wskutek wystawienia świadectwa nieważnego, wydania świadectwa osobie nieuprawnionej lub niedokonania blokady papierów wartościowych w związku z wystawieniem świadectwa, chyba że szkoda nastąpiła z powodu siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą wystawiający nie ponosi odpowiedzialności.

2. Jeżeli wystawiający świadectwo działał na zlecenie innej osoby, odpowiedzialność wystawiającego i zleceniodawcy jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

DZIAŁ X

Przepisy karne

Art. 178. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 179. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące tajemnicę zawodową, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 1, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 181. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 1, wykorzystuje informację poufną, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Jeżeli czynu określonego w ust. 1 dopuszcza się osoba, o której mowa w art. 156 ust. 1 pkt 1 lit. a, podlega ona grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, albo obu tym karom łącznie.

Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 2, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna, podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 183. 1. Kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1–3, pkt 4 lit. a lub pkt 5–7, podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1–3, pkt 4 lit. a lub pkt 5–7, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

Art. 184. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 37 w związku z art. 30 i art. 64, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

- 1) wbrew nakazowi określönemu w art. 89 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych i środków pieniężnych lub dokumentów związanych z prowadzeniem tych rachunków;
- 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 90 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

DZIAŁ XI

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 185–213. (pominięte).

DZIAŁ XII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 214. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 25 i art. 165 ust. 3.

2. Komisja występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zakazanie spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku giełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.

3. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, stają się z tym dniem niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.

4. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, które nie są w tym dniu zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych, stają się niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, z dniem zarejestrowania w tym depozycie, pod warunkiem że rejestracja ta nastąpi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Z dniem wejścia w życie ustawy, urzędowy rynek giełdowy organizowany przez spółkę, o której mowa w ust. 1, spełniający warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 224, staje się rynkiem oficjalnych notowań, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

Art. 215. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 36, art. 37 ust. 2 i art. 166 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. Komisja zakazuje spółce, o której mowa w ust. 1, prowadzenia rynku pozagiełdowego, w przypadku gdy spółka prowadzi tę działalność z rażącym naruszeniem prawa.

Art. 216. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub na prowadzenie rachunków papierów wartościowych udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy uprawniają do wykonywania czynności określonych odpowiednio w art. 69 ust. 2–4 albo w art. 119 ust. 1. W przypadku zamiaru wykonywania przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską czynności określonych w art. 69 ust. 2–4, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie stanowiły działalności maklerskiej, przepisy art. 87 i art. 78 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, do dostosowania prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami ustawy.

3. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie ustawy są obowiązane do dostosowania treści regulaminów, o których mowa odpowiednio w art. 105 ust. 1 i art. 115 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 224, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

4. Emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 224, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 70 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3–5, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 217. 1. Zachowują ważność wpisy na listę maklerów papierów wartościowych i listę doradców inwestycyjnych dokonane przed dniem wejścia ustawy w życie.

2. Pozostają w mocy zgody i zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia ustawy w życie.

Art. 218. 1. Maklerzy wpisani na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy w celu uzyskania uprawnień do wykonywania czynności doradztwa inwestycyjnego są zobowiązani zdać egzamin uzupełniający. Wymóg ten dotyczy również doradztwa inwestycyjnego w ramach wykonywania przez takiego maklera czynności agenta firmy inwestycyjnej.

2. Egzamin uzupełniający jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną dla maklerów. Do przeprowadzania egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio art. 128 ust. 1, 4, 9 i 10 w zakresie dotyczącym egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla maklerów, z zastrzeżeniem, że zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje wyłącznie zagadnienia związane z wykonywaniem czynności doradztwa inwestycyjnego.

2a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat za egzamin uzupełniający oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminu oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnej;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminu uzupełniającego, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin, poufności składanego egzaminu oraz jego sprawnej organizacji;
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach komisji egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminu uzupełniającego oraz przygotowywanie projektów pytań na egzamin uzupełniający, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków komisji egzaminacyjnej.

3. W przypadku maklera wpisanego na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy, wymóg zatrudnienia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli złożył on z wynikiem pozytywnym egzamin uzupełniający.

4. Fakt złożenia egzaminu uzupełniającego, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o nadzorze.

Art. 219. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, co do których postępowanie karne zostało umorzono lub nastąpiła odmowa jego wszczęcia ze względu na ustanie karalności tego przestępstwa w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, Przewodniczący Komisji może zwrócić się do sądu lub prokuratora o udostępnienie informacji lub kopii dokumentów dotyczących tych spraw, w zakresie niezbędnym do wszczęcia przez Komisję postępowania administracyjnego w sprawach o odpowiadające tym przestępstwom czyny określone w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

2. Do czynów stanowiących przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a ujawnionych po tym dniu, stosuje się przepisy tej ustawy w zakresie dotyczącym czynów określonych w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

Art. 220. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają, według przepisów dotychczasowych, warunki do uzyskania wpisu na listę maklerów lub listę doradców, uzyskują wpis na listę, po złożeniu stosownego wniosku, z zachowaniem 3-miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 1.

3. Do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy skutkujących odpowiedzialnością na podstawie ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że przepisy niniejszej ustawy są względniejsze dla sprawcy.

Art. 221. Do dnia 31 grudnia 2005 r. system rekompensat, o którym mowa w przepisach działu V niniejszej ustawy, zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 11 000 euro obliczanej według kursu średniego Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

Art. 222. Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w ustawie pozostają w mocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 5 i 6, art. 31 ust. 2, art. 59c ust. 2, art. 60 ust. 1, art. 60 ust. 3 pkt 2, art. 60 ust. 5, art. 90 ust. 2 i 4, art. 97a ust. 2 i art. 161g ustawy, o której mowa w art. 224.

Art. 223. Do określenia przez Krajowy Depozyt wysokości stawek obowiązujących na rok 2006, na potrzeby ustalenia wysokości wpłat do systemu rekompensat, zgodnie z art. 121 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 224. Traci moc ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. Nr 111, poz. 937, Nr 132, poz. 1108, Nr 143, poz. 1199 i Nr 163, poz. 1362), z wyjątkiem art. 118–123 oraz art. 123a i 123b i art. 146a, z zastrzeżeniem art. 223, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2005 r.

Art. 225. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia¹⁵²⁾.

¹⁵²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 września 2005 r.